William Hammond His Book
1678

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
PSALTERIUM.

67.F.416.10

JUXTA
Exemplar *Alexandrinum*
Editio Nova,
Græcè & *Latinè*.

A.6.28

BIBLIOTECA CENTRALE

OXONIÆ.
E THEATRO SHELDONIANO. A.D. 1678.

102

1852 ; 08

Ad Lectorem.

CYrillus Lucaris, Patriarcha Alexandrinus, dono misit Carolo I. Britanniarum Regi, Martyri beatissimo, S. Scripturæ Græcum exemplar; quod vulgo dicitur Alexandrinum. Hinc tibi, L.C. Psalterium exhibemus, ea fide & cura, quæ sacris debetur. Stichorum distinctionem, quam vides, Latina vetus Editio, & Græci aliquot codices, qui ad manum erant, ubique confirmabant. Horum proinde ductum secuti sumus in ordinandis stichis nonnullorum Psalmorum, qui desiderantur in exemplari Carolino. Sunt porro in eo codice miræ permutationes quarundam vocalium, diphthongorum & consonantium: fortuitas non dixeris, quoniam perpetuæ sunt; imo eædem comparent in alio perantiquo MS° Bibliothecæ Cottonianæ, in quo liber Geneseos Græce continetur. Has sive maculas, sive nævos omisimus, ex consilio virorum

rorum doctorum, ad quos iſtam rem retulimus. Neque enim ſibi conſtare rationem affirmabant, cur nunc ſcriberemus ἔλαιος pro ἔλεος, πληρώσει pro πληρώσαι, ἐξηραύνησεν pro ἐξηρεύνησεν, ἀντάμιμψιν pro ἀντάμειψιν, ἐφήλπισα pro ἐπήλπισα. Ut autem ἀντίστροφος exiſteret utraque verſio; nec vacua, deformis & lacunoſa videretur Græcæ paginæ facies; Verſus aliquot ex Vaticana Editione Pſalmo XIII inſeruimus. Non legit eos S. Paulus in hoc Pſalmo, ſed hinc inde congeſſit; & abſunt non tantum huic exemplari, quod exprimimus, ſed etiam antiquis fere omnibus. Hymnum & Oden in calce adjecimus: Hanc ex Pſalmis collectam; Illum longo Eccleſiæ uſu nobilem, receptumque in Liturgiam Anglicanam, idem venerabilis codex Alexandrinus conſervavit.

VALE.

LIBER
PSALMORUM.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ά.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν·
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη·
καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους
τῶν ὑδάτων,
Ὃ τὸ καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ·
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ κατευοδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει·
οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων·
καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛ. β'.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν·

Καὶ

LIBER PSALMORUM.

PSALMUS I.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum:
Et in via peccatorum non stetit:
Et in cathedra pestilentiæ non sedit.

2 Sed in lege Domini voluntas ejus:
Et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3 Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum,
Quod fructum suum dabit in tempore suo:
Et folium ejus non defluet:
Et omnia quæcunque faciet prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic:
Sed tanquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

5 Ideo non resurgent impii in judicio:
Neque peccatores in consilio justorum.

6 Quoniam novit Dominus viam justorum:
Et iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

QUare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania?

2 Astiterunt reges terræ:
Et principes convenerunt in unum:
Adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

3 Dirumpamus vincula eorum:

Καὶ διαῤῥήξωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐγελάσεται αὐτούς·
Καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ·
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου.

7 Κύριος εἶπεν πρός με, υἱός μου εἶ σύ·
Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου·
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ·
Καὶ ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σωφρονήσατε·
Παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ·
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ κύριος·
Καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

13 Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ·
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Et projiciamus à nobis jugum ipſorum.

4 Qui habitat in cœlis irridebit eos:
Et Dominus ſubſannabit eos.

5 Tunc loquetur ad eos in ira ſua:
Et in furore ſuo conturbabit eos.

6 Ego autem conſtitutus ſum rex ab eo:
Super Sion montem ſanctum ejus:
Prædicans præceptum ejus.

7 Dominus dixit ad me, filius meus es tu:
Ego hodie genui te.

8 Poſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam:
Et poſſeſſionem tuam terminos terræ.

9 Reges eos in virga ferrea:
Et tanquam vas figuli confringes eos.

10 Et nunc reges intelligite:
Erudimini qui judicatis terram.

11 Servite Domino in timore:
Et exultate ei cum tremore.

12 Apprehendite diſciplinam, nequando iraſcatur Dominus:
Et pereatis de via juſta:

13 Cum exarſerit in brevi ira ejus:
Beati omnes qui confidunt in eo.

ΨΑΛ. γ'.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ ἀντιλήπτωρ μου εἶ·
Δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
Καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Διάψαλμα.

5 Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
Ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψεται μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ·
Τῶν κύκλῳ συνεπιθεμένων μοι·
Ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

7 Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

ΨΑΛ. δ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με ἐπήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου·
Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι·
Οἰκτίρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ

PSAL. III.

Pſalmus David, cum fugeret à facie Abſalom filii ſui.

DOmine quid multiplicati ſunt qui tribulant me?
Multi inſurgunt adverſum me.

2 Multi dicunt animæ meæ: non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

3 Tu autem Domine ſuſceptor meus es:
Gloria mea, & exaltans caput meum.

4 Voce mea ad Dominum clamavi:
Et exaudivit me de monte ſancto ſuo.

5 Ego dormivi & ſoporatus ſum:
Et exſurrexi, quia Dominus ſuſcepit me.

6 Non timebo millia populi circundantis me:
Exſurge Domine, ſalvum me fac Deus meus.

7 Quoniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa:
Dentes peccatorum contriviſti.

8 Domini eſt ſalus: & ſuper populum tuum benedictio tua.

PSAL. IV.

In finem Pſalmus cantici David.

CUm invocarem, exaudivit me Deus juſtitiæ meæ:
In tribulatione dilatâſti mihi:
Miſerere mei: & exaudi orationem meam.

2 Filii

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
Ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητας, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Διάψαλμα.

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·
Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῇ κεκραγέναι με
πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
Λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ τῶν κοιτῶν ὑμῶν
κατανύγητε. Διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
κύριον·
Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά.

6 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε·
Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

7 Ἀπὸ καιροῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

9 Ὅτι σύ, κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
κατῴκισάς με.

ΨΑΛ. ε.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε·
Σύνες τὴν κραυγήν μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·
Ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου.

3 Ὅτι πρός σε προσεύξομαι Κύριε·
Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

4 Τὸ πρωῒ παρεστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψῃ μοι
Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σύ εἶ·

Οὐ

2 Filii hominum usquequo gravi corde?
Ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

3 Et scitote, quoniam mirificavit Dominus
sanctum suum:
Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

4 Irascimini, & nolite peccare:
Quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

5 Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in
Domino:
Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

6 Signatum est super nos lumen vultus tui Domine:
Dedisti lætitiam in corde meo.

7 A fructu frumenti, vini, & olei sui,
multiplicati sunt.

8 In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

9 Quoniam tu Domine singulariter in spe
constituisti me.

PSALMUS V.

In finem pro eâ, quæ hæreditatem consequitur;
Psalmus David.

1 VErba mea auribus percipe Domine:
Intellige clamorem meum.

2 Intende voci orationis meæ:
Rex meus & Deus meus.

3 Quoniam ad te orabo, Domine:
Mane exaudies vocem meam.

4 Mane astabo tibi & videbo:
Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
Ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Διάψαλμα.

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·
Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῇ κεκραγέναι με
πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
Λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ τῶν κοιτῶν ὑμῶν
κατανύγητε. Διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
κύριον·
Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά.

6 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε·
Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

7 Ἀπὸ καιροῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

9 Ὅτι σύ, κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
κατῴκισάς με.

ΨΑΛ. ε.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

TΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε·
Σύνες τὴν κραυγήν μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·
Ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου.

3 Ὅτι πρὸς σε προσεύξομαι Κύριε·
Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

4 Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψῃ με·
Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σύ εἶ.

Οὐ

2 Filii hominum usquequo gravi corde?
Ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

3 Et scitote, quoniam mirificavit Dominus
sanctum suum:
Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

4 Irascimini, & nolite peccare:
Quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

5 Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in
Domino:
Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

6 Signatum est super nos lumen vultus tui Domine:
Dedisti lætitiam in corde meo.

7 A fructu frumenti, vini, & olei sui,
multiplicati sunt.

8 In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

9 Quoniam tu Domine singulariter in spe
constituisti me.

PSALMUS V.

In finem pro ea, quæ hæreditatem consequitur;
Psalmus David.

VErba mea auribus percipe Domine:
Intellige clamorem meum.

2 Intende voci orationis meæ:
Rex meus & Deus meus.

3 Quoniam ad te orabo, Domine:
Mane exaudies vocem meam.

4 Mane astabo tibi & videbo:
Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

5 Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος·
Οὐ δ' ἀφμμθσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

6 Ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

7 Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος·
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου.
Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου·
Κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια·
Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

10 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός·
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν βουλιῶν αὐτῶν·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς·
Ὅτι παρεπικράνθησάν σε κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπί σοι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπί σε·
Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

12 Ὅτι σὺ εὐλογεῖς δίκαιον·
Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

5 Neque habitabit juxta te malignus:
Neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

6 Odisti omnes, qui operantur iniquitatem:
Perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

7 Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus:
Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam:
Adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

8 Domine deduc me in justitia tua:
Propter inimicos meos:
Dirige in conspectu tuo viam meam.

9 Quoniam non est in ore eorum veritas:
Cor eorum vanum est.

10 Sepulcrum patens est guttur eorum:
Linguis suis dolose agebant.
Judica illos Deus:
Decidant à cogitationibus suis:
Secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos:
Quoniam irritaverunt te Domine.

11 Et lætentur omnes, qui sperant in te:
In æternum exultabunt, & habitabis in eis:
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.

12 Quoniam tu benedices justo:
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronâsti nos.

ΨΑΛ. ϛ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·
Ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
Καὶ σὺ κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου
Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου,
Ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου·
Λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου·
Ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου·
Ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ἤκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου·
Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα αἰφνίδιοι.

PSAL. VI.

In finem in carminibus Pſalmus David pro octava.

DOmine ne in furore tuo arguas me:
Neque in ira tua corripias me.

2 Miſerere mei Domine, quoniam infirmus ſum:
Sana me Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.

3 Et anima mea turbata eſt valde:
Sed tu Domine uſquequo?

4 Convertere Domine, & eripe animam meam:
Salvum me fac propter miſericordiam tuam.

5 Quoniam non eſt in morte qui memor ſit tui:
In inferno autem quis confitebitur tibi?

6 Laboravi in gemitu meo:
Lavabo per ſingulas noctes lectum meum:
Lacrymis meis ſtratum meum rigabo.

7 Turbatus eſt à furore oculus meus:
Inveteravi inter omnes inimicos meos.

8 Diſcedite à me omnes qui operamini iniquitatem:
Quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

9 Exaudivit Dominus deprecationem meam:
Dominus orationem meam ſuſcepit.

10 Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimici mei:
Convertantur & erubeſcant valde velociter.

PSAL.

ΨΑΛ. ζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ιεμβρί.

1 Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου·
Μὴ ὄντος λυτροῦμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο·
Εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου·

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά·
Ἀποπίσοιμι ἄρα λυτὸς τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι·
Καὶ καταπατήσῃ εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Καὶ δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσῃ. Διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου.
Ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου·
Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς·
Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν·
Καὶ κατεύθυνεῖς δίκαιον·
Ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ·

Τῶν

PSAL. VII.

Pſalmus David, quem cantavit Domino pro verbis Chuſi filii Jemini.

1 DOmine Deus meus in te ſperavi :
Salvum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

2 Nequando rapiat ut leo animam meam :
Dum non eſt qui redimat, neque qui ſalvum faciat.

3 Domine Deus meus, ſi feci iſtud :
Si eſt iniquitas in manibus meis:

4 Si reddidi retribuentibus mihi mala :
Decidam merito ab inimicis meis inanis.

5 Perſequatur inimicus animam meam, & comprehendat:
Et conculcet in terra vitam meam :
Et gloriam meam in pulverem deducat.

6 Exurge Domine in ira tua :
Et exaltare in finibus inimicorum meorum:
Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandaſti.

7 Et ſynagoga populorum circumdabit te:
Et propter hanc in altum regredere.

8 Dominus judicat populos:
Judica me Domine ſecundum juſtitiam meam :
Et ſecundum innocentiam meam ſuper me.

9 Conſumetur nequitia peccatorum :
Et diriges juſtum :
Scrutans corda & renes Deus.

10 Juſtum adjutorium meum à Domino :

Qui

Τῷ σώζοντι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος·
Μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ παλαιώσει·
Τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου·
Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

14 Ἰδοὺ ἀδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν·
Καὶ ἐνέπεσεν εἰς βόθρον ὃν ἐποίησε.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ θρυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ·
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛ. ϛ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον·
Ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν σου·
Τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἀντιδικητήν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου·
Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

4 Τίς

Qui ſalvos facit rectos corde.

11 Deus judex juſtus, fortis, & patiens:
Nunquid iraſcitur per ſingulos dies?

12 Niſi converſi fueritis, gladium ſuum vibrabit:
Arcum ſuum tetendit, & paravit illum.

13 Et in eo paravit vaſa mortis: ſagittas ſuas
ardentibus effecit.

14 Ecce parturiit injuſtitiam:
Concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

15 Lacum aperuit, & effodit eum:
Et incidit in foveam, quam fecit.

16 Convertetur dolor ejus in caput ejus:
Et in verticem ipſius iniquitas ejus deſcendet.

17 Confitebor Domino ſecundum juſtitiam ejus:
Et pſallam nomini Domini altiſſimi.

PSAL. VIII.

In finem pro torcularibus. Pſalmus David.

DOmine Dominus noſter, quam admirabile eſt
nomen tuum in univerſa terra!
Quoniam elevata eſt magnificentia tua
ſuper cœlos.

2 Ex ore infantium & lactentium perfeciſti
laudem:
Propter inimicos tuos:
Ut deſtruas inimicum & ultorem.

3 Quoniã videbo cœlos tuos, opera digitorũ tuorum:
Lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

4 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς μιμνήσκῃ αὐτοῦ;
Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρὰ ἀγγέλους,
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

7 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
Πρόβατα καὶ βόας ἅπαντας·
Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης·
Τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛ. ϐ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί·
Ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστρέφεσθαι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὸ κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων τὴν δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
Τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις
κατῆρες·
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους.

7 Καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

Ἡτοίμασεν

4 Quid eſt homo, quod memor es ejus?
Aut filius hominis, quoniam viſitas eum?

5 Minuiſti eum paulo minus ab angelis:
Gloria & honore coronaſti eum.

6 Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

7 Omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus:
Oves & boves univerſas:
Inſuper & pecora campi.

8 Volucres cœli, & piſces maris:
Qui perambulant ſemitas maris.

9 Domine Dominus noſter: quam admirabile eſt
nomen tuum in univerſa terra!

PSAL. IX.

In finem pro occultis filii, Pſalmus David.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo:
Narrabo omnia mirabilia tua.

2 Lætabor & exultabo in te:
Pſallam nomini tuo altiſſime.

3 In convertendo inimicum meum retrorſum:
Infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

4 Quoniam feciſti judicium meum, & cauſam meam:
Sediſti ſuper thronum qui judicas juſtitiam.

5 Increpaſti gentes, & periit impius:
Nomen eorum delêſti in æternum, & in
ſeculum ſeculi.

6 Inimici defecerunt frameæ in finem,
& civitates eorum deſtruxiſti:
Periit memoria eorum cum ſonitu.

7 Et Dominus in æternum permanet:

Ητοίμασεν ἐν κελίοις τὸν θρόνον αὐτοῦ.

8 Καὶ αὐτὸς κελεῖ τῷ οἰκουμβήλῳ ἐν δικαιοσύνῃ·
Κελεῖ λαὸς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι·
Βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ γινώσκοντες τὸ
ὄνομά σου.
Ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε.

11 Ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών·
Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη·
Οὐκ ἐπελάθετο τῆς φωνῆς τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου·
Ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.

14 Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου·
Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

15 Ἀγαλλιάσῃ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, ὠπάγησαν ἔθνη·
Ἐν ἀφθορᾷ ᾗ ἐπήξαν·
Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, σωληφθη ὁ πούς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν·
Ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
ὨΙδὴ ψαλμάτων.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὰ ᾅδου·
Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ.

18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός·
Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19 Ἀνάστηθι κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος·
Κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον

Paravit in judicio thronum ſuum.

8 Et ipſe judicabit orbem terræ in æquitate:
Judicabit populos in juſtitia.

9 Et factus eſt Dominus refugium pauperi:
Adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

10 Et ſperent in te qui noverunt nomen tuum:
Quoniam non dereliquiſti quærentes te Domine.

11 Pſallite Domino, qui habitat in Sion:
Annuntiate inter gentes ſtudia ejus.

12 Quoniam requirens ſanguinem eorum
recordatus eſt:
Non eſt oblitus clamorem pauperum.

13 Miſerere mei Domine, vide humilitatem meam:
De inimicis meis.

14 Qui exaltas me de portis mortis:
Ut annuntiem omnes laudationes tuas:
In portis filiæ Sion.

15 Exultabo in ſalutari tuo: infixæ ſunt gentes:
In interitu, quem fecerunt:
In laqueo iſto, quem abſconderunt, comprehenſus
eſt pes eorum.

16 Cognoſcetur Dominus judicia faciens:
In operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt
peccator.

17 Convertantur peccatores in infernum:
Omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

18 Quoniam non in finem oblivio erit pauperis:
Patientia pauperum non peribit in finem.

19 Exurge Domine, non confortetur homo:
Judicentur gentes in conſpectu tuo.

20 Conſtitue

20 Κατέσηση κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς·
Γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

Διάψαλμα.

Ινατί, κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν;
Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ τοῦ ἀσεβοῦς φλογίζεται ὁ πτωχός·
Συλλαμβάνονται ἐν βουλαῖς οἷς λογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
Καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει.

5 Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ·
Βεβηλωθήτωσαν αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἀφῃρημένα εἰσὶ τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κρατυνεῖται.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου·
Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐκάθησεν ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων·
Ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀθῷον.

9 Οἱ ὀφθαλμοί αὐτοῦ εἰς τὸ πένητα ἐπιβλέπουσιν·
Ἐνεδρεύει [ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ·
Ἐνεδρεύει] τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν·
Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν.

10 Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν·
Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κρατυνεῦσαι τοὺς πένητας.

11 Εἶπε

20 Constitue Domine legislatorem super eos:
Ut sciant gentes quoniam homines sunt.

PSAL. X. *secundum Hebr.*

1 Ut quid Domine recessisti longe?
Despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

2 Dum superbit impius, incenditur pauper:
Comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in desideriis
animæ suæ:
Et iniquus benedicitur.

4 Exacerbavit Dominum peccator:
Secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

5 Non est Deus in conspectu ejus:
Inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore:
Auferuntur judicia tua à facie ejus:
Omnium inimicorum suorum dominabitur.

6 Dixit enim in corde suo: non movebor
à generatione in generationem, sine malo.

7 Cujus maledictione os plenum est, & amaritudine,
& dolo:
Sub lingua ejus labor & dolor.

8 Sedet in insidiis cum divitibus:
In occultis, ut interficiat innocentem.

9 Oculi ejus in pauperem respiciunt:
Insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua:
Insidiatur ut rapiat pauperem:
Rapere pauperem dum attrahit eum.

10 In laqueo suo humiliabit eum:
Inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit
pauperum.

11 Dixit

11 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός·
Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου,
μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.

13 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν;
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει.

14 Βλέπεις ὅτι σὺ κόπον, καὶ θυμὸν κατανοεῖς·
Τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου·
Σοὶ ἔγκαταλέλειπται ὁ πλούτος·
Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ·
Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι' αὐτήν.

16 Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ἀπολεῖσθε ἔθνη οἱ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε κύριος·
Τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς αὐτοῦ.

18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ·
Ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛ. ι'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου·
Μετάβηθι εἰς τὸ ὄρος ὡς στρουθίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον·
Ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν·
Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομελοῦς τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ κατέλυσαν·
Ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

4 Κύριος

11 Dixit enim in corde suo, Oblitus est Deus:
Avertit faciem suam ne videat in finem.

12 Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua;
ne obliviscaris pauperum.

13 Propter quid irritavit impius Deum:
Dixit enim in corde suo; non requiret.

14 Vides, quoniam tu laborem & dolorem
consideras:
Ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper:
Orphano tu eris adjutor.

15 Contere brachium peccatoris & maligni:
Quæretur peccatum illius, & non invenietur.

16 Dominus regnabit in æternum, & in seculum
seculi:
Peribitis gentes de terra illius.

17 Desiderium pauperum exaudivit Dominus:
Præparationem cordis eorum audivit auris tua.

18 Judicare pupillo & humili:
Ut non apponat ultra magnificare se homo super
terram.

PSAL. X.

In finem, Psalmus David.

IN Domino confido; quomodo dicitis animæ meæ:
Transmigra in montem sicut passer?

2 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum:
Paraverunt sagittas suas in pharetra;
Ut sagittent in obscuro rectos corde.

3 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt:
Justus autem quid fecit?

4 Κύριος σὺν πᾶσι ἁγίοις αὐτοῦ·
Κύριος σὺν ἰσχύϊ ὁ θρόνος αὐτοῦ·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ πτωχὰ ἐπιβλέπουσι·
Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Κύριος ἐξετάζει τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ἄσεβῆ·
Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

6 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας·
Πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδων μερὶς τοῦ ποτηρίου
αὐτῶν.

7 Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·
Εὐθύτητος εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ιά.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος·
Ὅτι ὀλιγωθήσαν αἱ ἀληθεῖαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν κακά.

3 Ἐξολοθρεύσει κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια·
Καὶ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα.

4 Τοὺς εἰπόντας, τῇ γλώσσῃ ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν·
Τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι·
Τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν·
Καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων·
Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει κύριος·
Θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά·
Ἀργύριον πεπυρωμένον, δεδοκιμασμένον τῇ γῇ·
Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

7 Σὺ

4 Dominus in templo ſancto ſuo,
Dominus in cœlo ſedes ejus:
Oculi ejus in pauperem reſpiciunt;
Palpebræ ejus interrogant filios hominum.

5 Dominus interrogat juſtum & impium;
Qui autem diligit iniquitatem, odit animam ſuam.

6 Pluet ſuper peccatores laqueos:
Ignis, & ſulphur, & ſpiritus procellarum, pars calicis eorum.

7 Quoniam juſtus Dominus & juſtitias dilexit:
Æquitatem vidit vultus ejus.

PSAL. XI.

In finem pro octava, Pſalmus David.

SAlvum me fac Domine, quoniam defecit ſanctus:
Quoniam diminutæ ſunt veritates à filiis hominum.

2 Vana locuti ſunt unuſquiſque ad proximum ſuum:
Labia doloſa, in corde & corde locuti ſunt.

3 Diſperdat Dominus univerſa labia doloſa:
Et linguam magniloquam.

4 Qui dixerunt: Linguam noſtram magnificabimus:
Labia noſtra à nobis ſunt,
Quis noſter Dominus eſt?

5 Propter miſeriam inopum,
Et gemitum pauperum,
Nunc exurgam, dicit Dominus:
Ponam in ſalutari, fiducialiter agam in eo.

6 Eloquia Domini, eloquia caſta:
Argentum igne examinatum,
Probatum terræ, purgatum ſeptuplum.

7 Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 7

8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι. 8
Κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπληθύνασας υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛ. ιβ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;
Ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου.
Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

3 Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

4 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου.
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

5 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.
Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

6 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.
Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
Ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ δεδωκότι μοι.
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛ. ιγ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός.
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν.
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

2 Κύριος

7 Tu Domine ſervabis nos: & cuſtodies nos,
A generatione hac in æternum.

8 In circuitu impii ambulant:
Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum.

PSAL. XII.

In finem, Pſalmus David.

1 USquequo Domine obliviſceris me in finem?
Uſquequo avertis faciem tuam à me?

2 Quamdiu ponam conſilia in anima mea:
Dolorem in corde meo per diem?

3 Uſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me?

4 Reſpice, & exaudi me Domine Deus meus:
Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte.

5 Ne quando dicat inimicus meus: prævalui adverſus eum:
Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero.

6 Ego autem in miſericordia tua ſperavi:
Exultabit cor meum in ſalutari tuo.
Cantabo Domino qui bona tribuit mihi:
Et pſallam nomini Domini altiſſimi.

PSAL. XIII.

In finem, Pſalmus David.

1 DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus:
Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis:
Non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

2 Dominus

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν·
Ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν.
Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει·
Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.
Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν·
Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου.

5 Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ ᾧ οὐκ ἦν φόβος.

6 Ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων·
Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε·
Ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ισραήλ;
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσεται Ιακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ισραήλ.

ΨΑΛ. ιδ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου·
Ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου.

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

3 Λαλῶν

2 Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum:
Ut videat, ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt:
Non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.
Sepulcrum patens eſt guttur eorum,
Linguis ſuis doloſe agebant,
Venenum aſpidum ſub labiis eorum.
Quorum os maledictione & amaritudine
plenum eſt:
Veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.
Contritio & infelicitas in viis eorum,
Et viam pacis non cognoverunt:
Non eſt timor Dei ante oculos eorum.

4 Nonne cognoſcent omnes qui operantur
iniquitatem:
Qui devorant plebem meam ſicut eſcam panis?

5 Dominum non invocaverunt:
Illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6 Quoniam Dominus in generatione juſta eſt,
Conſilium inopis confudiſtis:
Quoniam Dominus ſpes ejus eſt.

7 Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael?
Cum averterit Dominus captivitatem plebis ſuæ,
Exultabit Jacob, & lætabitur Iſrael.

PSAL. XIV.

Pſalmus David.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo?
Aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

2 Qui ingreditur ſine macula, & operatur juſtitiam.

3 Qui

3 Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
Ος οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν·
Καὶ ὀνείδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγίσας αὐτοῦ.

4 Ἐξουδενωμένη ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶς πονηρεύόμενος·
Τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει·
Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν.

5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ·
Καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν·
Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛ. ιε'.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ·
Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν·
Μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν·
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων·
Οὐδ' οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ
ποτηρίου μου·
Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὸν κλῆρόν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου·
Καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

7 Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με·
Ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

8 Προ-

3 Qui loquitur veritatem in corde ſuo:
Qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit proximo ſuo malum:
Et opprobriũ non accepit adverſus proximos ſuos.

4 Ad nihilum deductus eſt in conſpectu ejus
maligmus: timentes autem Dominum glorificat:
Qui jurat proximo ſuo, & non decipit.

5 Qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram:
Et munera ſuper innocentem non accepit:
Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

PSAL. XV.

Tituli inſcriptio ipſi Dauid.

CONſerva me Domine, quoniam ſperavi in te.
2 Dixi Domino: Deus meus es tu:
Quoniam bonorum meorum non eges.

3 Sanctis, qui ſunt in terra ejus, mirificavit omnes
voluntates meas in eis.

4 Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum:
Poſteà acceleraverunt:
Non congregabo conventicula eorum de
ſanguinibus:
Nec memor ero nominum eorum per labia mea.

5 Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei:
Tu es, qui reſtitues hæreditatem meam mihi.

6 Funes ceciderunt mihi in præclaris:
Etenim hæreditas mea præclara eſt mihi.

7 Benedicam Dominũ, qui tribuit mihi intellectum:
Inſuper & uſque ad noctem increpuerunt me
renes mei.

8 Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός·
Ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου,
Καὶ ἠγαλλάσατο ἰὴ γλῶσσά μου·
Ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου·
Οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς·
Πληρώσεις με εὐφροσύνην μετὰ τοῦ προσώπου σου·
Τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛ. ιϛ.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου·
Πρόσχες τῇ δεήσει μου·
Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμά μου ἐξέλθοι·
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός·
Ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

4 Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων·
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληρός.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου·
Ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι εἰσέκουσέν μου ὁ θεός·
Κλίνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ·

8 Ἐκ

8 Providebam Dominum in conſpectu meo ſemper:
Quoniam à dextris eſt mihi, ne commovear.

9 Propter hoc lætatum eſt cor meum,
Et exultavit lingua mea:
Inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

10 Quoniam non derelinques animam meam in inferno:
Nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem
Notas mihi feciſti vias vitæ:
Adimplebis me lætitia cum vultu tuo:
Delectationes in dextera tua uſque in finem.

PSAL. XVI.

Oratio David.

1 EXaudi Domine juſtitiam meam:
Intende deprecationem meam:
Auribus percipe orationem meam, non in labiis doloſis.

2 De vultu tuo judicium meum prodeat:
Oculi tui videant æquitates.

3 Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte:
Igne me examinaſti, & non eſt inventa in me iniquitas.

4 Ut non loquatur os meum opera hominum:
Propter verba labiorum tuorum ego cuſtodivi vias duras.

5 Perfice greſſus meos in ſemitis tuis:
Ut non moveantur veſtigia mea.

6 Ego clamavi, quoniam exaudiſti me Deus:
Inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

7 Mirifica miſericordias tuas, qui ſalvos facis ſperantes in te.

8 Εκ τ αὐθενηκότων τῇ δεξιᾷ σε.
Φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ·
Εν σκέπῃ τ πτερύγων σε σκεπάσεις με.

9 Απὸ προσώπε ἀσεβῶς τ πολεμησάντων με·
Οἱ ἐχθροί με τὴν ψυχήν με περιέχουσιν.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν·
Τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Εκβάλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με·
Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίναι ἐν τῇ γῇ.

12 Υπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμον τοῦ θηρᾶσαι,
Καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ανάστηθι κύριε, προέφθασον αὐτὸν, καὶ ὑποσκέλισον αὐτόν·
Ρῦσαι τὴν ψυχήν με ἀπὸ ἀσεβοῦς·
Ρομφαίαν σε.

14 Απὸ ἐχθρῶν τ χειρός σε·
Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς·
Διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν·
Καὶ τ κεκρυμμένων σε ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν·
Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ περίλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Εγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σε.
Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σε.

ΨΑΛ. ιζ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τ ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τ ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ· καὶ εἶπεν.

Αγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου·
2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου·

Ο θεός

8 A reſiſtentibus dexteræ tuæ:
Cuſtodi me, ut pupillam oculi:
Sub umbra alarum tuarum protege me.

9 A facie impiorum qui me afflixerunt:
Inimici mei animam meam circundederunt.

10 Adipem ſuum concluſerunt:
Os eorum locutum eſt ſuperbiam.

11 Projicientes me nunc circundederunt me:
Oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

12 Suſceperunt me ſicut leo paratus ad prædam,
Et ſicut catulus leonis habitans in abditis.

13 Exurge Domine, præveni eum, & ſupplanta eum:
Eripe animam meam ab impio:
Frameam tuam.

14 Ab inimicis manus tuæ:
Domine à paucis de terra:
Divide eos in vita eorum:
De abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.
Saturati ſunt filiis, & demiſerunt reliquias ſuas
parvulis ſuis.

15 Ego autem in juſtitia apparebo conſpectui tuo:
Satiabor cum apparuerit gloria tua.

PSAL. XVII.

In finem puero Domini Davıd, qui locutus eſt Domino verba cantici hujus, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum ejus, & de manu Saul, & dixit.

DIligam te Domine fortitudo mea.

2 Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Deus

Ο θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·
Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ αὐλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον·
Καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου·
Καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

5 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με·
Προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον·
Καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα.
Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου·
Καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγένετο ἡ γῆ·
Καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν·
Καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ πῦρ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ κατεφλόγησεται·
Ἄνθρακες ἐξήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη·
Καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶν καὶ ἐπετάσθη·
Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·
Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

12 Ἀπὸ τῆς λαμπρότητος ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον·
Χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος·
Καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Ἐξαπέστειλε

Deus meus adjutor meus, & ſperabo in eum:
Protector meus, & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus.

3 Laudans invocabo Dominum:
Et ab inimicis meis ſalvus ero.

4 Circundederunt me dolores mortis:
Et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

5 Dolores inferni circundederunt me:
Præoccupaverunt me laquei mortis.

6 In tribulatione mea invocavi Dominum:
Et ad Deum meum clamavi:
Et exaudivit de templo ſancto ſuo vocem meam:
Et clamor meus in conſpectu ejus, introivit in aures ejus.

7 Commota eſt, & contremuit terra:
Fundamenta montium conturbata ſunt,
Et commota ſunt, quoniam iratus eſt eis.

8 Aſcendit fumus in ira ejus:
Et ignis à facie ejus exarſit:
Carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

9 Inclinavit cœlos, & deſcendit:
Et caligo ſub pedibus ejus.

10 Et aſcendit ſuper cherubim, & volavit:
Volavit ſuper pennas ventorum.

11 Et poſuit tenebras latibulum ſuum:
In circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebroſa aqua in nubibus aeris.

12 Præ fulgore in conſpectu ejus nubes tranſierunt:
Grando, & carbones ignis.

13 Et intonuit de cœlo Dominus:
Et altiſſimus dedit vocem ſuam.

14 Et

14 Ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς·
Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων·
Καὶ ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης·
Ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου κύριε·
Ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με·
Προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με·
Ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου·
Καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιλήμπτωρ μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·
Ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με·
Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει
μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου·
Καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου·
Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ,
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου,
Καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου·
Ἀντιποδώσει μοι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

25 Μετὰ

14 Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipavit eos:
Fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

15 Et apparuerunt fontes aquarum:
Et revelata ſunt fundamenta orbis terrarum:
Ab increpatione tua Domine:
Ab inſpiratione ſpiritus iræ tuæ.

16 Miſit de ſummo, & accepit me:
Et aſſumſit me de aquis multis.

17 Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis,
Et ab his qui oderunt me:
Quoniam confortati ſunt ſuper me.

18 Prævenerunt me in die afflictionis meæ:
Et factus eſt Dominus protector meus.

19 Et eduxit me in latitudinem:
Salvum me fecit, quoniam voluit me.

20 Et retribuet mihi Dominus ſecundum juſtitiam meam:
Et ſecundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

21 Quia cuſtodivi vias Domini:
Nec impie geſſi à Deo meo.

22 Quoniam omnia judicia ejus in conſpectu meo:
Et juſtitias ejus non repuli à me.

23 Et ero immaculatus cum eo:
Et obſervabo me ab iniquitate mea.

24 Et retribuet mihi Dominus ſecundum juſtitiam meam:
Et ſecundum puritatem manuum mearum:
In conſpectu oculorum ejus.

25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ·
Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ·
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Οτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις·
Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Οτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε·
Ο θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Οτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου·
Καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

30 Ο θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ·
Τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα·
Υπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Οτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου·
Η τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;

32 Ο θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν·
Καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

33 Ο καταρτίζων τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφους·
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον·
Καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου·
Καὶ ἡ δεξιά σου αὐτελάβετό μου·
Καὶ ἡ παιδεία σου αὐώρθωσέ με εἰς τέλος·
Καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

36 Επλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου·
Καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς·
Καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

38 Εκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι·

Πεσοῦνται

25 Cum ſancto ſanctus eris:
Et cum viro innocente innocens eris.

26 Et cum electo electus eris:
Et cum perverſo perverteris.

27 Quoniam tu populum humilem ſalvum facies:
Et oculos ſuperborum humiliabis.

28 Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine:
Deus meus illumina tenebras meas.

29 Quoniam in te eripiar à tentatione:
Et in Deo meo tranſgrediar murum.

30 Deus meus impolluta via ejus:
Eloquia Domini igne examinata:
Protector eſt omnium ſperantium in ſe.

31 Quoniam quis Deus præter Dominum?
Aut quis Deus præter Deum noſtrum?

32 Deus qui præcinxit me virtute:
Et poſuit immaculatam viam meam.

33 Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum:
Et ſuper excelſa ſtatuens me.

34 Qui docet manus meas ad prælium:
Et poſuiſti, ut arcum æreum, brachia mea.

35 Et dediſti mihi protectionem ſalutis tuæ:
Et dextera tua ſuſcepit me:
Et diſciplina tua correxit me in finem:
Et diſciplina tua ipſa me docebit.

36 Dilataſti greſſus meos ſubtus me:
Et non ſunt infirmata veſtigia mea.

37 Perſequar inimicos meos, & comprehendam illos:
Et non convertar donec deficiant.

38 Confringam illos, nec poterunt ſtare:

Πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δυνάμει εἰς πόλεμον·
Συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμοὶ
ὑπενόφιτω μου.

40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον·
Καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ζώζων·
Πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ πνεύματος·
Ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥύσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ·
Καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·

44 Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι·
Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἐπήκουσάς μοι.

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν·
Καὶ ἐχώλανάν οἱ τρίβοι αὐτῶν.

46 Ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου·
Καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τοῦ σωτηρίας μου·

47 Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί·
Καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ·
Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων.

48 Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με·
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαί με.

49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε·
Καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ·
Καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ·
Τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Cadent ſubtus pedes meos.

39 Et præcinxiſti me virtute ad bellum :
Et ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

40 Et inimicos meos dediſti mihi dorſum :
Et odientes me diſperdidiſti.

41 Clamaverunt, nec erat qui ſalvos faceret ;
Ad Dominum, nec exaudivit eos.

42 Et comminuam eos, ut pulverem ante faciem venti :
Ut lutum platearum delebo eos.

43 Eripies me de contradictionibus populi :
Conſtitues me in caput gentium.

44 Populus, quem non cognovi, ſervivit mihi :
In auditu auris obedivit mihi.

45 Filii alieni mentiti ſunt mihi :
Filii alieni inveterati ſunt :
Et claudicaverunt à ſemitis ſuis.

46 Vivit Dominus, & benedictus Deus meus :
Et exaltetur Deus ſalutis meæ.

47 Deus qui das vindictas mihi :
Et ſubdis populos ſub me :
Liberator meus de inimicis meis iracundis.

48 Et ab inſurgentibus in me exaltabis me :
A viro iniquo eripies me.

49 Propterea confitebor tibi in nationibus Domine :
Et nomini tuo pſalmum dicam.

50 Magnificans ſalutes regis ejus :
Et faciens miſericordiam Chriſto ſuo ;
David, & ſemini ejus uſque in ſeculum.

PSAL.

ΨΑΛ. ιη'.

Εἰς τὸ πλῶ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.
Ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.
Καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλιὰ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.
Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ.
Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ.
Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὸ θέρμης αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς.
Ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν.
Ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς, ἑστηκὼς εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν.
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ

PSAL. XVIII.

In finem, Pſalmus David.

COEli enarrant gloriam Dei:
Et opera manuum ejus annuntiat firmamentum:

2 Dies diei eructat verbum:
Et nox nocti indicat ſcientiam.

3 Non ſunt loquelæ, neque ſermones, quorum non audiantur voces eorum.

4 In omnem terram exivit ſonus eorum.
Et in fines orbis terræ verba eorum.

5 In ſole poſuit tabernaculum ſuum:
Et ipſe tamquam ſponſus procedens de thalamo ſuo;
Exultavit ut gigas ad currendam viam.

6 A ſummo cœlo egreſſio ejus:
Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus:
Nec eſt qui ſe abſcondat à calore ejus.

7 Lex Domini immaculata convertens animas:
Teſtimonium Domini fidele, ſapientiam præſtans parvulis.

8 Juſtitiæ Domini rectæ, lætificantes corda.
Præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

9 Timor Domini ſanctus, permanens in ſeculum ſeculi:
Judicia Domini vera, juſtificata in ſemetipſa:

10 Deſiderabilia ſuper aurum & lapidem pretioſum multum:
Et dulciora ſuper mel & favum.

11 Etenim

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά.
Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει;
Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου·
Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσιν, τότε ἄμωμος ἔσομαι.
Καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου·
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός·
Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛ. ιθ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Επακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
Ὑπερασπίσαι σε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου·
Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου·
Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Διάψαλμα.

4 Δώη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου.
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
Καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

6 Πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου·
Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ·
Επακούσεται αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Ἐν δυνάμεσιν ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις·
Ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

8 Αὐτοὶ

11 Etenim servus tuus custodit ea:
In custodiendis illis retributio multa.

12 Delicta quis intelligit?
Ab occultis meis munda me.

13 Et ab alienis parce servo tuo:
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero:
Et emundabor à delicto maximo.

14 Et erunt ut complaceant eloquia oris mei:
Et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper:
Domine adjutor meus, & redemtor meus.

PSAL. XIX.

In finem, Psalmus David.

1 EXaudiat te Dominus in die tribulationis:
Protegat te nomen Dei Jacob.

2 Mittat tibi auxilium de sancto:
Et de Sion tueatur te.

3 Memor sit omnis sacrificii tui:
Et holocaustum tuum pingue fiat.

4 Tribuat tibi secundum cor tuum:
Et omne consilium tuum confirmet.

5 Lætabimur in salutari tuo:
Et in nomine Dei nostri magnificabimur.

6 Impleat Dominus omnes petitiones tuas:
Nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus CHRISTUM suum:
Exaudiet illum de cœlo sancto suo:
In potentatibus salus dexteræ ejus.

7 Hi in curribus, & hi in equis:
Nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

8 Αυτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον·
Ημεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα·
Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛ. κ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς·
Καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ·
Καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Διάψαλμα.

3 Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·
Εθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ·
Μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
Δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Οτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ευφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον·
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Ευρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·
Η δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
Κύριε ἐν ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτοὺς,
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς·

Καὶ

8 Ipſi obligati ſunt, & ceciderunt:
Nos autem ſurreximus & erecti ſumus.

9 Domine ſalvum fac regem:
Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

PSAL. XX.

In finem, Pſalmus David.

DOmine in virtute tua lætabitur rex:
Et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.

2 Deſiderium cordis ejus tribuiſti ei;
Et voluntate labiorum ejus non fraudaſti eum.

3 Quoniam præveniſti eum in benedictionibus dulcedinis:
Poſuiſti in capite ejus coronam de lapide pretioſo.

4 Vitam petiit à te; & tribuiſti ei
Longitudinem dierum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

5 Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo;
Gloriam & magnũ decorem impones ſuper eum.

6 Quoniam dabis eum in benedictionem in ſeculum ſeculi:
Lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

7 Quoniam rex ſperat in Domino;
Et in miſericordia altiſſimi non commovebitur.

8 Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis;
Dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

9 Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui:
Dominus in ira ſua conturbabit eos,
& devorabit eos ignis.

10 Fructum eorum de terra perdes;

Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ ὑδάτων πολλῶν.

11 Οτι ἐκλιναν εἰς τὰ κακά·
Διελογίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δυνώνται στῆσαι.

12 Οὗ θήσεις αὐτοὺς νῶτον·
Ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου·
Ἀσόμεθα καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυνάμεις σου.

ΨΑΛ. κα'

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως
τῆς ἑωθινῆς.

Ο Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με·
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.

2 Ο θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ·
Καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ισραήλ.

4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν·
Ἤλπισαν, καὶ ἐρύσω αὐτούς.

5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ
κατῃσχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος·
Ὀνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουδένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με·
Ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.

8 Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν·
Σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Οτι σὺ εἶ ὁ ἁπασπάσας με ἐκ γαστρός·
Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου.

10 Ἐπὶ

Et ſemen eorum à filiis hominum.

11 Quoniam declinaverunt in te mala:
Cogitaverunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

12 Quoniam pones eos dorſum:
In reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

13 Exaltare Domine in virtute tua:
Cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

PSAL. XXI.

In finem pro ſuſceptione matutina.

DEus Deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti?
Longe à ſalute mea verba delictorum meorum.

2 Deus meus clamabo per diem, & non exaudies:
Et nocte, & non ad inſipientiam mihi.

3 Tu autem in ſancto habitas, laus Iſrael.

4 In te ſperaverunt patres noſtri:
Speraverunt, & liberaſti eos.

5 Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt: in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

6 Ego autem ſum vermis, & non homo:
Opprobrium hominum, & abjectio plebis.

7 Omnes videntes me, deriſerunt me:
Locuti ſunt labiis, & moverunt caput.

8 Speravit in Domino, eripiat eum:
Salvum faciat eum, quoniam vult eum.

9 Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre:
Spes mea ab uberibus matris meæ.

10 In

10 Επὶ σὲ ἐπερίφην ἐκ μήτρας·
Εκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σύ.

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς·
Οτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί·
Ταῦροι πίονες περιέσχον με.

13 Ηνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν·
Ως λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ωσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Εγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ
τῆς κοιλίας μου.

15 Εξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγι μου·
Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

16 Οτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί·
Συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με·
Ωρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου.

17 Εξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς·
Καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Εἰς τὴν αὐτίληψιν μου πρόσχες.

20 Ρῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος·
Καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Εν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ

10 In te projectus ſum ex utero :
De ventre matris meæ Deus meus es tu.

11 Ne diſceſſeris à me : quoniam tribulatio proxima eſt :
Quoniam non eſt qui adjuvet.

12 Circumdederunt me vituli multi :
Tauri pingues obſederunt me.

13 Aperuerunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rapiens & rugiens.

14 Sicut aqua effuſus ſum : & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt cor meum tamquam cera liqueſcens in medio ventris mei.

15 Aruit tamquam teſta virtus mea :
Et lingua mea adhæſit faucibus meis :
Et in pulverem mortis deduxiſti me.

16 Quoniam circumdederunt me canes multi :
Concilium malignantium obſedit me :
Foderunt manus meas & pedes meos.

17 Dinumeraverunt omnia oſſa mea :
Ipſi vero conſideraverunt & inſpexerunt me.

18 Diviſerunt ſibi veſtimenta mea :
Et ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.

19 Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me :
Ad defenſionem meam conſpice.

20 Erue à framea Deus animam meam :
Et de manu canis unicam meam.

21 Salva me ex ore leonis :
Et à cornibus unicornium humilitatem meam.

22 Narrabo nomen tuum fratribus meis :
In medio eccleſiæ laudabo te.

23 Qui

23 Οἱ φοβούμενοι τ̃ κύριον αἰνέσατε αὐτόν·
Απαν τὸ σπέρμα Ιακὼβ δοξάσατε αὐτόν·
Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ισραήλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ ἀπεστύγησε τὴν δέησιν τ̃ πτωχοῦ·
Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ ὅτε ἐκεκράγειν με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέν μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·
Τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον πάντων τ̃ φοβουμένων
αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσον]αι·
Καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσον]αι πρὸς κύριον πάντα τὰ
πέρατα τ̃ γῆς·
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ
τῶν ἐθνῶν.

28 Οτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει
τ̃ ἐθνῶν.

29 Εφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τ̃ γῆς·
Ενώπιον αὐτοῦ προπεσοῦν]αι πάντες οἱ κατοικοῦντες εἰς
τὸν γῆν.
Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζήσ.

30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
Αναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

31 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὸν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν κύριος.

Qui timetis Dominum, laudate eum:
Universum semen Jacob glorificate eum:
Timeat eum omne semen Israel.

Quoniam non sprevit, neque despexit
deprecationem pauperis:
Nec avertit faciem suam à me:
Et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna:
Vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, & saturabuntur:
Et laudabunt Dominum qui requirunt eum:
Vivent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dominum
universi fines terræ:
Et adorabunt in conspectu ejus universæ familiæ
gentium.

Quoniam Domini est regnum: & ipse
dominabitur gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues
terræ:
In conspectu ejus cadent omnes qui descendunt
in terram.
Et anima mea illi vivet.

Et semen meum serviet ipsi:
Annuntiabitur Domino generatio ventura:

Et anuntiabunt cœli justitiam ejus,
Populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

ΨΑΛ. κβ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν·
Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξεθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν·
Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης·
Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου·
Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ·
Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐτά με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν·
Ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·
Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου·
Καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡσεὶ κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛ. κγ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς Σαββάτου.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν·
Καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου;
Ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῷ

PSAL. XXII.

Pſalmus David.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit.
2 In loco paſcuæ ibi me collocavit:
Super aquam refectionis educavit me.
3 Animam meam convertit:
Deduxit me ſuper ſemitas juſtitiæ:
Propter nomen ſuum.
4 Nam, & ſi ambulavero in medio umbræ mortis,
Non timebo mala: quoniam tu mecum es:
Virga tua, & baculus tuus, ipſa me conſolata ſunt.
5 Paraſti in conſpectu meo menſam:
Adverſus eos qui tribulant me:
Impinguaſti in oleo caput meum:
Et calix meus inebrians quam præclarus eſt?
6 Et miſerecordia tua ſubſequetur me omnibus
diebus vitæ meæ:
Et ut inhabitem in domo Domini, in
longitudinem dierum.

PSAL. XXIII.

Prima ſabbati, Pſalmus Dævid.

DOmini eſt terra, & plenitudo ejus:
Orbis terrarum & univerſi qui habitant in eo.
2 Quia ipſe ſuper maria fundavit eum;
Et ſuper flumina præparavit eum.
3 Quis aſcendet in montem Domini?
Aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

4 Αθῶ᾽ χερσὶ κ᾽ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ·
Ος οὐκ ἐλαβεν ἐπὶ ματαίᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον.

5 Οὗτο᾽ λήψεται εὐλογίαν ἀπὸ κυρίου·
Καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρο᾽ αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν·
Ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ιακώβ.

7 Αρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν·
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτο᾽ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριο᾽ κραταιὸς κ᾽ δυνατός·
Κύριο᾽ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Αρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν·
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτο᾽ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριο᾽ τῶν δυνάμεων αὐτὸς ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛ. κε'.

Εἰς τέλο᾽, Ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.

ΠΡὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.
2 Ο θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα·
Μὴ καταισχυνθείην·
Μὴ γὰρ καταγελάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου·

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν·
Αἰσχυνθήτωσαν πάντες ἀνεσιθέντες ἀδίκως.

4 Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι.
Καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

5 Οδήγη

4 Innocens manibus & mundo corde:
Qui non accepit in vano animam meam:
Nec juravit in dolo proximo ſuo.

5 Hic accipiet benedictionem à Domino:
Et miſericordiam à Deo ſalutari ſuo.

6 Hæc eſt generatio quærentium eum:
Quærentium faciem Dei Jacob.

7 Attollite portas principes veſtras;
Et elevamini portæ æternales:
Et introibit rex gloriæ.

8 Quis eſt iſte rex gloriæ?
Dominus fortis & potens:
Dominus potens in prælio.

9 Attollite portas principes veſtras:
Et elevamini portæ æternales:
Et introibit rex gloriæ.

10 Quis eſt iſte rex gloriæ?
Dominus virtutum ipſe eſt rex gloriæ.

PSAL. XXIV.

In finem, Pſalmus Dævid.

AD te Domine levavi animam meam.

2 Deus meus in te confido,
Non erubeſcam;
Neque irrideant me inimici mei:

3 Etenim univerſi, qui ſuſtinent te, non confundentur:
Confundantur omnes iniqua agentes ſuperva cue.

4 Vias tuas Domine demonſtra mihi:
Et ſemitas tuas edoce me.

5 Dirige

5 Οδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου·
Καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε·
Καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

7 Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς·
Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ·
Ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.

8 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος·
Διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9 Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·
Διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια·
Τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε·
Καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον·
Νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ἐξελέξατο.

13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14 Κραταίωμα κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν·
Καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον·
Ὅτι αὐτὸς ἐκβαλεῖ ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν·
Ἐκ τῶν ἀνάγκων μου ἐξάγαγέ με.

5 Dirige me in veritate tua:
Et doce me, quia tu es Deus ſalvator meus:
Et te ſuſtinui tota die.

6 Reminiſcere miſerationum tuarum Domine:
Et miſericordiarum tuarum, quæ à ſeculo ſunt:

7 Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.
Secundum miſericordiam tuam memento mei tu:
Propter bonitatem tuam Domine.

8 Dulcis & rectus Dominus:
Propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

9 Diriget manſuetos in judicio:
Docebit mites vias ſuas.

10 Univerſæ viæ Domini, miſericordia & veritas:
Requirentibus teſtamentum ejus, &
teſtimonia ejus.

11 Propter nomen tuum Domine,
Propitiaberis peccato meo: multum eſt enim.

12 Quis eſt homo qui timet Dominum?
Legem ſtatuit ei in via, quam elegit.

13 Anima ejus in bonis demorabitur:
Et ſemen ejus hæreditabit terram.

14 Firmamentum eſt Dominus timentibus eum:
Et teſtamentum ipſius ut manifeſtetur illis.

15 Oculi mei ſemper ad Dominum:
Quoniam ipſe evellit de laqueo pedes meos.

16 Reſpice in me, & miſerere mei:
Quia unicus & pauper ſum ego.

17 Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt:
De neceſſitatibus meis erue me.

18 Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου·
Καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν·
Καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με·
Μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21 Ἀκακία καὶ εὐθύτης ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε
κύριε.

22 Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ.

ΨΑΛ. κε'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κρῖνόν μοι κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην·
Καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενώσω.

2 Δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με·
Πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐστι·
Καὶ ἠρεσκόμην ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος·
Καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων·
Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου·
Καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε.

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως·
Καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε

18 Vide humilitatem meam, & laborem meum:
Et dimitte univerſa delicta mea.

19 Reſpice inimicos meos, quoniam multiplicati ſunt:
Et odio iniquo oderunt me.

20 Cuſtodi animam meam, & erue me:
Non erubeſcam, quoniam ſperavi in te.

21 Innocentes & recti adhæſerunt mihi: quia ſuſtinui te.

22 Libera Deus Iſrael, ex omnibus tribulationibus ſuis.

PSAL. XXV.

In finem, Pſalmus David.

1 Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus ſum:
Et in Domino ſperans non infirmabor.

2 Proba me Domine, & tenta me:
Ure renes meos & cor meum.

3 Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt:
Et complacui in veritate tua.

4 Non ſedi cum concilio vanitatis:
Et cum iniqua gerentibus non introibo.

5 Odivi eccleſiam malignantium:
Et cum impiis non ſedebo.

6 Lavabo inter innocentes manus meas:
Et circumdabo altare tuum Domine.

7 Ut audiam vocem laudis,
Et enarrem univerſa mirabilia tua.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου·
Καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 Ων ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι·
Η δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Εγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με.

12 Ο δὲ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
Εν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

ΨΑΛ. κϛ'.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χριοθῆναι.

1 Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Εν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου·
Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 Ἐὰν παραταξῆται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν τούτῳ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἠτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·
Τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου,
Καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

5 Ότι

8 Domine dilexi decorem domus tuæ:
Et locum habitationis gloriæ tuæ.

9 Ne perdas cum impiis Deus animam meam:
Et cum viris sanguinum vitam meam.

10 In quorum manibus iniquitates sunt:
Dextera eorum repleta est muneribus.

11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum:
Redime me, & miserere mei.

12 Pes meus stetit in directo:
In ecclesiis benedicam te Domine.

PSAL. XXVI.

Psalmus David priusquam liniretur.

DOminus illuminatio mea, & salus mea,
quem timebo?
Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

2 Dum appropriant super me nocentes, ut edant
carnes meas:
Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt
& ceciderunt.

3 Si consistant adversum me castra, non timebit
cor meum;
Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego
sperabo.

4 Unam petii à Domino, hanc requiram:
Ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus
vitæ meæ:
Ut videam voluptatem Domini,
Et visitem templum ejus.

5 Οπ ἔκρυψέ μι σὺ σκηνῇ αὐτȣ̃, σὺ ἡμέρᾳ κακῶν μȣ.
Εσκέπασέ με σὺ ἀποκρύφῳ τ σκιωνῆς αὐτȣ̃.

6 Εν πέτρᾳ ὕψωσέ μι.
Καὶ νῦν ἰδὲ ὕψωσεν κύριος τὴν κεφαλήν μȣ ἐπ' ἐχθρύς μȣ
Εκύκλωσα καὶ ἔθυσα σὺ τῇ σκιωνῇ αὐτȣ̃ θυσίαν
ἀλαλαγμȣ̃.
Ασομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.

7 Εισάκȣσον κύριε τ φωνῆς μȣ, ἧς ἐκέκραξα πρὸς σέ.
Ελέησόν με, καὶ εἰσάκȣσόν μȣ.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μȣ.
Εξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σȣ.
Τὸ πρόσωπόν σȣ κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σȣ ἀπ' ἐμοῦ.
Μὴ ἐκκλίνῃς σὺ ὀργῇ ἀπὸ δȣ̃λά σȣ.
Βοηθός μȣ γέγονᾶ.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μȣ.

10 Οπ ὁ πατήρ μȣ καὶ ἡ μήτηρ μȣ ἐγκατέλιπόν με.
Ο δ κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σȣ.
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τ ἐχθρῶν μȣ.

12 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με.
Οπ ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13 Πιστεύω τ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίȣ ἐν γῇ ζώντων.

14 Υπόμεινον τ κύριον.
Ανδρίζȣ καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία μȣ, καὶ ὑπόμεινον
τ κύριον.

5 Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo in die malorum:
Protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

6 In petra exaltavit me:
Et nunc exaltavit caput meũ ſuper inimicos meos:
Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus hoſtiam vociferationis:
Cantabo, & pſalmum dicam Domino.

7 Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te:
Miſerere mei, & exaudi me.

8 Tibi dixit cor meum:
Exquiſivit te facies mea:
Faciem tuam Domine requiram.

9 Ne avertas faciem tuam à me:
Ne declines in ira à ſervo tuo:
Adjutor meus eſto:
Ne derelinquas me, neque deſpicias me Deus ſalutaris meus.

10 Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me:
Dominus autem aſſumſit me.

11 Legem pone mihi Domine in via tua:
Et dirige me in ſemitam rectam propter inimicos meos.

12 Ne tradideris me in animas tribulantium me:
Quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui,
Et mentita eſt iniquitas ſibi.

13 Credo videre bona Domini in terra viventium.

14 Expecta Dominum,
Viriliter age: & confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum.

PSAL.

ΨΑΛ. κζ'.

Τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σὲ κύριε κεκραξόμαι, ὁ θεός μου.
Μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ·
Μή ποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραξάσθαί με πρὸς σέ· 2
Ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸ ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου· 3
Καὶ μετὰ ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με·
Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τοῦ πλησίον αὐτῶν·
Κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· 4
Καὶ κατὰ τὰ πονηρεύματα τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·
Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δὸς αὐτοῖς·
Ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου· 5
Καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ·
Καθελεῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

6 Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. 6

7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· 7
Ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην·
Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
Καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· 8
Καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

9 Σῶσον

PSAL. XXVII.

Pſalmus ipſi Dævid.

AD te Domine clamabo, Deus meus:
Ne ſileas à me:
Ne quando taceas à me, & aſſimilabor deſcendentibus in lacum.

2 Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te:
Dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

3 Ne ſimul trahas me cum peccatoribus:
Et cum operantibus iniquitatem ne perdas me:
Qui loquuntur pacem cum proximo ſuo;
Mala autem in cordibus eorum.

4 Da illis ſecundum opera eorum,
Et ſecundum nequitiam adinventionum ipſorum:
Secundum opera manuum eorum tribue illis:
Redde retributionem eorum ipſis.

5 Quoniam non intellexerunt opera Domini,
Et in opera manuum ejus,
Deſtrues illos, & non ædificabis eos.

6 Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

7 Dominus adjutor meus, & protector meus:
In ipſo ſperavit cor meum, & adjutus ſum.
Et refloruit caro mea:
Et ex voluntate mea confitebor ei.

8 Dominus fortitudo plebis ſuæ:
Et protector ſalvationum Chriſti ſui eſt.

9 Salvum

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛ. κθ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐξοδίου σκιωπῆς.

ΕΝέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ.
Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.
Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2 Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ.
Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3 Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.
Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι.
Φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους,
Καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λίβανον.
Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

8 Φωνὴ κυρίου σαλεύοντος ἔρημον.
Σαλεύσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

9 Φωνὴ κυρίου κατορθοῦντος ἐλάφους.
Καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς.
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ.
Καὶ καθεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛ.

9 Salvum fac populum tuum Domine, & benedic
hæreditati tuæ:
Et rege eos & extolle illos usque in æternum.

PSAL. XXVIII.

Psalmus David,
In consummatione tabernaculi.

AFferte Domino filii Dei:
Afferte Domino filios arietum:
Afferte Domino gloriam & honorem.

2 Afferte Domino gloriam nomini ejus:
Adorate Dominum in atrio sancto ejus.

3 Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit:
Dominus super aquas multas.

4 Vox Domini in virtute:
Vox Domini in magnificentia.

5 Vox Domini confringentis cedros:
Et confringet Dominus cedros Libani.

6 Et comminuet eas tamquam vitulum Libani:
Et dilectus quemadmodum filius unicornium.

7 Vox Domini intercidentis flammam ignis.

8 Vox Domini concutientis desertum:
Et commovebit Dominus desertum Cades.

9 Vox Domini præparantis cervos,
Et revelabit condensa:
Et in templo ejus omnes dicent gloriam.

10 Dominus diluvium inhabitare facit:
Et sedebit Dominus rex in æternum.

11 Dominus virtutem populo suo dabit:
Dominus benedicet populo suo in pace.

ΨΑΛ. κθ'.

Ψαλμὸς ᾠδῆς ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυίδ.

1 Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με·
Καὶ οὐκ ἠὐφράνας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμοί.

2 Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σε καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου·
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

4 Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ,
Καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ·
Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός·
Καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλιάσις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θελήματί μου παρέσχες τῷ κάλλει μου δυνάμιν·
Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην ταπεινωθείς.

8 Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;
Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; Ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

10 Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με·
Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἐστρέψ

PSAL. XXIX.

Pſalmus Cantici
In dedicatione domus David.

EXaltabo te Domine, quoniam ſuſcepiſti me:
Nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

2 Domine Deus meus clamavi ad te, & ſanaſti me.

3 Domine eduxiſti ab inferno animam meam:
Salvaſti me à deſcendentibus in lacum.

4 Pſallite Domino ſancti ejus:
Et confitemini memoriæ ſanctitatis ejus.

5 Quoniam ira in indignatione ejus,
Et vita in voluntate ejus:
Ad veſperum demorabitur fletus,
Et ad matutinum lætitia.

6 Ego autem dixi in abundantia mea: non movebor in æternum.

7 Domine in voluntate tua, præſtitiſti decori meo virtutem.
Avertiſti faciem tuam à me, & factus ſum conterbatus.

8 Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

9 Quæ utilitas in ſanguine meo, dum deſcendo in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis,
Aut annuntiabit veritatem tuam?

10 Audivit Dominus, & miſertus eſt mei:
Dominus factus eſt adjutor meus.

11 Εστρεψας τὸ κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί·
Διέρρηξας τὸ σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

12 Οπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ·
Κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛ. λ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐκστάσεως.

ΕΠὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με·
Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν,
Καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

3 Οτι κραταίωσίς μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ·
Καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ θρέψεις με.

4 Εξάξεις με ἐκ παγίδος τοὐτης ἣν ἔκρυψάν μοι·
Οτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
Ελυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

6 Εμίσησας τοὺς φυλάσσοντας ματαιότητας ψευδεῖς·
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα.

7 Αγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου·
Οτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου·
Εσωσας ἐκ τῶν ἀνάγκων τὴν ψυχήν μου.

8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ·
Εστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

9 Ελέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι·
Ταραχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,
Ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

10 Οτι

11 Convertiſti planctum meum in gaudium mihi:
Conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætitia.

12 Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar:
Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

PSAL. XXX.

In finem, Pſalmus David, pro extaſi.

IN te Domine ſperavi, non confundar in æternum:
In juſtitia tua libera me.

2 Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me:
Eſto mihi in Deum protectorem:
Et in domum refugii, ut ſalvum me facias.

3 Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu:
Et propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

4 Educes me de laqueo hoc, quem abſconderunt mihi:
Quoniam tu es protector meus.

5 In manus tuas commendo ſpiritum meum:
Redemiſti me Domine Deus veritatis.

6 Odiſti obſervantes vanitates ſupervacue:
Ego autem in Domino ſperavi.

7 Exultabo, & lætabor in miſericordia tua:
Quoniam reſpexiſti humilitatem meam:
Salvaſti de neceſſitatibus animam meam.

8 Nec concluſiſti me in manibus inimici:
Statuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.

9 Miſerere mei Domine quoniam tribulor:
Conturbatus eſt in ira oculus meus,
Anima mea, & venter meus.

10 Quo-

10 Ὁλὴ ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου·
Καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
Ἠσθένησεν ἐν πλωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὀνείδος·
Καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα·
Καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἐπελήσθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
Ἐγενήθην ὡς σκεῦος ἀπολωλός.

13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ·
Τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου.

15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου·
Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου·
Καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
Σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

17 Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε·
Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

18 Ἀλαλα χειλη δόλια·
Τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν·
Ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

19 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε·
Ἣν ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε·
Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοί·
Ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

20 Καὶ κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου·
Ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάζεις αὐτούς·

Ἐν

10 Quoniam defecit in dolore vita mea,
Et anni mei in gemitibus:
Infirmat eſt in paupertate virtus mea,
Et oſſa mea conturbata ſunt.

11 Super omnes inimicos meos factus ſum opprobriũ,
Et vicinis meis valde,
Et timor notis meis:
Qui videbant me, foras fugerunt à me.

12 Oblivioni datus ſum, tamquam mortuus à corde:
Factus ſum tamquam vas perditum.

13 Quoniam audivi vituperationem multorum
commorantium in circuitu:
In eo dum convenirent ſimul adverſum me,
Accipere animam meam conſiliati ſunt.

14 Ego autem in te ſperavi Domine: dixi, Deus
meus es tu.

15 In manibus tuis ſortes meæ:
Eripe me de manu inimicorum meorum,
Et à perſequentibus me.

16 Illuſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum,
Salvum me fac in miſericordia tua:

17 Domine non confundar, quoniam invocavi te:
Erubeſcant impii, & deducantur in infernum.

18 Muta fiant labia doloſa:
Quæ loquuntur adverſus juſtum iniquitatem;
In ſuperbia, & in abuſione.

19 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine,
Quam abſcondiſti timentibus te:
Perfeciſti eis, qui ſperant in te,
In conſpectu filiorum hominum.

20 Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ,
A conturbatione hominum: proteges eos,

Εν σκληῇ λὸ αὐλλογίας γλωσσῶν.

21 Ευλογητὸς κύριος, ὅτι ἐθαυμάσωσε τὸ ἔλεος αὐτῦ ἐν πόλι ὠχυρωμένῃ.

22 Εγὼ δ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μυ·
Απέῤῥιμμαι λὸ ὠφθαλμῶν συ·
Διὰ τῦτο ἐισήκυσας τ φωνῆς τ δεήσεώς μυ·
Εν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σε.

23 Αγαπήσατε τ κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτῦ·
Οτι ἀληθείας ἐκζητᾶ ὁ κύριος·
Καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς ὑπερηφανίαν περισσῶς ποιῦσιν.

24 Ανδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
Πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

ΨΑΛ. λα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2 Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ὰ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν,
Οὐδὲ ἔστι ἐν τῷ στόματι αὐτῦ δόλος.

3 Οτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μυ·
Απὸ τῆς κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Οτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χέρ συ·
Εστράφην ἐις τὴν ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν.

5 Τὴν ἀνομίαν μυ ἐγνώρισα·
Καὶ τὴν ἀνομίαν μυ σὸκ ἐκάλυψα·
Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμῦ τὴν ἀνομίαν μυ τῷ κυρίῳ·
Καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τ καρδίας μυ. Διάψαλμα.

6 Υπὲρ

In tabernaculo tuo à contradictione linguarum.

21 Benedictus Dominus: quoniam mirificavit
misericordiam ſuam mihi in civitate munitâ.

22 Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ;
Projectus ſum à facie oculorum tuorum:
Ideo exaudiſti vocem orationis meæ,
Dum clamarem ad te.

23 Diligite Dominum omnes ſancti ejus:
Quoniam veritatem requiret Dominus,
Et retribuet abundanter facientibus ſuperbiam.

24 Viriliter agite, & confortetur cor veſtrum,
Omnes qui ſperatis in Domino.

PSAL. XXXI.

Ipſi David intellectus.

BEati, quorum remiſſæ ſunt iniquitates:
Et quorum tecta ſunt peccata.

2 Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum
Nec eſt in ſpiritu ejus dolus.

3 Quoniam tacui, inveteraverunt oſſa mea,
Dum clamarem tota die.

4 Quoniam die ac nocte gravata eſt ſuper me
manus tua:
Converſus ſum in ærumna mea, dum configitur
ſpina.

5 Delictum meum cognitum tibi feci:
Et injuſtitiam meam non abſcondi.
Dixi: confitebor adverſum me injuſtitiam meam
Domino?
Et tu remiſiſti impietatem peccati mei.

6 Ὑπὲρ τούτης εὐθυτεύξεται πρὸς σέ·
Πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ·
Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ
ἐγγιεῖσι.

7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆ περιεχούσης με·
Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν
κυκλωσάντων με.

8 Συνετῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ·
Ἐπιστηλῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις·
Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξῆς·
Τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρός σε.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ·
Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι·
Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛ. λδ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ·
Τοῖς εὐθέσι πρέπει ἡ αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ·
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν·
Καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου·
Καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ

6 Pro hac orabit ad te
Omnis sanctus, in tempore opportuno :
Verumtamen in diluvio aquarum multarum,
ad eum non approximabunt.

7 Tu es refugium meum à tribulatione, quæ
circumdedit me :
Exultatio mea erue me à circumdantibus me.

8 Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac
qua gradieris :
Firmabo super te oculos meos.

9 Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non
est intellectus :
In camo & fræno maxillas eorum constringe,
Qui non approximant ad te.

10 Multa flagella peccatoris :
Sperantem autem in Domino misericordia
circumdabit.

11 Lætamini in Domino & exultate justi :
Et gloriamini omnes recti corde.

PSAL. XXXII.

Psalmus David.

EXultate justi in Domino :
Rectos decet collaudatio.

2 Confitemini Domino in cithara :
In psalterio decem chordarum psallite illi.

3 Cantate ei canticum novum :
Bene psallite ei in vociferatione.

4 Quia rectum est verbum Domini :
Et omnia opera ejus in fide.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος·
Τῆς ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν·
Καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης·
Τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ·
Ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν·
Ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν·
Καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει·
Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ·
Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος·
Εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ·
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν·
Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν·
Καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν·
Ἐν ᾧ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Ῥύσαι

5 Diligit miſericordiam & judicium :
Miſericordia Domini plena eſt terra.

6 Verbo Domini cœli firmati ſunt :
Et ſpiritu oris ejus omnis virtus eorum.

7 Congregans ſicut in utre aquas maris :
Ponens in theſauris abyſſos.

8 Timeat Dominum omnis terra :
Ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

9 Quoniam ipſe dixit, & facta ſunt :
Ipſe mandavit, & creata ſunt.

10 Dominus diſſipat conſilia gentium :
Reprobat autem cogitationes populorum :
Et reprobat conſilia principum.

11 Conſilium autem Domini in æternum manet :
Cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

12 Beata gens, cujus eſt Dominus, Deus ejus :
Populus, quem elegit in hæreditatem ſibi.

13 De cœlo reſpexit Dominus :
Vidit omnes filios hominum.

14 De præparato habitaculo ſuo,
Reſpexit ſuper omnes, qui habitant terram.

15 Qui finxit ſigillatim corda eorum :
Qui intelligit omnia opera eorum.

16 Non ſalvatur rex per multam virtutem :
Et gigas non ſalvabitur in multitudine virtutis ſuæ.

17 Fallax equus ad ſalutem :
In abundantia autem virtutis ſuæ non ſalvabitur.

18 Ecce oculi Domini ſuper metuentes eum :
Et in eis, qui ſperant ſuper miſericordia ejus.

19 Ut

19 Ρύσασθε ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν·
Καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Η δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ κυρίῳ·
Οτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

21 Οτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς·
Καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛ. λγ'.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον
Αβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

Ευλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ·
Διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Εν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχή μου·
Ακουσάτωταν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί·
Καὶ ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.

4 Εξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐρρύσατό με.

5 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε·
Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων
αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος·
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε

19 Ut eruat à morte animas eorum:
Et alat eos in fame.

20 Anima noſtra ſuſtinet Dominum:
Quoniam adjutor & protector noſter eſt.

21 Quia in eo lætabitur cor noſtrum:
Et in nomine ſancto ejus ſperavimus.

22 Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos:
Quemadmodum ſperavimus in te.

PSAL. XXXIII.

Davidi, cum immutavit vultum ſuum coram Achimelech, & dimiſit eum, & abiit.

BEnedicam Dominum in omni tempore:
Semper laus ejus in ore meo.

2 In Domino laudabitur anima mea:
Audiant manſueti, & lætentur.

3 Magnificate Dominum mecum:
Et exaltemus nomen ejus in idipſum.

4 Exquiſivi Dominum, & exaudivit me:
Et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

5 Accedite ad eum, & illuminamini:
Et facies veſtræ non confundentur.

6 Iſte pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum:
Et de omnibus tribulationibus ejus ſalvavit eum.

7 Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum. & eripiet eos.

8 Guſtate, & videte quoniam ſuavis eſt Dominus:
Beatus vir, qui ſperat in eo.

9 Timete

Φοβήθητε τ̀ κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ·
Οτι οκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν κ̀ ἐπείνασαν·
Οἱ δ̀ ζητοῦντες τ̀ κύριον, οκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Διάψαλμα.

11 Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω
ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν·
Ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ·
Καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, κ̀ ποίησον ἀγαθόν·
Ζήτησον εἰρήνην κ̀ δίωξον αὐτήν.

15 Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους·
Καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δ̀ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά·
Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τ̀ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, κ̀ ὁ κύριος ἐισήκουσεν αὐτῶν·
Καὶ ἐκ πασῶν τ̀ θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν·
Καὶ τοὺς τεταπεινωμένους τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τ̀ δικαίων·
Καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος.

20 Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·
Ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός·
Καὶ οἱ μισοῦντες τ̀ δίκαιον πλημμεληθήσονται.

22 Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ·
Καὶ οὐ μὴ πλημμεληθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

9 Timete Dominum omnes sancti ejus:
Quoniam non est inopia timentibus eum.

10 Divites eguerunt & esurierunt:
Inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

11 Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

12 Quis est homo qui vult vitam:
Diligit dies videre bonos?

13 Prohibe linguam tuam à malo:
Et labia tua ne loquantur dolum.

14 Diverte à malo, & fac bonum:
Inquire pacem, & persequere eam.

15 Oculi Domini super justos:
Et aures ejus in preces eorum.

16 Vultus autem Domini super facientes mala:
Ut perdat de terra memoriam eorum.

17 Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos:
Et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

18 Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde:
Et humiles spiritu salvabit.

19 Multæ tribulationes justorum:
Et de omnibus his liberabit eos Dominus.

20 Custodit Dominus omnia ossa eorum:
Unum ex his non conteretur.

21 Mors peccatorum pessima:
Et qui oderunt justum, delinquent.

22 Redimet Dominus animas servorum suorum:
Et non delinquent omnes qui sperant in eo.

ΨΑΛ. λδ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με·
Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου.

3 Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ συγκλεισον εἰς ἀπαντήσιν τῶν καταδιωκόντων με·
Εἰπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου ἐγώ εἰμι ἐγώ.

4 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν·
Οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
Καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα·
Καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν·
Μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτῷ παγὶς, ἣν οὐ γινώσκει·
Καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτόν·
Καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ·
Τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, κύριε κύριε τίς ὅμοιός
σοι;
Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς κρειττόνων αὐτοῦ·
Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀνιστάμενοι

PSAL. XXXIV.

Ipse David.

1 JUdica Domine nocentes me:
Expugna impugnantes me.

2 Apprehende arma & scutum: & exsurge in adjutorium mihi.

3 Effunde frameam, & conclude adversus eos, qui persequuntur me:
Dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

4 Confundantur & revereantur, quærentes animam meam.
Avertantur retrorsum, & confundantur;
Cogitantes mihi mala.

5 Fiant tamquam pulvis ante faciem venti:
Et angelus Domini coarctans eos.

6 Fiat via illorum tenebræ, & lubricum:
Et angelus Domini persequens eos.

7 Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui:
Supervacue exprobraverunt animam meam.

8 Veniat illi laqueus, quem ignorat:
Et captio, quam abscondit, apprehendat eum:
Et in laqueum cadat in ipsum.

9 Anima autem mea exultabit in Domino:
Et delectabitur super salutari suo.

10 Omnia ossa mea dicent: Domine quis similis tibi:
Eripiens inopem de manu fortiorum ejus:
Egenum & pauperem à diripientibus eum.

11 Ανιστάντες μοι μάρτυρες ἃ οὐκ ἐγίνωσκον
ἠρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·
Καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην
σάκκον·
Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήτω.

14 Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον ἦτον ἐνηρέσκων·
Ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων ἦτον ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ ἠυφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·
Συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων.

16 Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν·
Επείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν·
Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ;
Ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κακουργιῶν αὐτῶν·
Ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ·
Ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως·
Οἱ μισοῦντες με δωρεάν, καὶ ἀνανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Οτι ἐγὼ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν·
Καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν·
Εἶπον οὖα, οὖα, εἶδεν οἱ ὀφθαλμοί ἡμῶν.

22 Εἶδες κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς·
Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι

11 Surgentes teſtes iniqui, quæ ignorabam
interrogabant me.

12 Retribuebant mihi mala pro bonis:
Sterilitatem animæ meæ.

13 Ego autem cum mihi moleſti eſſent, induebar
cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam:
Et oratio mea in ſinu meo convertetur.

14 Quaſi proximum, & quaſi fratrem noſtrum,
ſic complacebam:
Quaſi lugens & contriſtatus ſic humiliabar.

15 Et adverſum me lætati ſunt, & convenerunt:
Congregata ſunt ſuper me flagella, & ignoravi.

16 Diſſipati ſunt, nec compuncti,
Tentaverunt me, ſubſannaverunt me
ſubſannatione:
Frenduerunt ſuper me dentibus ſuis.

17 Domine quando reſpicies?
Reſtitue animam meam à malignitate eorum:
A leonibus unicam meam.

18 Confitebor tibi in eccleſia magna:
In populo gravi laudabo te.

19 Non ſupergaudeant mihi qui adverſantur mihi
inique:
Qui oderunt me gratis & annuunt oculis.

20 Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur:
Et in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

21 Et dilataverunt ſuper me os ſuum:
Dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi noſtri.

22 Vidiſti Domine, ne ſileas:
Domine ne diſcedas à me.

23 Exurge

23 Εξεγέρθητι κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου·
Ο θεός μου, καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου·
Κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
Μὴ δὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες
τοῖς κακοῖς μου·
Ενδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν·
Οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Αγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπί σοι·
Οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος·
Οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου·
Ολην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛ. λε'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΦΗσιν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·
Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Οτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ·
Τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος·
Οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ανομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ·
Κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.
Καὶ ἡ ἀλήθεια σου ἕως τῶν νεφελῶν.

23 Exurge & intende judicio meo:
Deus meus, & Dominus meus, in causam meam.

24 Judica me secundum justitiam tuam:
Domine Deus meus, & non supergaudeant mihi.

25 Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ:
Nec dicant: devoravimus eum.

26 Erubescant & revereantur simul, qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione & reverentia,
Qui magna loquuntur super me:

27 Exultent & lætentur,
Qui volunt justitiam meam:
Et dicant semper: magnificetur Dominus,
Qui volunt pacem servi ejus.

28 Et lingua mea meditabitur justitiam tuam:
Tota die laudem tuam.

PSAL. XXXV.

In finem, servo Domini ipsi David.

DIxit injustus ut delinquat in semitipso:
Non est timor Dei ante oculos ejus.

2 Quoniam dolose egit in conspectu ejus:
Ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

3 Verba oris iniquitas, & dolus:
Noluit intelligere ut bene ageret.

4 Iniquitatem meditatus est in cubili suo:
Astitit omni viæ non bonæ,
Malitiam autem non odivit.

5 Domine in cœlo misericordia tua:
Et veritas tua usque ad nubes.

6 Justitia

6 Η δικαιοσυνή σε ὡς ὄρη θεῦ·
Τὰ κρίματά σε ἄβυσσος πολλή·
Ἀνθρώπους καὶ κτίνη σώζεις κύριε.

7 Ὡς ἐτιμήθυνας τὸ ἔλεός σε ὁ θεός·
Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σε
ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου·
Καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι πῆς ὑπερηφανίας·
Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσει με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΨΑΛ. λϛ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις·
Μὴ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται·
Καὶ ὡσεὶ λαχανα χλοης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἔλπισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα·
Καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσει ἐπὶ τῷ
πλούτῳ αὐτῆς.

4 Καῦτερύφησον δὲ κυρίῳ, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα
τῆς καρδίας σου.

5 Ἀπο-

6 Juſtitia tua ſicut montes Dei:
Judicia tua abyſſus multa:
Homines, & jumenta, ſalvabis Domine.

7 Quemadmodum multiplicaſti miſericordiam tuam Deus:
Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum ſperabunt.

8 Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ:
Et torrente voluptatis tuæ potabis eos.

9 Quoniam apud te eſt fons vitæ:
Et in lumine tuo videbimus lumen.

10 Prætende miſericordiam tuam ſcientibus te:
Et juſtitiam tuam his, qui recto ſunt corde.

11 Non veniat mihi pes ſuperbiæ:
Et manus peccatoris non moveat me.

12 Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem:
Expulſi ſunt, nec potuerunt ſtare.

PSAL. XXXVI.

Pſalmus ipſi David.

NOli æmulari in malignantibus:
Neque zelaveris facientes iniquitatem.

2 Quoniam tamquam fœnum velociter areſcent:
Et quemadmodum olera herbarum cito decident.

Spera in Domino & fac bonitatem:
Et inhabita terram, & paſceris in divitiis ejus.

4 Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

5 Αποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου·
Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου·
Καὶ τὸ κρῖμά σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Υποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·
Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ·
Εν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν·
Μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9 Οτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γην.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει ὁ ἁμαρτωλός·
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης ἐπ' αὐτῆς.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον·
Καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ο δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν·
Οτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ρομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί·
Ενέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα,
Τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Η ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν·
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ·
Υπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Οτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται·
Υποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος.

18 Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων·
Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

190

5 Revela Domino viam tuam:
Et ſpera in eo, & ipſe faciet.

6 Et educet quaſi lumen juſtitiam tuam:
Et judicium tuum tamquam meridiem.

7 Subditus eſto Domino, & ora eum:
Noli æmulari in eo, qui proſperatur in via ſua:
In homine faciente injuſtitias.

8 Deſine ab ira, & derelinque furorem:
Noli æmulari, ut maligneris.

9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur:
Suſtinentes autẽ Dominũ, ipſi hæreditabunt terram.

10 Et adhuc puſillum, & non erit peccator:
Et quæres locum ejus, & non invenies.

11 Manſueti autem hæreditabunt terram:
Et delectabuntur in multitudine pacis.

12 Obſervabit peccator juſtum:
Et ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.

13 Dominus autem irridebit eum:
Quoniam proſpicit quod veniet dies ejus.

14 Gladium evaginaverunt peccatores:
Intenderunt arcum ſuum, ut dejiciant pauperem & inopem:
Ut trucident rectos corde.

15 Gladius eorum intret in corda ipſorum:
Et arcus eorum confringatur.

16 Melius eſt modicum juſto,
Super divitias peccatorum multas.

17 Quoniam brachia peccatorum conterentur:
Confirmat autem juſtos Dominus.

18 Novit Dominus dies immaculatorum:
Et hæreditas eorum in æternum erit.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ·
Καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται·
Οτι οἱ ἀσεβεῖς ἀπολοῦνται.

20 Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ὡσεὶ τὸ δόξασμα τῶν οἰκτιρμῶν
καὶ ὑψωθέντες·
Ἐκλείποντες ὡς καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει·
Ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει, καὶ δώσει.

22 Οτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν·
Οἱ δὲ κατηραμένοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται.

23 Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνδρὸς κατευθύνεται·
Καὶ τῇ ὁδῷ αὐτοῦ θελήσῃ σφόδρα.

24 Ὅταν πέσῃ ὁ κατεραχθήσεται·
Οτι κύριος ἀντιλαμβάνεται χειρὸς αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα·
Καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον·
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν·
Καὶ κατασκήνωσον εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς
ὁσίους αὐτοῦ·
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται·
Ἄνομοι δὲ ἐκδικηθέντες·
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεῖ

19 Non confundentur in tempore malo,
Et in diebus famis saturabuntur:
Quia peccatores peribunt.

20 Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati:
Deficientes, quemadmodum fumus deficient.

21 Mutuabitur peccator, & non solvet:
Justus autem miseretur & tribuet.

22 Quia benedicentes ei hæreditabunt terram:
Maledicentes autem ei disperibunt.

23 Apud Dominum gressus hominis dirigentur:
Et viam ejus volet.

24 Cum ceciderit, non collidetur:
Quia Dominus supponit manum suam.

25 Junior fui, etenim senui:
Et non vidi justum derelictum:
Nec semen ejus quærens panem.

26 Tota die miseretur & commodat:
Et semen illius in benedictione erit.

27 Declina à malo, & fac bonum:
Et inhabita in seculum seculi.

28 Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet sanctos suos:
In æternum conservabuntur:
Injusti punientur:
Et semen impiorum peribit.

29 Justi autem hæreditabunt terram:
Et inhabitabunt in seculum seculi super eam.

30 Os justi meditabitur sapientiam:
Et lingua ejus loquetur judicium.

31 Lex Dei ejus in corde ipsius;
Et non supplantabunturgressus ejus.

32 Considerat

32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸ δίκαιον·
Καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

33 Ο δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίποι αὐτὸν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ·
Οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσῃ αὐτὸν, κρίνῃ αὐτῷ.

34 Ὑπόμενον τὸν κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν,
Εν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψῃ.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τοὺς
κέδρους τοῦ Λιβάνου.

36 Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν·
Καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα·
Οτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπιτοαυτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου·
Καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς·
Καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν,
Καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛ. λζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, εἰς ἄμνησιν περὶ
τοῦ Σαββάτου.

Κυριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
Μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι·
Καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ

32 Conſiderat peccator juſtum :
Et quærit mortificare eum.

33 Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus :
Nec damnabit eum cum judicabitur illi.

34 Expecta Dominum, & cuſtodi viam ejus :
Et exaltabit te ut hæreditate capias terram :
Cum perierint peccatores, videbis.

35 Vidi impium ſuperexaltatum, & elevatum ſicut cedros Libani.

36 Et tranſivi, & ecce non erat :
Et quæſivi eum, & non eſt inventus locus ejus.

37 Cuſtodi innocentiam, & vide æquitatem :
Quoniam ſunt reliquiæ homini pacifico.

38 Injuſti autem diſperibunt ſimul :
Reliquiæ impiorum interibunt.

39 Salus autem juſtorum à Domino :
Et protector eorum in tempore tribulationis.

40 Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos :
Et eruet eos à peccatoribus :
Et ſalvabit eos : quia ſperaverunt in eo.

PSAL. XXXVII.

Pſalmus David, in rememorationem de ſabbato.

DOmine ne in furore tuo arguas me :
Neque in ira tua corripias me.

2 Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi :
Et confirmaſti ſuper me manum tuam.

3 Non

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·
Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου·
Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζησαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου·
Ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐπελάπισθην καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους·
Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυδρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμῆς τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου·
Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου·
Ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν·
Καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας·
Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον·
Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀνήκοος οὐκ ἀκούων·
Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπί σοι κύριε ἤλπισα·
Σὺ ἐπακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.

16 Ὅτι

3 Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ:
Non est pax ossibus meis à facie peccatorũ meorũ.

4 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum:
Et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

5 Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ,
A facie insipientiæ meæ.

6 Miser factus sum & curvatus sum usque in finem:
Tota die contristatus ingrediebar.

7 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus:
Et non est sanitas in carne mea.

8 Afflictus sum, & humiliatus sum nimis:
Rugiebam à gemitu cordis mei.

9 Domine, ante te omne desiderium meum:
Et gemitus meus à te non est absconditus.

10 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea:
Et lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

11 Amici mei, & proximi mei,
Adversum me appropinquaverunt, & steterunt:
Et qui juxta me erant, de longe steterunt.

12 Et vim faciebant qui quærebant animam meam:
Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates:
Et dolos tota die meditabantur.

13 Ego autem tamquam surdus non audiebam:
Et sicut mutus non apperiens os suum.

14 Et factus sum sicut homo non audiens:
Et non habens in ore suo redargutiones.

15 Quoniam in te Domine speravi:
Tu exaudies me Domine Deus meus.

16 Οπ εἰπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος·
Καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

18 Οπ τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ·
Καὶ μεεμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ·
Καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές μοι ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
Ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς
ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛ. λθ'.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τοῦ Δαυίδ.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με
ἐν γλώσσῃ μου.
Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν·
Ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐνώπιόν μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν·
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου·
Καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.

4 Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·
Γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου·
Καὶ τὸ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πόσ ἐστιν·
Ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

5 Ἰδοὺ

16 Quia dixi: nequando ſupergaudeant mihi inimici mei:
Et dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locuti ſunt.

17 Quoniam ego in flagella paratus ſum:
Et dolor meus in conſpectu meo ſemper.

18 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo:
Et cogitabo pro peccato meo.

19 Inimici autem mei vivunt, & confirmati ſunt ſuper me:
Et multiplicati ſunt qui oderunt me inique.

20 Qui retribuunt mala pro bonis:
Detrahebant mihi: quoniam ſequebar bonitatem.

21 Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne diſceſſeris à me.

22 Intende in adjutorium meum, Domine Deus ſalutis meæ.

PSAL. XXXVIII.

In finem, ipſi Idithun Canticum David.

DIxi: cuſtodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea:
Poſui ori meo cuſtodiam:
Cum conſiſteret peccator adverſum me.

2 Obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui à bonis:
Et dolor meus renovatus eſt.

3 Concaluit cor meum intra me:
Et in meditatione mea exardeſcet ignis.

4 Locutus ſum in lingua mea:
Notum fac mihi Domine finem meum:
Et numerum dierum meorum qui eſt:
Ut ſciam quid deſit mihi.

5 Ιδὲ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου.
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου.
Πλὴν τὰ σώματα μάταιότης.
Πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα.

6 Μέντοι γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος.
Πλὴν μάτην ταράσσεται.
Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συναξει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ κύριος;
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με.
Ὀνείδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησάς με.

10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου.
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον.
Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε.
Καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώπισαι.
Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς.
Ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμὶ παρὰ σοί.
Καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι εἰμὴ ὑπάρξω.

5 Ecce mensurabiles posuisti dies meos:
Et substantia mea tamquam nihilum ante te:
Verumtamen universa vanitas:
Omnis homo vivens.

6 Verumtamen in imagine pertransit homo:
Sed & frustra conturbatur:
Thesaurizat, & ignorat cui congregabit.

7 Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus?
Et substantia mea apud te est.

8 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me:
Opprobrium insipienti dedisti me.

9 Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti.

10 Amove à me plagas tuas:
A fortitudine manus tuæ ego defeci.

11 In increpationibus, propter iniquitatem corripuisti hominem.
Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus:
Verumtamen vane conturbatur omnis homo.

12 Exaudi orationem meam Domine:
Et deprecationem meam: auribus percipe
Lacrymas meas. Ne sileas:
Quoniam advena ego sum apud te,
Et peregrinus, sicut omnes patres mei.

13 Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, & amplius non ero.

PSAL.

ΨΑΛ. λϑ'.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ Ψαλμός.

Υπομείνων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι·
Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας·
Καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος·
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου·
Καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον
τῷ θεῷ ἡμῶν·
Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται·
Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεται·
Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας·
Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·
Ὁλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.

7 Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω·
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ.

8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου ἠθέλησα·
Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·
Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω·
Κύριε σὺ ἔγνως·

10 Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα·

Οὐκ

PSAL. XXXIX.

In finem, Pſalmus ipſi David.

EXpectans expectavi Dominum, & intendit mihi:
Et exaudivit preces meas.

2 Et eduxit me de lacu miſeriæ:
Et de luto fæcis:
Et ſtatuit ſuper petram pedes meos:
Et direxit greſſus meos.

3 Et immiſit in os meum canticum novum,
carmen Deo noſtro:
Videbunt multi & timebunt:
Et ſperabunt in Domino.

4 Beatus vir, cujus eſt nomen Domini ſpes ejus:
Et non reſpexit in vanitates & inſanias falſas.

5 Multa feciſti tu Domine Deus meus mirabilia tua:
Et cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi:
Annuntiavi & locutus ſum: multiplicati ſunt
ſuper numerum.

6 Sacrificium & oblationem noluiſti:
Aures autem perfeciſti mihi:
Holocauſtum & pro peccato non poſtulaſti.

7 Tunc dixi: ecce venio:
In capite libri ſcriptum eſt de me,

8 Ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui:
Et legem tuam in medio cordis mei.

9 Annuntiavi juſtitiam tuam in eccleſia magna:
Ecce labia mea non prohibebo: Domine tu ſciſti.

10 Juſtitiam tuam non abſcondi in corde meo:
Veritatem tuam & ſalutare tuum dixi.

Non

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σε καὶ τὴν ἀλήθειάν σε
Ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σε
ἀπ' ἐμοῦ·
Τὸ ἔλεός σε καὶ ἡ ἀλήθειά σε ἀεὶ ἀναπαντὸς ἀπολάβοιντό
μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην
τοῦ βλέπειν·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου·
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν
οἱ θέλοντές μοι κακά.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν·
Οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

16 Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν·
Ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε·
Καὶ εἰπάτωσαν ἀναπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος·
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης, ὁ κύριος φροντιεῖ μου·
Βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ·
Ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem
iuam :
A concilio multo.

11 Tu autem Domine in longe facias miserationes
tuas à me :
Misericordia tua & veritas tua semper
susceperunt me.

12 Quoniam circumdederunt me mala, quorum
non est numerus :
Comprehenderunt me iniquitates meæ, & non
potui ut viderem.
Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei :
Et cor meum dereliquit me.

13 Complaceat tibi Domine ut eruas me :
Domine, ad adjuvandum me respice.

14 Confundantur & revereantur simul, qui quærunt
animam meam, ut auferant eam.
Convertantur retrorsum, & revereantur qui
volunt mihi mala.

15 Ferant confestim confusionem suam :
Qui dicunt mihi : euge, euge.

16 Exultent & lætentur super te omnes quærentes te :
Et dicant semper, magnificetur Dominus :
Qui diligunt salutare tuum.

17 Ego autem mendicus sum, & pauper : Dominus
sollicitus est mei :
Adjutor meus, & protector meus tu es :
Deus meus ne tardaveris.

ΨΑΛ. μ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μ Ανθέλος ὁ σωιζῶν ἐπὶ πλοχὸν καὶ πέντε·
Εν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.

2 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ
μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ·
Καὶ μὴ παραδῴῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν.

3 Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν αὐτοῦ·
Ολλον τὸν κοιτῶν αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Εγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με·
Ιασαι τὸν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι·
Πότε ἀποθανεῖ καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσεπορεύετο βλέπειν, μάτην ἐλάλει·
Η καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῇ·
Εξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει.

7 Επὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου
Κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παρανόμων κατέβαλετο κατ' ἐμοῦ·
Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα·
Ο ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πέρνισμόν.

10 Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με·
Καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Εν τούτῳ ἔγνων, ὅτι ἠθέλησάς με·
Οτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

12 Ἐμὲ

PSAL. XL.

In finem, Pſalmus ipſi David.

1 BEatus qui intelligit ſuper egenum, & pauperem:
In die mala liberabit eum Dominus.

2 Dominus conſervet eum, & vivificet eum, &
beatum faciat eum in terra:
Et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

3 Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris ejus:
Univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitate
ejus.

4 Ego dixi: Domine miſerere mei:
Sana animam meam, quia peccavi tibi.

5 Inimici mei dixerunt mala mihi:
Quando morietur, & peribit nomen ejus.

6 Et ſi ingrediebatur ut videret, vana loquebatur:
Cor ejus congregavit iniquitatem ſibi.
Egrediebatur foras: & loquebatur.

7 In idipſum adverſum me ſuſurrabant omnes
inimici mei:
Adverſum me cogitabant mala mihi.

8 Verbum iniquum conſtituerunt adverſum me:
Numquid qui dormit, non adjiciet ut reſurgat?

9 Etenim homo pacis meæ, in quo ſperavi:
Qui edebat panes meos; magnificavit ſuper me
ſupplantationem.

10 Tu autem Domine miſerere mei: & reſuſcita me:
Et retribuam eis.

11 In hoc cognovi quoniam voluiſti me:
Quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.

12 Εμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν αὐτελάβου·
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ευλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛ. μά.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν
ὑδάτων·
Οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σε ὁ θεός.

2 Εδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα·
Ποτε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ.

3 Εγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.
Εν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν
ὁ θεός σου.

4 Τοῦτο ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου·
Οτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ·
Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχους ἑορτάζοντος.

5 Ινατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ελπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

6 Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη·
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου κύριε ἐκ γῆς Ιορδάνου·
Καὶ Ερμωνιείμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Αβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ'
ἐμὲ διῆλθον..

8 Ημέρας

12 Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti:
Et confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

13 Benedictus Dominus Deus Iſrael à ſeculo,
& uſque in ſeculum: fiat, fiat.

PSAL. XLI.

In finem, Intellectus filiis Core.

QUemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum:
Ita deſiderat anima mea ad te Deus.

2 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum:
Quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte:
Dum dicitur mihi quotidie: ubi eſt Deus tuus?

4 Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam:
Quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, uſque ad domum Dei:
In voce exultationis, & confeſſionis: ſonus epulantis.

5 Quare triſtis es anima mea?
Et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi:
Salutare vultus mei, & Deus meus.

6 Ad me ipſum anima mea conturbata eſt:
Propterea memor ero tui de terra Jordanis,
Er Hermoniim à monte modico.

7 Abyſſus abyſſum invocat, in voce cataractarum tuarum:
Omnia excelſa tua, & fluctus tui ſuper me tranſierunt.

8 In

8 Ημέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Και νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί·
Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου.

9 Ερῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου·
Διατί μου ἐπελάθου·
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
Εν τῷ ἐκθλιβεῖν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Εν τῷ καταθλᾶσαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με ἐχθροί μου·
Εν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν
ὁ θεός σου;

11 Ινατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ελπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

ΨΑΛ. μβ'.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κρῖνόν μοι ὁ θεός, δίκασον τὴν δίκην μου,
ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου·
Απὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Οτι σὺ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι·
Εν τῷ ἐκθλιβεῖν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος
ἅγιον σου·
Καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ·
Πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
Εξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεός μου.

5 Ινατί

8 In die mandavit Dominus miſericordiam ſuam:
Et nocte canticum ejus:
Apud me oratio Deo vitæ meæ.

9 Dicam Deo: ſuſceptor meus es:
Quare oblitus es mei?
Et quare contriſtatus incedo,
Dum affligit me inimicus?

10 Dum confringuntur oſſa mea, exprobaverunt
mihi qui tribulant me inimici mei:
Dum dicunt mihi per ſingulos dies: ubi eſt
Deus tuus.

11 Quare triſtis es anima mea?
Et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi:
Salutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLII.

In finem, intellectus filiis Core,
Pſalmus David.

JUdica me Deus, & diſcerne cauſam meam
de gente non ſancta:
Ab homine iniquo & doloſo erue me.

2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti:
Et quare triſtis incedo?
Dum affligit me inimicus?

3 Emitte lucem tuam & veritatem tuam:
Ipſa me deduxerunt, & adduxerunt in montem
ſanctum tuum:
Et in tabernacula tua.

4 Et introibo ad altare Dei:
Ad Deum, qui lætificat juventutem meam:
Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus.

5 Quare

5 Ἱνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;
Ἐλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

ΨΑΛ. μγ'.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμός.

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν·
Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν·
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν·
Ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξολέθρευσε·
Καὶ κατεφύτευσας αὐτούς·
Ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν·
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου·
Καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι ἠυδόκησας ἐν αὐτοῖς.

4 Σὺ εἶ αὐτός ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου·
Ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ιακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερματίσομεν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ·
Καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς·
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχυνας.

8 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῃσχυνας ἡμᾶς·
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέ-

5 Quare tristis es anima mea?
Et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi:
Salutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLIII.

In finem, Filiis Core ad intellectum.

DEus auribus nostris audivimus:
Patres nostri annuntiaverunt nobis;
Opus, quod operatus es in diebus eorum:
Et in diebus antiquis.

2 Manus tua gentes disperdidit:
Et plantasti eos:
Afflixisti populos, & expulisti eos.

3 Nec enim in gladio suo possederunt terram:
Et brachium eorum non salvavit eos:
Sed dextera tua, & brachium tuum:
Et illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

4 Tu es ipse rex meus & Deus meus:
Qui mandas salutes Jacob.

5 In te inimicos nostros ventilabimus cornu:
Et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

6 Non enim in arcu meo sperabo:
Et gladius meus non salvabit me.

7 Salvasti enim nos de affligentibus nos:
Et odientes nos confudisti.

8 In Deo laudabimur tota die:
Et in nomine tuo confitebimur in seculum.

9 Nunc autem repulisti & confudisti nos:
Et non egredieris Deus in virtutibus nostris.

10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω πάντας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν·
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

11 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως·
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς·
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν ταῖς ἀλαλαγμοῖς ἡμῶν.

13 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

14 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἔντροπή μου κατενάντιόν μου ἐστί·
Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος·
Ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ διώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου·
Καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως·
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
Καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον·

21 Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
Ἐλογισθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἵνατί ὑπνοῖς κύριε;
Ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

24 Ἵνα

10 Avertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros:
Et qui oderunt nos, diripiebant ſibi.

11 Dediſti nos tanquam oves eſcarum:
Et in gentibus diſperſiſti nos.

12 Vendidiſti populum tuum ſine pretio:
Et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

13 Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris:
Subſannationem & deriſum his, qui ſunt in circuitu noſtro:
Et inimici noſtri ſubſannaverunt nos.

14 Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus:
Commotionem capitis in populis.

15 Tota die verecundia mea contra me eſt;
Et confuſio faciei meæ cooperuit me.

16 A voce exprobrantis, & obloquentis:
A facie inimici, & perſequentis.

17 Hæc omnia venerunt ſuper nos, nec obliti ſumus te:
Et inique non egimus in teſtamento tuo.

18 Et non receſſit retro cor noſtrum:
Et declinaſti ſemitas noſtras à via tua.

19 Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis:
Et cooperuit nos umbra mortis.

20 Si obliti ſumus nomen Dei noſtri:
Et ſi expandimus manus noſtras ad deum alienum

21 Nonne Deus requiret iſta?
Ipſe enim novit abſcondita cordis:

22 Quoniam propter te mortificamur tota die:
Æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis.

23 Exurge, quare obdormis Domine?
Exſurge, & ne repellas in finem.

24 Ινατί πρόσωπόν σε ἀποστρέφεις;
Επιλανθάνῃ τ πτωχείας ἡμῶν κ τ θλίψεως ἡμῶν;

25 Οτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Ενοκλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

26 Ανάστα κύριε, βοήθησον ἡμῖν·
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τ ὀνόματός σε.

ΨΑΛ. μδ'.

Τῷ Δαυὶδ, ὑπὲρ τ ἀγαπητ.

Ε Ξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν·
Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τ βασιλεῖ·
Η γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

2 Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τ ἀνθρώπων·
Εξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τ αἰῶνα.

3 Περίζωσαι τὸν μηρόν σου ἐπὶ τ μηρόν σου
δυνατέ.

4 Τῇ ὡραιότητί σου κ τ κάλλει σου·
Καὶ ἔντεινε, κ κατεύοδου, κ βασίλευε·
Ενεκεν ἀληθείας κ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης·
Καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ·
Λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται·
Εν καρδίᾳ τ ἐχθρῶν τ βασιλέως.

6 Ο θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τ αἰῶνα τ αἰῶνος·
Ραβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τ βασιλείας σου.

7 Ηγάπησας δικαιοσύνην, κ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου·
Ελαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

8 Σμύρνα

24 Quare faciem tuam avertis :
Obliviſceris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ?

25 Quoniam humilitata eſt in pulvere anima noſtra :
Conglutinatus eſt in terra venter noſter.

26 Exurge Domine, adjuva nos :
Et redime nos propter nomen tuum.

PSAL. XLIV.

In finem, pro iis, qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto.

ERuctavit cor meum verbum bonum :
Dico ego opera mea regi :
Lingua mea calamus ſcribæ, velociter ſcribentis.

2 Specioſus forma præ filiis hominum :
Diffuſa eſt gratia in labiis tuis :
Propterea benedixit te Deus in æternum.

3 Accingere gladio tuo ſuper femur tuum,
potentiſſime.

4 Specie tua & pulcritudine tua,
Intende, proſpere procede, & regna :
Propter veritatem & manſuetudinem, & juſtitiam :
Et deducet te mirabiliter dextera tua.

5 Sagittæ tuæ acutæ :
Populi ſub te cadent :
In corda inimicorum regis.

6 Sedes tua Deus in ſeculum ſeculi :
Virga directionis virga regni tui.

7 Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitatem :
Propterea unxit te Deus Deus tuus,
Oleo lætitiæ præ conſortibus tuis.

8 Myrrha,

8 Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου·
Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφράνάν σε.

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου·
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου·
Ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένῃ.

10 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου·
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

11 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου·
Ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου·
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις.

12 Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι
τοῦ λαοῦ.

13 Πᾶσα ἡ δόξα τῆ θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν·
Ἐν χρυσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

14 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς·
Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει·
Ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου·
Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ·
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis:
A domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te.

9 Filiæ regum in honore tuo:
Astitit regina à dextris tuis:
In vestitu deaurato: circumdata varietate.

10 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam:
Et obliviscere populum tuum, & domum
patris tui.

11 Et concupiscet rex decorem tuum:
Quoniam ipse est Dominus Deus tuus:
Et adorabunt eum filiæ Tyri in muneribus.

12 Vultum tuum deprecabuntur omnes divites
plebis.

13 Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus:
In fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

14 Adducentur regi virgines post eam:
Proximæ ejus afferentur tibi.

15 Afferentur in lætitia & exultatione:
Adducentur in templum regis.

16 Pro patribus tuis nati sunt tibi filii:
Constitues eos principes super omnem terram.

17 Memores erunt nominis tui in omni generatione
& generationem:
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum:
Et in seculum seculi.

PSAL.

ΨΑΛ. μϚ'.

Τῷ Δαυὶδ Ψαλμός.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις·
Βοηθὸς ἐν θλίψεσι τοῖς εὑρίσκουσιν ἡμᾶς
σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν·
Καὶ μετατεθῆναι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἠχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν·
Ἐσαλεύθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.
Διάψαλμα.

4 Τὸ ποταμὸς τὰ ὁρμήματα εὐφραίνει τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ·
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ο θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται·
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρωΐ πρωΐ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·
Ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν·
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακώβ.

8 Δεῦτε ἴδατε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
Ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Ἀπαυσιλῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς·
Τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον·
Καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός·
Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν·
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακώβ.

PSAL. XLV.

In finem, filiis Core, pro arcanis.

1 DEus noſter refugium, & virtus:
Adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

2 Propterea non timebimus dum turbabitur terra:
Et transferentur montes in cor maris.

3 Sonuerunt, & turbatæ ſunt aquæ eorum:
Conturbati ſunt montes in fortitudine ejus.

4 Fluminis impetus lætificat civitatem Dei:
Sanctificavit tabernaculum ſuum altiſſimus.

5 Deus, in medio ejus, non commovebitur:
Adjuvabit eam Deus mane diluculo.

6 Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna:
Dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

7 Dominus virtutum nobiſcum:
Suſceptor noſter Deus Jacob.

8 Venite, & videte opera Domini:
Quæ poſuit prodigia ſuper terram.

9 Auferens bella uſque ad finem terræ:
Arcum conteret, & confringet arma:
Et ſcuta comburet igni.

10 Vacate, & videte quoniam ego ſum Deus:
Exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

11 Dominus virtutum nobiſcum:
Suſceptor noſter Deus Jacob.

ΨΑΛ. μς'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερός·
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν·
Καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ·
Τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν.

5 Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ·
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε·
Ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός·
Ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·
Ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Ἀβραάμ·
Ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛ. μζ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐφ

PSAL. XLVI.

In finem, pro filiis Core Pſalmus.

1 OMnes gentes plaudite manibus:
Jubilate Deo in voce exultationis.

2 Quoniam Dominus excelſus, terribilis:
Rex magnus ſuper omnem terram.

3 Subjecit populos nobis:
Et gentes ſub pedibus noſtris.

4 Elegit nobis hæreditatem ſuam:
Speciem Iacob, quam dilexit.

5 Aſcendit Deus in jubilo:
Et Dominus in voce tubæ.

6 Pſallite Deo noſtro, pſallite:
Pſallite Regi noſtro, pſallite.

7 Quoniam rex omnis terræ Deus:
Pſallite ſapienter.

8 Regnabit Deus ſuper gentes:
Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

9 Principes populorum congregati ſunt cum Deo Abraham:
Quoniam dii fortes terræ vehementer elevati ſunt.

PSAL. XLVII.

Pſalmus Cantici filiis Core ſecunda Sabbati.

1 MAgnus Dominus, & laudabilis nimis:
In civitate Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

2 Εὐφρᾶνον ἀγαλλιάματι πάσῃ τῇ γῇ·
Ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τῆ Βορρᾶ·
Ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν
ἀντιλαμβάνεται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐσυνήχθησαν, διήλθοσαν
ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν·
Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν.

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν·
Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις
πλοῖα Θαρσεῖς.

8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως εἴδαμεν·
Ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων·
Ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
Ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς αἰῶνα.

9 Ὑπελαβόμεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου
ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών·
Καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας·
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν·
Διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς·
Καὶ κατανοήσατε τὰς βάρεις αὐτῆς·
Ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

2 Fundatur exultatione univerſæ terræ:
Mons Sion latera aquilonis:
Civitas Regis magni.

3 Deus in domibus ejus cognoſcetur, cum ſuſcipiet eam.

4 Quoniam ecce reges terræ congregati ſunt, convenerunt in unum.

5 Ipſi videntes ſic admirati ſunt:
Conturbati ſunt, commoti ſunt.

6 Tremor apprehendit eos:
Ibi dolores ut parturientis.

7 In ſpiritu vehementi conteres naves Tharſis.

8 Sicut audivimus, ſic vidimus:
In civitate Domini virtutum:
In civitate Dei noſtri:
Deus fundavit eam in æternum.

9 Suſcepimus Deus miſericordiam tuam, in medio templi tui.

10 Secundum nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ:
Juſtitia plena eſt dextera tua.

11 Lætetur mons Sion:
Et exultent filiæ Judæ:
Propter judicia tua Domine.

12 Circumdate Sion, & complectimini eam:
Narrate in turribus ejus.

13 Ponite corda veſtra in virtute ejus:
Et diſtribuite domos ejus:
Ut enarretis in progenie altera.

14 Quo-

14 Οτι θεὸς ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛ. μη'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Α Κούσατε ταῦτα πάντες οἱ ἔθνη.
Ενωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵτε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Επὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου.
Ανοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ινατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.
Η ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν.
Καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Αδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος.
Οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ.

8 Καὶ τὸ τίμιον τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
Καὶ κοπάσει εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

10 Οταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας.
Επὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται.
Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Επεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.

12 Καὶ

14 Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum,
& in ſeculum ſeculi.
Ipſe reget nos in ſecula.

PSAL. XLVIII.

In finem, filiis Core Pſalmus.

AUdite hæc omnes gentes :
Auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

2 Quique terrigenæ, & filii hominum :
Simul in unum dives & pauper.

3 Os meum loquetur ſapientiam :
Et meditatio cordis mei prudentiam.

4 Inclinabo in parabolam aurem meam :
Aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

5 Cur timebo in die mala ?
Iniquitas calcanei mei circumdabit me.

6 Qui confidunt in virtute ſua :
Et in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur.

7 Frater non redimit, redimet homo.
Non dabit Deo placationem ſuam.

8 Et pretium redemtionis animæ ſuæ :
Et laborabit in æternum.

9 Et vivet adhuc in finem, non videbit interitum.

10 Cum viderit ſapientes morientes :
Simul inſipiens, & ſtultus peribunt :
Et relinquent alienis divitias ſuas :

11 Et ſepulcra eorum domus illorum in æternum :
Tabernacula eorum in progenie, & progenie :
Vocaverunt nomina ſua in terris ſuis.

12 Et

14 Οπ ὅτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τ̃ αἰῶνα, καὶ εἰς τ̃ αἰῶνα τ̃ αἰῶνος.
Αυτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τὰς αἰῶνας.

ΨΑΛ. μη'.

Ψαλμὸς τ̃ Δαυίδ.

Α Κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη·
Ενωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵτε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τ̃ ἀνθρώπων·
Επὶ τὸ αὐτὸ πλούσιοι καὶ πένητες.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·
Καὶ ἡ μελέτη τ̃ καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου·
Ανοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ αἴνιγμά μου.

5 Ινατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ·
Η ἀνομία τ̃ πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν·
Καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τ̃ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Αδελφὸς οὐ λυτρώσεται, λυτρώσεται ἄνθρωπος·
Οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ.

8 Καὶ τὴν τιμὴν τ̃ λυτρώσεως τ̃ ψυχῆς αὐτοῦ·
Καὶ ἐκοπίασεν εἰς τ̃ αἰῶνα.

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

10 Οταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας·
Επιτὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται·
Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τ̃ πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τ̃ αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
Επεγκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τ̃ γαιῶν.

12 Καὶ

14 Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum,
& in ſeculum ſeculi.
Ipſe reget nos in ſecula.

PSAL. XLVIII.

In finem, filiis Core Pſalmus.

AUdite hæc omnes gentes :
Auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

2 Quique terrigenæ, & filii hominum :
Simul in unum dives & pauper.

3 Os meum loquetur ſapientiam :
Et meditatio cordis mei prudentiam.

4 Inclinabo in parabolam aurem meam :
Aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

5 Cur timebo in die mala ?
Iniquitas calcanei mei circumdabit me.

6 Qui confidunt in virtute ſua :
Et in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur.

7 Frater non redimit, redimet homo.
Non dabit Deo placationem ſuam.

8 Et pretium redemtionis animæ ſuæ :
Et laborabit in æternum.

9 Et vivet adhuc in finem, non videbit interitum.

10 Cum viderit ſapientes morientes :
Simul inſipiens, & ſtultus peribunt :
Et relinquent alienis divitias ſuas :

11 Et ſepulcra eorum domus illorum in æternum :
Tabernacula eorum in progenie, & progenie :
Vocaverunt nomina ſua in terris ſuis.

12 Et

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε·
Παρεσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς·
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.
Διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο·
Θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ·
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ·
Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

15 Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου,
ὅταν λαμβάνῃ με.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος·
Ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα·
Οὐ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·
Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθοποιῇς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ·
Ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε·
Παρεσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

12 Et homo, cum in honore esset, non intellexit:
Comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

13 Hæc via illorum scandalum ipsis:
Et postea in ore suo complacebunt.

14 Sicut oves in inferno positi sunt:
Mors depascet eos:
Et dominabuntur eorum justi in matutino:
Et auxilium eorum veterascet in inferno:
A gloria eorum.

15 Verumtamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cum acceperit me.

16 Ne timueris, cum dives factus fuerit homo;
Et cum multiplicata fuerit gloria domus
ejus.

17 Quoniam cum interierit, non sumet omnia:
Neque descendet cum eo gloria ejus.

18 Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur:
Confitebitur tibi, cum benefeceris ei.

19 Introibit usque in progenies patrum suorum:
Et usque in æternum non videbit lumen.

20 Homo cum in honore esset, non intellexit:
Comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

ΨΑΛ. μθ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Θ Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιθυμίαις·
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

2 Ὁ Θεὸς ἐξ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Οὐ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσεως ἄρτου;

5 Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ·
βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὅτι ὁ Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστιν.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

PSAL. XLIX.

Pſalmus Aſaph.

1 DEus deorum Dominus locutus eſt, & vocavit terram:
A ſolis ortu uſque ad occaſum.

2 Ex Sion ſpecies decoris ejus.

3 Deus manifeſte veniet:
Deus noſter & non ſilebit:
Ignis in conſpectu ejus exardeſcet:
Et in circuitu ejus tempeſtas valida.

4 Advocabit cœlum deſurſum:
Et terram diſcernere populum ſuum.

5 Congregate illi ſanctos ejus:
Qui ordinant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia.

6 Et annuntiabunt cœli juſtitiam ejus:
Quoniam Deus judex eſt.

7 Audi populus meus, & loquar:
Iſrael, & teſtificabor tibi:
Deus Deus tuus ego ſum.

8 Non in ſacrificiis tuis arguam te:
Holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

9 Non accipiam de domo tua vitulos:
Neque de gregibus tuis hircos.

10 Quoniam meæ ſunt omnes feræ ſilvarum:
Jumenta in montibus & boves.

11 Cognovi omnia volatilia cœli:
Et pulcritudo agri mecum eſt.

12 Εὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
Εμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων·
Η αἷμα τράγων πίωμαι.

14 Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·

15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
Καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· Διάψαλμα.
Ινατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου;
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν·
Καὶ ἐξέβαλας τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ·
Καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. *

20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις·
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα·
Υπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος·
Ελέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ·
Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

12 Si esuriero, non dicam tibi:
Meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

13 Numquid manducabo carnes taurorum?
Aut sanguinem hircorum potabo?

14 Immola Deo sacrificium laudis:
Et redde Altissimo vota tua.

15 Et invoca me in die tribulationis:
Eruam te, & honorificabis me.

16 Peccatori autem dixit Deus:
Quare tu enarras justitias meas:
Et assumis testamentum meum per os tuum?

17 Tu vero odisti disciplinam:
Et projecisti sermones meos retrorsum.

18 Si videbas furem, currebas cum eo:
Et cum adulteris portionem tuam ponebas.

19 Os tuum abundavit malitia:
Et lingua tua concinnabat dolos.

20 Sedens adversus fratrem tuum loquebaris:
Et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.

21 Hæc fecisti, & tacui:
Existimasti inique quod ero tui similis:
Arguam te, & statuam contra faciem tuam.

22 Intelligite hæc qui obliviscimini Deum:
Nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

23 Sacrificium laudis honorificabit me:
Et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSAL.

12 Εὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
Εμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων·
Η αἷμα τράγων πίωμαι.

14 Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·

15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
Καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· Διάψαλμα.
Ινατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου;
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν·
Καὶ ἐξέβαλας τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ·
Καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. *

20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις·
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα·
Υπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος·
Ελέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ·
Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

12 Si esuriero, non dicam tibi:
Meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

13 Numquid manducabo carnes taurorum?
Aut sanguinem hircorum potabo?

14 Immola Deo sacrificium laudis:
Et redde Altissimo vota tua.

15 Et invoca me in die tribulationis:
Eruam te, & honorificabis me.

16 Peccatori autem dixit Deus:
Quare tu enarras justitias meas:
Et assumis testamentum meum per os tuum?

17 Tu vero odisti disciplinam:
Et projecisti sermones meos retrorsum.

18 Si videbas furem, currebas cum eo:
Et cum adulteris portionem tuam ponebas.

19 Os tuum abundavit malitia:
Et lingua tua concinnabat dolos.

20 Sedens adversus fratrem tuum loquebaris:
Et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.

21 Hæc fecisti, & tacui:
Existimasti inique quod ero tui similis:
Arguam te, & statuam contra faciem tuam.

22 Intelligite hæc qui obliviscimini Deum:
Nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

23 Sacrificium laudis honorificabit me:
Et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSAL.

ΨΑΛ. ν'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην,
ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου·
Καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω·
Καὶ ἡ ἁμαρτία μου κατέναντί μού ἐστι διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην·
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·
Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
Πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
Ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου·
Καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός·
Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀποβάλῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀνταναιρήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος

PSAL. L.

In finem, Psalmus David.
Cum venit ad eum Nathan Propheta, quando intravit ad Bethsabee.

MIserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam:
Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

2 Amplius lava me ab iniquitate mea:
Et à peccato meo munda me.

3 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco:
Et peccatum meum contra me est semper.

4 Tibi soli peccavi, & malum coram te feci:
Ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum judicaris.

5 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum:
Et in peccatis concepit me mater mea.

6 Ecce enim veritatem dilexisti:
Incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

7 Asperges me hyssopo, & mundabor:
Lavabis me, & super nivem dealbabor.

8 Auditui meo dabis gaudium & lætitiam:
Et exultabunt ossa humiliata.

9 Averte faciem tuam à peccatis meis:
Et omnes iniquitates meas dele.

10 Cor mundum crea in me Deus:
Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

11 Ne projicias me à facie tua:
Et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

12 Redde

12 Αποδῶ μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου.
Καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου.
Καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
Ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.
Καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
Ὁλοκαυτώμασι οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον.
Καρδίαν συντετριμμένην & τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών·
Καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης·
Ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛ. νά.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

TΙ ἐγκαυχᾶσαι ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός·
Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν.

2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου·
Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην·
Ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

4 Ἠγάπησας

13 Redde mihi lætitiam salutaris tui :
Et spiritu principali confirma me.

14 Docebo iniquos vias tuas :
Et impii ad te convertentur.

15 Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ :
Et exultabit lingua mea justitiam tuam.

16 Domine, labia mea aperies :
Et os meum annuntiabit laudem tuam.

17 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique :
Holocaustis non delectaberis.

18 Sacrificium Deo spiritus contribulatus :
Cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

19 Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion :
Ut ædificentur muri Jerusalem.

20 Tunc acceptabis sacrificium justitiæ :
Oblationes, & holocausta :
Tunc imponent super altare tuum vitulos.

PSAL. LI.

In finem, intellectus David.

Cum venit Doeg Idumæus, & nuntiavit Sauli : Venit David in domum Achimelech.

1 QUid gloriaris in malitia, qui potens es
* In iniquitate ? tota die.

2 In justitiam cogitavit lingua tua :
Sicut novacula acuta fecisti dolum.

3 Dilexisti malitiam super benignitatem :
Iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

4 Ηγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος·
Εκτίλαι σε καὶ μεταναστεῦσαί σε ἀπὸ σκηνώματός σου·
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

6 Οψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται·
Καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν.

7 Ιδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ·
Αλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ·
Καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Εγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·
Ηλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Εξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας·
Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛ. νβ'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Ειπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός·
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ο θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Ουχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ε

4 Dilexiſti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.

5 Propterea Deus deſtruet te in finem:
Evellet te, emigrabit te de tabernaculo tuo:
Et radicem tuam de terra viventium.

6 Videbunt juſti, & timebunt:
Et ſuper eum ridebunt, & dicent.

7 Ecce homo, qui non poſuit Deum adjutorem ſuum:
Sed ſperavit in multitudine divitiarum ſuarum:
Et prævaluit in vanitate ſua.

8 Ego autem, ſicut oliva fructifera in domo Dei:
Speravi in miſericordia Dei in æternum:
Et in ſeculum ſeculi.

9 Confitebor tibi in ſeculum quia feciſti:
Et expectabo nomen tuum quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.

PSAL. LII.

In finem, pro Maëleth intelligentiæ David.

1 DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus:
Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus:
Non eſt qui faciat bonum.

2 Deus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum:
Ut videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, ſimul inutiles facti ſunt:
Non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

4 Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitatem:
Qui devorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocaverunt.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος·
Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων·
Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

6 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ·
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛ. νγ'.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ,
οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

O θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με·
Καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.

2 O θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ·
Καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι·
Καὶ ὁ κύριος αὐτιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου·
Ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἑκουσίως θύσω σοι·
Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με·
Καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

5 * Illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor:
Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent:
Confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

6 Quis dabit ex Sion salutare Israel?
Cum converterit Deus captivitatem plebis suæ:
Exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

PSAL. LIII.

In finem, in carminibus intellectus David.

Cum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos?

DEus in nomine tuo salvum me fac:
Et in virtute tua judica me.

2 Deus exaudi orationem meam:
Auribus percipe verba oris mei.

3 Quoniam alieni insurrexerunt adversum me:
Et fortes quæsierunt animam meam:
Et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

4 Ecce enim Deus adjuvat me:
Et Dominus susceptor est animæ meæ.

5 Averte mala inimicis meis:
Et in veritate tua disperde illos.

6 Voluntarie sacrificabo tibi:
Et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

7 Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me:
Et super inimicos meos despexit oculus meus.

PSAL.

ΨΑΛ. νδ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

1 ΕΝώπιον ὁ θεὸς τέλει σε σοφισθήσομαι.
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

2 Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.
Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ.
Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν.
Καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί.
Καὶ δειλία θανάτου ἔπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ.
Καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς.
Καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;

7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με.
Ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

9 Καταπόντισον κύριε καὶ καταδιέλε τὰς γλώσσας αὐτῶν.
Ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν.
Ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς.
Καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς.

11 Καὶ ἀδικία.
Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῆς πλατείας αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρός μου ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ

PSAL. LIV.

In finem, in carminibus intellectus David.

EXaudi Deus orationem meam:
Et ne despexeris deprecationem meam.

2 Intende mihi, & exaudi me:
Contristatus sum in exercitatione mea: &
conturbatus sum.

3 A voce inimici, & à tribulatione peccatoris:
Quoniam declinaverunt in me iniquitates:
Et in ira molesti erant mihi.

4 Cor meum conturbatum est in me:
Et formido mortis cecidit super me.

5 Timor & tremor venerunt super me:
Et contexerunt me tenebræ.

6 Et dixi: quis dabit mihi pennas sicut columbæ:
Et volabo, & requiescam?

7 Ecce elongavi fugiens; & mansi in solitudine.

8 Expectabam eum, qui salvum me fecit:
A pusillanimitate spiritus, & tempestate.

9 Præcipita Domine, divide linguas eorum:
Quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem
in civitate.

10 Die ac nocte circumdabit eam:
Super muros ejus:
Iniquitas & labor in medio ejus.

11 Et injustitia:
Et non defecit de plateis ejus usura, & dolus.

12 Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi,
sustinuissem utique:

Et

Καὶ ἐὰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν·
Ἐκρύβω ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

13 Σὺ ὁ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου & γνωστά μου.

14 Ὃς ἐπιτιθεντὸ ἐγλυκυθύμει μοι ἐβδελυγμένω·
Ἐν τῇ οἴκῳ & θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

15 Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς·
Καὶ καταβάντωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες·
Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος ἐσώσεί με.

17 Ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ·
Καὶ ἐισακούσεταί τὴς φωνῆς μου.

18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου·
Ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·
Ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

19 Εισακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων·
Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.

20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποδόσει·
Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ·
Καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·
Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον·
Καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

22 Ἐπίβριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει·
Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

23 Σὺ

Et ſi is, qui oderat me, ſuper me magna locutus fuiſſet:
Abſcondiſſem me forſitan ab eo.

13 Tu vero homo unanimis, dux meus, & notus meus.

14 Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos:
In domo Dei ambulavimus cum conſenſu.

15 Veniat mors ſuper illos:
Et deſcendant in infernum viventes:
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.

16 Ego autem ad Deum clamavi: & Dominus ſalvabit me.

17 Veſpere, & mane, & meridie narrabo & annuntiabo:
Et exaudiet vocem meam.

18 Redimet in pace animam meam:
Ab his, qui appropinquant mihi:
Quoniam inter multos erant mecum.

19 Exaudiet Deus, & humiliabat illos, qui eſt ante ſecula:
Non enim eſt illis commutatio, & non timuerunt Deum.

20 Extendit manum ſuam in retribuendo:
Contaminaverunt teſtamentum ejus.

21 Diviſi ſunt ab ira vultus ejus:
Et appropinquavit cor illius:
Molliti ſunt ſermones ejus ſuper oleum:
Et ipſi ſunt jacula.

22 Jacta ſuper Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet:
Non dabit in æternum fluctuationem juſto.

23 Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·
Ανδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς
ἡμέρας αὐτῶν·
Εγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛ. νέ.

Εἰς τὸ τέλος,
Ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ
Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν
αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ελέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος·
Ολην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν·
Οτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με, ἀπὸ ὕψους

3 Ημέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

4 Εν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου·
Επὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι
σάρξ.

5 Ολην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο·
Κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς
κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί·
Τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι·
Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς·
Εν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.

8 Ο θεὸς τὴν ζοήν μου ἐξήγγειλά σοι·
Εθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ
ἐπαγγελίᾳ σου.

9 Επι

24 Tu vero Deus deduces eos, in puteum interitus:
Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt
dies suos:
Ego autem sperabo in te Domine.

PSAL. LV.

In finem,

Pro populo, qui à sanctis longe factus est, David in tituli inscriptionem, cum tenuerunt eum Allophyli in Geth.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me
homo:
Tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimci mei tota die:
Quoniam multi bellantes adversum me, ab
altitudine

Diei timebo: Ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos:
In Deo speravi: non timebo quid faciat mihi
caro.

Tota die verba mea execrabantur:
Adversum me omnes cogitationes eorum, in
malum.

Inhabitabunt & abscondent: ipsi
Calcaneum meum observabunt:
Sicut sustinuerunt animam meam.

Pro nihilo salvos facies illos:
In ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi:
Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo: sicut &
in promissione tua.

9 Επιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τοὐπίσω·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.
Ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα·
Ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι.

13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου·
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος·
Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛ. νε'.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

ΕΛέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου·
Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ·
Ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ·
Τῷ θεῷ τῷ εὐεργετήσαντί με.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με·
Ἔδωκεν εἰς ὀνειδισμὸν τοὺς καταπατοῦντάς με·
Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων·
Ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα

5 Ὑψώ

9 Tunc convertentur inimici mei retrorsum.
In quacumque die invocavero te:
Ecce cognovi quoniam Deus meus es.

10 In Deo laudabo verbum:
In Domino laudabo sermonem.

11 In Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

12 In me sunt Deus vota tua, quæ reddam, laudationes tibi,

13 Quoniam eripuisti animam meam de morte:
Et pedes meos de lapsu:
Ut placeam coram Deo in lumine viventium.

PSAL. LVI.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem, cum fugeret à facie Saul in spelunca.

MIserere mei Deus, miserere mei:
Quoniam in te confidit anima mea:
Et in umbra alarum tuarum sperabo:
Donec transeat iniquitas.

2 Clamabo ad Deum altissimum:
Deum qui benefecit mihi.

3 Misit de cœlo, & liberavit me:
Dedit in opprobrium conculcantes me:
Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam.

4 Et eripuit animam meam de medio catulorum leonum.
Dormivi conturbatus:
Filii hominum dentes eorum arma & sagittæ:
Et lingua eorum gladius acutus. 5 Ex-

5 Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς·
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου·
Καὶ κατεκάμψαν τὴν ψυχήν μου·
Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς
αὐτόν. Διάψαλμα.

7 Ετοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου·
Ασομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου·
Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν
ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου.

ΨΑΛ. νζ'.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

ΕΙ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε·
Εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ·
Ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας·
Ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψεύδη·

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως·
Ὡσεὶ ἀσπὶς κωφὴ καὶ βύουσα τὰ ὦτα αὐτῆς.

5 Ης

5 Exaltare super cœlos Deus:
Et in omnem terram gloria tua.

6 Laqueum paraverunt pedibus meis:
Et incurvaverunt animam meam:
Foderunt ante faciem meam foveam, &
inciderunt in eam.

7 Paratum cor meum Deus, paratum cor meum:
Cantabo, & psalmum dicam.

8 Exurge gloria mea:
Exurge psalterium & cithara:
Exurgam diluculo.

9 Confitebor tibi in populis Domine: & psalmum
dicam tibi in gentibus.

10 Quoniam magnificata est usque ad cœlos
misericordia tua:
Et usque ad nubes veritas tua.

11 Exaltare super cœlos Deus: & super omnem
terram gloria tua.

PSAL. LVII.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem.

SI vere utique justitiam loquimini:
Recta judicate filii hominum.

2 Etenim in corde iniquitates operamini: in terra
injustitias manus vestræ concinnant.

3 Alienati sunt peccatores à vulva:
Erraverunt ab utero: locuti sunt falsa.

4 Furor illis secundum similitudinem serpentis:
Sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas.

5 Quæ

5 Ηπς σὸκ ἀσακύσιται φωνῆς ἐπᾳδόντων·
Φαρμακῆ τε, φαρμακευομένῃ παρὰ σοφῷ.

6 Ὁ θεὸς σωτρίψει τὰς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος.

7 Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον·
Ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως ἂν ἀσθενήσωσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς αὗται γενηθήσονται·
Ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτὰς, καὶ σὸκ εἶδεν τὸ ἥλιον.

9 Πρὸ δ' ζωπύραι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τοῦ ῥάμνου·
Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτάς.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν·
Τὰς χεῖρας αὐτῶν νίψει ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ·
Ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτὰς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛ. νη'.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, τοῦ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν
ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον
αὐτοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός·
Καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
Καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με·

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθηρεύσαν τὴν ψυχήν μου·
Ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί·
Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἁμαρτία μου κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα·
Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ

5 Quæ non exaudiet vocem incantantium :
Et venefici incantantis ſapienter.

6 Deus conteret dentes eorum in ore ipſorum :
Molas leonum confringet Dominus.

7 Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens :
Intendit arcum ſuum donec infirmentur.

8 Sicut cera, quæ fluit, auferentur :
Supercecidit ignis, & non viderunt ſolem.

9 Priuſquam intelligerent ſpinæ veſtræ rhamnum :
Sicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

10 Lætabitur juſtus cum viderit vindictam :
Manus ſuas lavabit in ſanguine peccatoris.

11 Et dicet homo : ſi utique eſt fructus juſto :
Utique eſt Deus judicans eos in terra.

PSAL. LVIII.

In finem,

Ne diſperdas, David in tituli inſcriptionem, quando miſit Saul, & cuſtodivit domum ejus, ut eum interficeret.

E Ripe me de inimicis meis Deus meus :
Et ab inſurgentibus in me libera me.

2 Eripe me de operantibus iniquitatem :
Et de viris ſanguinum ſalva me.

3 Quia ecce ceperunt animam meam :
Irruerunt in me fortes :
Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine.

4 Sine iniquitate cucurri, & direxi :
Exurge in occurſum meum, & vide :

5 Καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων·
Ο θεὸς τοῦ Ισραήλ·
Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη·
Μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν.

6 Επιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων,
καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ιδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν·
Οτι τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς·
Εξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω·
Οτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ο θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με·
Ο θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροίς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου.
Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου·
Καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

12 Αμαρτία στόματος αὐτῶν λόγος χειλέων αὐτῶν·
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν·
Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγελήσονται.

13 Εν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας·
Καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι·
Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ιακώβ·
Καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.

14 Επιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν
ὡς κύων·
Καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αυτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

16 Εγὼ

5 Et tu Domine Deus virtutum :
Deus Israel :
Intende ad visitandas omnes gentes ;
Non miserearis omnibus, qui operantur
iniquitatem.

6 Convertentur ad vesperam : & famem patientur
ut canes, & circuibunt civitatem.

7 Ecce loquentur in ore suo :
Et gladius in labiis eorum :
Quoniam quis audivit ?

8 Et tu Domine deridebis eos :
Ad nihilum deduces omnes gentes.

9 Fortitudinem meam ad te custodiam :
Quia Deus susceptor meus es.

10 Deus meus, misericordia ejus præveniet me:
Deus ostendet mihi super inimicos meos.

11 Ne occidas eos : nequando obliviscantur
populi mei :
Disperge illos in virtute tuâ :
Et depone eos protector meus Domine.

12 Delictum oris eorum, sermonem labiorum
ipsorum :
Et comprehendantur in superbia sua :
Et de execratione & mendacio annuntiabuntur.

13 In consummatione : in ira consummationis :
Et non erunt :
Et scient quia Deus dominabitur Jacob :
Et finium terræ.

14 Convertentur ad vesperam, & famem patientur
ut canes :
Et circuibunt civitatem.

15 Ipsi dispergentur ad manducandum : si vero non
fuerint saturati. & murmurabunt. 16 Ego

16 Εγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου·
Καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Οτι ἐγενήθης αὐτιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου·
Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ·
Οτι σὺ ὁ θεὸς αὐτιλήπτωρ μου·
Ο θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛ. νθ'.

Εἰς τὸ τέλος,

Τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν· ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ιωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας.

Ο Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς·
Ωργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.

2 Συνέσεισας τὴν γὴν καὶ συνετάραξας αὐτὴν·
Ιασαι τὰ συντριμμάτα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

3 Εδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά·
Επότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Εδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν·
Τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου· Διάψαλμα.

5 Οπως ἂν ἰυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

6 Ο θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Αγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα·
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·

7 Εμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς·
Καὶ Εφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου·
Ιούδας βασιλεύς μου.

8 Μωὰβ

16 Ego autem cantabo fortitudinem tuam:
Et exultabo mane misericordiam tuam:
Quia factus es susceptor meus, & refugium meum:
In die tribulationis meæ.

17 Adjutor meus tibi psallam:
Quia Deus susceptor meus es:
Deus meus misericordia mea.

PSAL. LIX.

In finem,

Pro his qui immutabuntur; in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam, cum succendit Mesopotamiam Syriæ, & Sobal, & convertit Joab, & percussit in valle Salinarum duodecim millia.

DEus repulisti nos, & destruxisti nos:
Iratus es, & misertus es nobis.

2 Commovisti terram, & conturbasti eam:
Sana contritiones ejus, quia commota est.

3 Ostendisti populo tuo dura:
Potasti nos vino compunctionis.

4 Dedisti metuentibus te significationem;
Ut fugiant à facie arcus:

5 Ut liberentur dilecti tui:
Salvum fac dextera tua, & exaudi me.

6 Deus locutus est in sancto suo:
Lætabor, & partibor Sichimam:
Et convallem tabernaculorum metibor.

7 Meus est Galaad, & meus est Manasses:
Et Ephraim fortitudo capitis mei:
Juda rex meus.

8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑποδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν ὀχυρωτάτην·
Ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας.

10 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς σὺν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛ. ξ'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

1 Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου·
Πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα·
Ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ὑπὲρ ἐμὲ ὑψωσάς με.

3 Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου·
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

5 Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῆς εὐχῆς μου·
Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις·
Τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
Ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

8 Οὕτως

8 Moab olla spei meæ:
In Idumæam extendam calceamentum meum:
Mihi alienigenæ subditi sunt.

9 Quis deducit me in civitatem munitam?
Quis deducet me usque in Idumæam?

10 Nonne tu Deus, qui repulisti nos:
Et non egredieris Deus in virtutibus nostris?

11 Da nobis auxilium de tribulatione:
Quia vana salus hominis.

12 In Deo faciemus virtutem:
Et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSAL. LX.

In finem, in Hymnis David.

EXaudi Deus deprecationem meam:
Intende orationi meæ.

2 A finibus terræ ad te clamavi:
Dum anxiaretur cor meum, in petrâ
exaltasti me.

3 Deduxisti me; quia factus es spes mea:
Turris fortitudinis à facie inimici.

4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula:
Protegar in velamento alarum tuarum.

5 Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem
meam:
Dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

6 Dies super dies regis adjicies:
Annos ejus usq; in diē generationis & generationis.

7 Permanet in æternum in conspectu Dei:
Misericordiam & veritatem ejus quis requiret?

Sic

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛ. ξά.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ουχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου·
Παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου·
Αντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπιπλεῖον.

3 Εως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον;
Φονεύετε πάντες ὑμεῖς·
Ως τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.
Εδραμον ἐν δίψῃ·
Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

5 Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου·
Οτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου.

6 Οτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου·
Αντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Επὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου·
Ο θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.

8 Ελπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
Εκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν·
Οτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.

10 Μ

8 Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum
Seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

PSAL. LXI.

In finem, pro Idithum, Psalmus David.

NOnne Deo subjecta erit anima mea:
Ab ipso enim salutare meum.

2 Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus:
Susceptor meus, non movebor amplius.

3 Quousque irruitis in hominem?
Interficitis universi vos:
Tanquam parieti inclinato & maceriæ
depulsæ?

4 Verumtamen pretium meum cogitaverunt
repellere:
Concurri in siti:
Ore suo benedicebant, & corde suo
maledicebant.

5 Verumtamen Deo subjecta esto anima mea:
Quoniam ab ipso patientia mea.

6 Quia ipse Deus meus, & salvator meus:
Adjutor meus, non emigrabo.

7 In Deo salutare meum, & gloria mea:
Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

8 Sperate in eo omnis congregatio populi:
Effundite coram illo corda vestra:
Deus adjutor noster in æternum.

9 Verumtamen vani filii hominum:
Mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant
Ipsi de vanitate in idipsum.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν·
Καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·
Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσέχετε καρδίαν.

11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα·
Ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ.

12 Καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος·
Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ξϛ'.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ,

Ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.

O Θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου·
Πόσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·
Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι·
Τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς·
Τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

4 Οὕτως ἐυλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡς ἐκ στέατος καὶ πίοτος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου·
Καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου·
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Ὅτι ἐβοήθης βοηθός μου·
Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
Ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

9 Αὐτοὶ

10 Nolite sperare iniquitate:
Et rapinas nolite concupiscere:
Divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

11 Semel locutus est Deus, duo hæc audivi:
Quia potestas Dei est.

12 Et tibi Domine misericordia:
Quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

PSAL. LXII.

Psalmus David,
Cum esset in deserto Idumææ.

DEus Deus meus ad te de luce vigilo:
Sitivit in te anima mea:
Quam multipliciter tibi caro mea:
In terra deserta, & invia, & inaquosa.

Sic in sancto apparui tibi:
Ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas:
Labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea:
Et in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea:
Et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum:
In matutinis meditabor in te.

Quia fuisti adjutor meus:
Et in velamento alarum tuarum exultabo.

Adhæsit anima mea post te:
Me suscepit dextera tua.

9 Αὐτοὶ γὰρ ἐς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας·
Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ·
Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ·
Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛ. ξγ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου·
Ἐν τῷ δεήσθαί με πρὸς σέ·
Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων·
Ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν,

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν,
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν·
Πρᾶγμα πικρόν.

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον·
Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα·
Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν·
Ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερεύνησεις·
Προσελεύσεται ἄνθρωπος·
Καὶ καρδία βαθεῖα.

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός·
Βέλος νηπίων ἐχθυήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Κ

9 Ipſi vero in vanum quæſierunt animam meam :
Introibunt in inferiora terræ.

10 Tradentur in manus gladii :
Partes vulpium erunt.

11 Rex vero lætabitur in Deo :
Laudabuntur omnes qui jurant in eo :
Quia obſtructum eſt os loquentium iniqua.

PSAL. LXIII.

In finem, Pſalmus David.

EXaudi Deus orationem meam :
Cum deprecor :
A timore inimici eripe animam meam.

2 Protexiſti me à conventu malignantium :
A multitudine operantium iniquitatem.

3 Quia exacuerunt ut gladium linguas ſuas,
intenderunt arcum :
Rem amaram.

4 Ut ſagittent in occultis immaculatum :
Subito ſagittabunt eum, & non timebunt.

5 Firmaverunt ſibi ſermonem nequam :
Narraverunt ut abſconderent laqueos :
Dixerunt ; quis videbit eos ?

6 Scrutati ſunt iniquitates :
Defecerunt ſcrutantes ſcrutinio ;
Accedet homo :
Ad cor altum.

7 Et exaltabitur Deus :
Sagittæ parvulorum factæ ſunt plagæ eorum ;

8 In.

8 Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν·
Εταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
Και ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
Καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Ευφρανθήσετ᾽ δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ·
Καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν·
Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛ. ξδ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ᾠδή.

ΣΟὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών·
Καὶ σοι ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ιερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
Καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·
Κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου·
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
Αγιος ὁ ναός σου.

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ·
Επάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
Η ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς·
Καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

6 Ετοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ·
Περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

7 Ο συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης·
Ηχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη.

8 Καὶ

8 Et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum:
Conturbati sunt omnes qui videbant eos.

9 Et intimuit omnis homo:
Et annuntiaverunt opera Dei:
Et facta ejus intellexerunt.

10 Lætabitur justus in Domino:
Et sperabit in eo:
Et laudabuntur omnes recti corde.

PSAL. LXIV.

In finem, Psalmus David.

Canticum Jeremiæ & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.

TE decet hymnus Deus in Sion:
Et tibi reddetur votum in Jerusalem.

2 Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

3 Verba iniquorum prævaluerunt super nos:
Et impietatibus nostris tu propitiaberis.

4 Beatus, quem elegisti, & assumsisti:
Inhabitabit in atriis tuis:
Replebimur in bonis domus tuæ:
Sanctum est templum tuum.

5 Mirabile in æquitate:
Exaudi nos Deus salutaris noster:
Spes omnium finium terræ:
Et in mari longe.

6 Præparans montes in virtute tua:
Accinctus potentia.

7 Qui conturbas profundum maris:
Sonum fluctuum ejus:
Turbabuntur gentes.

8 Et

8 Καὶ φοβηθήσονται
Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
Εξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Επεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν·
Επλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·
Ο ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
Ητοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

10 Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον·
Πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς·
Εν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Ευλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου·
Καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου·
Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

13 Ενεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων·
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛ. ξέ.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ Ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Αλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

2 Εἴπατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου·
Εν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ
ἐχθροί σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι·
Καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου,
Υψιστε. Διάψαλμα.

4 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
Ως Φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

50

Et timebunt
Qui habitant terminos à signis tuis:
Exitus matutini & vespere delectabis.

Visitasti terram & inebriasti eam:
Multiplicasti locupletare eam:
Flumen Dei repletum est aquis:
Parasti cibum illorum: quoniam ita est
præparatio ejus.

Rivos ejus inebria:
Multiplica genimina ejus:
In stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ:
Et campi tui replebuntur ubertate.

Pingueſcent ſpecioſa deſerti:
Et exultatione colles accingentur.

Induti ſunt arietes ovium:
Et valles abundabunt frumento:
Clamabunt, etenim hymnum dicent.

PSAL. LXV.

In finem, Canticum Psalmi resurrectionis.

Jubilate Deo omnis terra:
Psalmum dicite nomini ejus:
Date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua
Domine:
In multitudine virtutis tuæ mentientur tibi
inimici tui.

Omnis terra adoret te:
Et psallat tibi, psalmum dicat nomini tuo.

Venite, & videte opera Dei:
Terribilis in consiliis super filios hominum.

5 Ο μετεωρίφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν.
Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

6 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν.
Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.
Διάψαλμα.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν.
Καὶ ἀκουστὴν ποιήσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

8 Τὸν θέμενον τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν.
Καὶ μὴ δόντα εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

9 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός.
Ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυρωθῆναι τὸ ἀργύριον.

10 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα.
Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

11 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος.
Καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

12 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ὁλοκαυτώμασιν.
Ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου.

13 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου.
Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

14 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι,
Μετὰ θυμιάματος κριῶν.
Ἀνοίσω σοι βόας μετὰ τράγων. Διάψαλμα.

15 Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες,
Οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν.
Ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

16 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα.
Καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

17 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου
κύριος. 18 Δ

Qui convertit mare in aridam :
In flumine pertranſibunt pede :
Ibi lætabimur in ipſo.

Qui dominatur in virtute ſua in æternum :
Oculi ejus ſuper gentes reſpiciunt :
Qui exaſperant non exaltentur in ſemetipſis.

Benedicite gentes Deum noſtrum :
Et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui poſuit animam meam ad vitam :
Et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probaſti nos Deus ;
Igne nos examinaſti, ſicut examinatur
argentum.

Induxiſti nos in laqueum :
Poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro.

Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra :
Tranſivimus per ignem & aquam ;
Et eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocauſtis :
Reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxerunt labia mea :
Et locutum eſt os meum, in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offeram tibi :
Cum incenſo arietum :
Offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, & narrabo, omnes :
Qui timetis Deum :
Quanta fecit animæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamavi :
Et exaltavi ſub lingua mea.

Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo, non exaudiet
Dominus.

18 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός·
Προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·

19 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου·
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛ. ξϛ'.

Εἰς τὸ τέλος· ᾠδὴ μέλους, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς·
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς·
Καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου·
Ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη·
Ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι·
Καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός·
Ὁ θεὸς ἡμῶν.

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός·
Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

18 Propterea exaudivit Deus:
Et attendit voci deprecationis meæ.

19 Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam,
Et miſericordiam ſuam à me.

PSAL. LXVI.

In finem, in hymnis, Pſalmus Cantici David.

DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis:
Illuminet vultum ſuum ſuper nos:
Et miſereatur noſtri.

2 Ut cognoſcamus in terra viam tuam:
In omnibus gentibus ſalutare tuum.

3 Confiteantur tibi populi Deus:
Confiteantur tibi populi omnes.

4 Lætentur & exultent gentes,
Quoniam judicas populos in æquitate:
Et gentes in terra dirigis.

5 Confiteantur tibi populi Deus:
Confiteantur tibi populi omnes.

6 Terra dedit fructum ſuum:
Benedicat nos Deus:
Deus noſter.

7 Benedicat nos Deus:
Et metuant eum omnes fines terræ.

PSAL.

ΨΑΛ. ξς'.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ Ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ·
Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν·
Ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός·
Οὕτως ἀπολέσθωσαν·
Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν·
Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
Ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ·
Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ·
Ὁμοίως τοὺς παροξυνοντας τοὺς κατοικοῦντας τοὺς τάφους.

7 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου·
Ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν
Ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίσεις ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου.
Καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ

PSAL. LXVII.

In finem, Pſalmus Cantici ipſi Dauid.

1 EXurgat Deus, & diſſipentur inimici ejus:
Et fugiant à facie ejus:
Qui oderunt eum.

2 Sicut deficit fumus, deficiant:
Sicut fluit cera à facie ignis:
Sic pereant:
Peccatores à facie Dei.

3 Et juſti epulentur:
Et exultent in conſpectu Dei, & delectentur
in lætitia.

4 Cantate Deo, pſalmum dicete nomini ejus:
Iter facite ei, qui aſcendit ſuper occaſum:
Dominus nomen illi, exultate in conſpectu ejus:
Turbabuntur à facie ejus.

5 Patris orphanorum, & judicis viduarum:
Deus in loco ſancto ſuo:

6 Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:
Qui educit vinctos in fortitudine:
Similiter eos qui exaſperant, qui habitant in
ſepulcris.

7 Deus cum egredereris in conſpectu populi tui:
Cum pertranſires in deſerto.

8 Terra mota eſt, etenim cœli diſtillaverunt:
A facie Dei Sinai, à facie Dei Iſrael.

9 Pluviam voluntariam ſegregabis Deus
hæreditati tuæ:
Et infirmata eſt, tu vero perfeciſti eam.

10 Animalia

10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
Ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει
πολλῇ.

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ·
Τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Εὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων·
Πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι·
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς·
Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον·
Ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;
Τὸ ὄρος ὁ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σιναΐῃ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις·
Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός·
Εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
Κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

20 Ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν·
Καὶ τοῦ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ·
Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις
αὐτοῦ.

22 Εἶπε

10 Animalia tua habitabunt in ea :
Paraſti in dulcedine tua pauperi, Deus,

11 Dominus dabit verbum evangelizantibus,
virtute multa.

12 Rex virtutum dilecti dilecti :
Et ſpeciei domus dividere ſpolia.

13 Si dormiatis inter medios cleros :
Pennæ colúmbæ deargentatæ :
Et poſteriora dorſi ejus in pallore auri.

14 Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam :
Nive dealbabuntur in Selmon.

15 Mons Dei, mons pinguis :
Mons coagulatus, mons pinguis.

16 Ut quid ſuſpicámini montes coagulatos ?
Mons, in quo beneplacitum eſt Deo habitare
in eo :
Etenim Dominus habitabit in finem.

17 Currus Dei decem millibus multiplex, millia
lætantium :
Dominus in eis in Sina in Sancto.

18 Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem :
Accepiſti dona in hominibus :
Etenim non credentes, inhabitare Dominum
Deum.

19 Benedictus Dominus die quotidie :
Proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium
noſtrorum.

20 Deus noſter, Deus ſalvos faciendi :
Et Domini, Domini exitus mortis.

21 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum
ſuorum :
Verticem capilli perambulantium in dilectis ſuis.

10 Τὰ ζῶά σε κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
Ητοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σε τῷ πτωχῷ ὁ θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

12 Ο βασιλεὺς τῶν δυνάμεων ἠγαπήθη·
Τῇ ὡραιότητι δὲ οἴκου ἐπιλείψει σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων·
Πτέρυγες περιστερᾶς ἀργυρωμένοι·
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διασκεδάσαι τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς·
Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ορος θεοῦ ὄρος πῖον·
Ορος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ινατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;
Τὸ ὄρος ὃ ἐυδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάσιν εὐφραινόντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾒ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ανέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
Ελαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις·
Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός·
Ευλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
Κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

20 Ο θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σῶσαι·
Καὶ τοῦ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ·
Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελήμασιν αὐτοῦ.

22 Εἶπ

10 Animalia tua habitabunt in ea :
Paraſti in dulcedine tua pauperi, Deus,

11 Dominus dabit verbum evangelizantibus,
virtute multa.

12 Rex virtutum dilecti dilecti :
Et ſpeciei domus dividere ſpolia.

13 Si dormiatis inter medios cleros :
Pennæ colúmbæ deargentatæ :
Et poſteriora dorſi ejus in pallore auri.

14 Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam :
Nive dealbabuntur in Selmon.

15 Mons Dei, mons pinguis :
Mons coagulatus, mons pinguis.

16 Ut quid ſuſpicamini montes coagulatos ?
Mons, in quo beneplacitum eſt Deo habitare
in eo :
Etenim Dominus habitabit in finem.

17 Currus Dei decem millibus multiplex, millia
lætantium :
Dominus in eis in Sina in Sancto.

18 Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitatem :
Accepiſti dona in hominibus :
Etenim non credentes, inhabitare Dominum
Deum.

19 Benedictus Dominus die quotidie :
Proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium
noſtrorum.

20 Deus noſter, Deus ſalvos faciendi :
Et Domini, Domini exitus mortis.

21 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum
ſuorum :
Verticem capilli perambulantium in dilectis ſuis.

22 Εἶπε κύριος, ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω·
Επιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Οπως ἂν βαφῇ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι·
Η γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Εθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός·
Αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων·
Εν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Εν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ισραήλ.

27 Εκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει·
Αρχοντες Ιούδα ἡγεμόνες αὐτῶν·
Αρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλίμ·

28 Εντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου·
Δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

29 Απὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ιερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Επιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·
Η συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν τοῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν·
Τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα

31 Ηξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου·
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ·

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ.
Διάψαλμα.

33 Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·
Ιδοὺ δώσει τῇ φωνῇ·
Αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ θεῷ·
Επὶ τὸν Ισραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμα

22 Dixit Dominus: ex Baſan convertam:
Convertam in profundum maris.

23 Ut intingatur pes tuus in ſanguine:
Lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipſo;

24 Viderunt ingreſſus tuos Deus:
Ingreſſus Dei mei: regis mei qui eſt in ſancto.

25 Prævenerunt principes conjuncti pſallentibus:
In medio juvencularum tympaniſtriarum.

26 In eccleſiis benedicite Deo:
Domino de fontibus Iſrael.

27 Ibi Benjamin adoleſcentulus, in mentis exceſſu:
Principes Juda, duces eorum:
Principes Zabulon, principes Napthali.

28 Manda Deus virtuti tuæ:
Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis:

29 A templo tuo in Jeruſalem, tibi offerent reges munera.

30 Increpa feras arundinis;
Congregatio taurorum in vaccis populorum:
Ut excludant eos, qui probati ſunt argento.
Diſſipa gentes, quæ bella volunt.

31 Venient legati ex Ægypto:
Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

32 Regna terræ, cantate Deo: pſallite Domino
Pſallite Deo.

33 Qui aſcendit ſuper cœlum cœli, ad orientem:
Ecce dabit voci ſuæ:
Vocem virtutis.

34 Date gloriam Deo:
Super Iſrael magnificentia ejus:
Et virtus ejus in nubibus.

35 Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
Ὁ θεὸς Ισραήλ·
Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Εὐλογητὸς ὁ θεός.

ΨΑΛ. ξή.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ.

Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
2 Ενεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις·
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης·
Καὶ κατιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων·
Ἐβράγχιασεν ὁ λάρυγξ μου·
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου.

4 Επληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν.
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
Ἃ οὐκ ἥρπαζον, τότε ἀπετίνυον.

5 Ο θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου·
Καὶ αἱ πλημμέλειαί μου,
Ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε,
κύριε τῶν δυνάμεων·
Μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ισραήλ.

7 Οτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν·
Ἐκάλυψεν αἰσχύνη τὸ πρόσωπόν μου.

8 Απηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

35 Mirabilis Deus in ſanctis ſuis:
Deus Iſrael:
Ipſe dabit virtutem, & fortitudinem plebi ſuæ:
Benedictus Deus.

PSAL. LXVIII.

In finem, pro iis, qui commutabuntur David.

SAlvum me fac Deus: quoniam intraverunt aquæ
uſque ad animam meam.

2 Infixus ſum in limo profundi: & non eſt ſubſtãtia:
Veni in altitudinem maris:
Et tempeſtas demerſit me.

3 Laboravi clamans:
Raucæ factæ ſunt fauces meæ:
Defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum meum.

4 Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei, qui
oderunt me gratis.
Confortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici
mei injuſte:
Quæ non rapui, tunc exolvebam.

5 Deus tu ſcis inſipientiam meam:
Et delicta mea:
A te non ſunt abſcondita.

6 Non erubeſcant in me qui exſpectant te Domine,
Domine virtutum:
Non confundantur ſuper me qui quærunt te,
Deus Iſrael.

7 Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium:
Operuit confuſio faciem meam.

8 Extraneus factus ſum fratribus meis:
Et peregrinus filiis matris meæ.

9 Quo-

9 Οτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με·
Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ ἐκλαυσα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἐγένηθη εἰς ὀνειδισμούς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον·
Καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἀδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις·
Καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τὴν προσευχήν μου πρός σε κύριε·
Καιρὸς εὐδοκίας·
Ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου·
Ἐν ἀληθείᾳ τοῦ σωτηρίας σου.

14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
Ῥυσθείην ἀπὸ τῶν μισούντων με, καὶ ἐξ ὑδάτων

15 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος·
Μηδὲ καταπιέτω με βυθός·
Μηδὲ συνσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

16 Εἰσάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

17 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
Ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν·
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥῦσαί με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου,
καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με·

20 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ
ταλαιπωρίαν.

9 Quoniam zelus domus tuæ comedit me.
Et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt ſuper me.

10 Et operui in jejunio animam meam:
Et factum eſt in opprobrium mihi.

11 Et poſui veſtimentum meum cilicium:
Et factus ſum illis in parabolam.

12 Adverſum me loquebantur qui ſedebant in porta:
Et in me pſallebant qui bibebant vinum.

13 Ego vero orationem meam ad te Domine:
Tempus beneplaciti:
Deus in multitudine miſericordiæ tuæ exaudi me:
In veritate ſalutis tuæ.

14 Eripe me de luto, ut non infigar:
Libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

15 Non me demergat tempeſtas aquæ:
Neque abſorbeat me profundum:
Neque urgeat ſuper me puteus os ſuum.

16 Exaudi me Domine, quoniam benigna eſt miſericordia tua:
Secundum multitudinem miſerationum tuarum reſpice in me.

17 Et ne avertas faciem tuam à puero tuo:
Quoniam tribulor, velociter exaudi me.

18 Intende animæ meæ, & libera eam:
Propter inimicos meos eripe me.

19 Tu ſcis improperium meum, & confuſionem meam, & reverentiam meam:
In conſpectu tuo ſunt omnes, qui tribulant me:

20 Improperium exſpectavit cor meum, &
miſeriam:

Et

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπήμενον καὶ οὐκ ἦν· καὶ παρακαλοῦντα, καὶ οὐχ εὗρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν· καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα· καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰπαντὸς σύγκαμψον.

24 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν· καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων· καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

29 Πτωχὸς δὲ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· Ἡ σωτηρία σου ὁ θεός ἀντιλάβοιτό μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ᾠδῆς· Μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον· Κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν. Ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος· Καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

34 Αἰνε-

Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur, & non fuit:
Et qui conſolaretur, & non inveni.

21 Et dederunt in eſcam meam fel:
Et in ſiti mea potaverunt me aceto.

22 Fiat menſa eorum coram ipſis in laqueum.
Et in retributiones & in ſcandalum.

23 Obſcurentur oculi eorum ne videant:
Et dorſum eorum ſemper incurva.

24 Effunde ſuper eos iram tuam:
Et furor iræ tuæ comprehendat eos.

25 Fiat habitatio eorum deſerta:
Et in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet.

26 Quoniam quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt:
Et ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.

27 Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum:
Et non intrent in juſtitiam tuam.

28 Deleantur de libro viventium;
Et cum juſtis non ſcribantur.

29 Ego ſum pauper & dolens:
Salus tua Deus ſuſcepit me.

30 Laudabo nomen Dei cum cantico:
Et magnificabo eum in laude.

31 Et placebit Deo ſuper vitulum novellum:
Cornua producentem & ungulas.

32 Videant pauperes & lætentur:
Quærite Deum, & vivet anima veſtra.

33 Quoniam exaudivit pauperes Dominus;
& vinctos ſuos non deſpexit.

34 Αινισάτωσαν αὐτὸν οἱ ἐχθροί μου καὶ ἡ γῆ·
Θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ.

35 Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών·
Καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τοῦ Ἰουδαίας·
Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ κατέξουσιν αὐτήν·
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛ. ξθ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ,
Εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον.

O Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

2 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου·
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι·
εὖγε εὖγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί·
Πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός·
Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος,
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης·
Ὁ θεὸς βοήθησόν μοι·
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛ.

34 Laudent illum cœli & terra :
Mare, & omnia reptilia in eis.

35 Quoniam Deus ſalvam faciet Sion :
Et ædificabuntur civitates Juda:
Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam.

36 Et ſemen ſervorum ejus poſſidebit eam :
Et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

PSAL. LXIX.

In finem, Pſalmus David.
In rememorationem, quod ſalvum fecerit eum Dominus.

DEus in adjutorium meum intende ;
Domine ad adjuvandum me feſtina.

2 Confundantur, & revereantur, qui quærunt animam meam.
Avertantur retrorſum, & erubeſcant, qui volunt mihi mala ;

3 Avertantur ſtatim erubeſcentes, qui dicunt mihi, euge, euge.

4 Exultent & lætentur in te :
Omnes qui quærunt te :
Et dicant ſemper : magnificetur Dominus : qui diligunt ſalutare tuum.

5 Ego vero egenus, & pauper ſum :
Deus adjuva me :
Adjutor meus, & liberator meus es tu : Domine ne moreris.

ΨΑΛ. ϙ'.

Τῷ Δαυίδ.

Τῶν υἱῶν Ιωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

1 Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με·
Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν·
Καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

4 Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ·
Ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε·
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός·
Ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ πέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς·
Καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως·
Ὅπως ὑμνήσω τὸν δόξαν σου·
Ὅλην τὴν ἡμέραν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους·
Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μοι·
Καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο
ἐπὶ τὸ αὐτό.

11 Λέ-

PSAL. LXX.

Psalmus David.
Filiorum Jonadab, & priorum captivorum.

1 IN te Domine speravi, non confundar in æternum:
2 In justitia tua libera me, & eripe me:
Inclina ad me aurem tuam, & salva me.
3 Esto mihi in Deum protectorem:
Et in locum munitum: ut salvum me facias;
Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.
4 Deus meus eripe me de manu peccatoris:
Et de manu contra legem agentis & iniqui.
5 Quoniam tu es patientia mea Domine:
Domine spes mea à juventute mea.
6 In te confirmatus sum ex utero:
De ventre matris meæ tu es protector meus:
In te cantatio mea semper.
7 Tamquam prodigium factus sum multis:
Et tu adjutor fortis.
8 Repleatur os meum laude:
Ut cantem gloriam tuam:
Tota die magnitudinem tuam.
9 Ne projicias me in tempore senectutis:
Cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
10 Quia dixerunt inimici mei mihi:
Et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.

11 Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκαταλέλιπεν αὐτόν·
Καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ ῥυόμενος.

12 Ο θεός μου μὴ μακρυνθῇς ἀπ' ἐμοῦ·
Ο θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες
τὴν ψυχήν μου·
Περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ·
Καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ δικαιοσύνην σου·
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου.

16 Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας·
Εἰσελεύσομαι ἐν δυνασταίᾳ κυρίου·
Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ο θεός μου με ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου·
Καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

18 Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβύου· ὁ θεός μου μὴ
ἐγκαταλίπῃς με·
Ἕως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ
ἐρχομένῃ·
Τὴν δυναστείαν σου.

19 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως τοῦ ὑψίστου·
Ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς·
Καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με·
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου·
Καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με·
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ

11 Dicentes: Deus dereliquit eum:
Perſequimini, & comprehendite eum: quia non eſt qui eripiat.

12 Deus ne elongeris à me:
Deus meus in auxilium meum reſpice.

13 Confundantur, & deficient detrahentes animæ meæ:
Operiantur confuſione, & pudore, qui quærunt mala mihi.

14 Ego autem ſemper ſperabo:
Et adjiciam ſuper omnem laudem tuam.

15 Os meum annuntiabit juſtitiam tuam:
Tota die ſalutare tuum:

16 Quoniam non cognovi literaturam:
Introibo in potentias Domini:
Domine memorabor juſtitiæ tuæ ſolius.

17 Deus docuiſti me à juventute mea:
Et uſque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18 Et uſque in ſenectam & ſenium: Deus ne derelinquas me:
Donec annuntiem brachium tuum generationi omni, quæ ventura eſt:
Potentiam tuam.

19 Et juſtitiam tuam Deus uſque in altiſſima:
Quæ feciſti magnalia: Deus quis ſimilis tibi?

20 Quantas oſtendiſti mihi tribulationes multas, & malas:
Et converſus vivificaſti me:
Et de abyſſis terræ iterum reduxiſti me.

21 Multiplicaſti magnificentiam tuam:
Et converſus conſolatus es me.

22 Nam

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι·
Ἐν σκευέσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός·
Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι·
Καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει
τὴν δικαιοσύνην σου·
Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι.

ΨΑΛ. οε'.

Εἰς Σαλομών.

Ὁ θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός·
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ·
Καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ·
Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων·
Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ·
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον·
Καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἐπιστάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη·
Καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀπαναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ πεσοῦνται Αἰθίοπες·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς

22 Nam & ego confitebor tibi:
In vasis psalmi veritatem tuam: Deus
Psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

23 Exultabunt labia mea cum cantavero tibi:
Et anima mea, quam redemisti.

24 Sed & lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam:
Cum confusi & reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

PSAL. LXXI.

Psalmus, In Salomonem.

DEus judicium tuum regi da:
Et justitiam tuam filio regis.

2 Judicare populum tuum in justitia;
Et pauperes tuos in judicio.

3 Suscipiant montes pacem populo:
Et colles justitiam.

4 Judicabit pauperes populi:
Et salvos faciet filios pauperum;
Et humiliabit calumniatorem.

5 Et permanebit cum sole:
Et ante lunam, in generatione & generationem.

6 Descendet sicut pluvia in vellus:
Et sicut stillicidia stillantia super terram.

7 Orietur in diebus ejus justitia:
Et abundantia pacis: donec auferatur luna.

8 Et dominabitur à mari usque ad mare:
Et à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

9 Coram illo procident Æthiopes;
Et inimici ejus terram lingent.

10 Βασιλεὺς Θαρζεὶς καὶ νήσοι δῶρα προσοίσουσι·
Βασιλεὺς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πλουτοῦντα ἀπὸ δυνάστου·
Καὶ πένητα ᾧ οὐκ ἦν βοηθός.

13 Φείσεται πλουτοῦντος καὶ πένητος·
Καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν·
Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἀπὸ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός·
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐυλογήσουσιν αὐτόν.

16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων·
Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ·
Καὶ ἐξανθήσουσιν ἀπὸ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐυλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας·
Πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

19 Καὶ ἐυλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ·
Εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·
Γένοιτο γένοιτο.
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ, τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

10 Reges Tharſis, & inſulæ munera offerent:
Reges Arabum, & Saba dona adducent.

11 Et adorabunt eum omnes reges terræ:
Omnes gentes ſervient ei.

12 Quia liberabit pauperem à potente:
Et pauperem, cui non erat adjutor.

13 Parcet pauperi & inopi:
Et animas pauperum ſalvas faciet.

14 Ex uſuris & iniquitate redimet animas eorum:
Et honorabile nomen eorum coram illo.

15 Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ:
Et adorabunt de ipſo ſemper:
Tota die benedicent ei.

16 Et erit firmamentum in terra in ſummis montium:
Superextolletur ſuper Libanum fructus ejus:
Et florebunt de civitate ſicut fœnum terræ.

17 Sit nomen ejus benedictum in ſecula:
Ante ſolem permanet nomen ejus:
Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ;
Omnes gentes magnificabunt eum.

18 Benedictus Dominus Deus Iſrael:
Qui facit mirabilia ſolus.

19 Et benedictum nomen majeſtatis ejus;
In æternum:
Et replebitur majeſtate ejus omnis terra:
Fiat, fiat.
Defecerunt laudes David filii Jeſſe.

ΨΑΛ. οβ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀζάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

2 Ἐμοῦ δὲ παρὸ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες·
Παρ' ὀλίγον ἐξεκύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνδυσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν·
Καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί·
Καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν, ἐς τέλος
Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στόματος ἡ ἀδικία αὐτῶν·
Διῆλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ·
Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ὧδε·
Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς,

11 Καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ θεός·
Καὶ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ.

12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτον.

13 Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου·
Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ

PSAL. LXXII.

Psalmus Asaph.

QUam bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde.

2 Mei autem pæne moti sunt pedes:
Pæne effusi sunt gressus mei.

3 Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.

4 Quia non est respectus morti eorum:
Et firmamentum in plaga eorum.

5 In labore hominum non sunt:
Et cum hominibus non flagellabuntur.

6 Ideo tenuit eos superbia:
Operti sunt iniquitate & impietate sua.

7 Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum;
Transierunt in affectum cordis.

8 Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam;
Iniquitatem in excelso locuti sunt.

9 Posuerunt in cœlum os suum:
Et lingua eorum transivit in terra.

10 Ideo convertetur populus meus hic:
Et dies pleni invenientur in eis.

11 Et dixerunt: Quomodo scit Deus:
Et si est scientia in excelso?

12 Ecce ipsi pecatores, & abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

13 Et dixi: ergo sine causa justificavi cor meum:
Et lavi inter innocentes manus meas.

14 Et

14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

15 Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως·
Ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι·
Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου.

17 Εως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ·
Καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά·
Κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα
Ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου·
Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

21 Οτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου
ἠλλοιώθησαν.

22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων.

23 Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί·
Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ·
Εκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.

24 Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με·
Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ·
Καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26 Εξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου·
Ο θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Οτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σου, ἀπολοῦνται·
Εξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σου.

28 Εμο

14 Et fui flagellatus tota die :
Et caſtigatio mea in matutinis.

15 Si dicebam, narrabo ſic :
Ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

16 Exiſtimabam ut cognoſcerem :
Hoc, labor eſt ante me.

17 Donec intrem in ſanctuarium Dei :
Et intelligam in noviſſimis eorum.

18 Verumtamen propter dolos poſuiſti eis :
Dejeciſti eos dum allevarentur.

19 Quomodo facti ſunt in deſolationem, ſubito :
Defecerunt, perierunt propter iniquitatem ſuam.

20 Velut ſomnium ſurgentium :
Domine, in civitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges.

21 Quia inflammatum eſt cor meum, & renes mei commutati ſunt.

22 Et ego ad nihilum redactus ſum, & neſcivi.

23 Ut jumentum factus ſum apud te :
Et ego ſemper tecum :
Tenuiſti manum dexteram meam.

24 Et in voluntate tua deduxiſti me :
Et cum gloria ſuſcepiſti me.

25 Quid enim mihi eſt in cœlo ?
Et à te quid volui ſuper terram ?

26 Defecit caro mea, & cor meum :
Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

27 Quia ecce, qui elongant ſe à te, peribunt :
Perdidiſti omnes, qui fornicantur abs te.

28 Mihi

28 Εμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι·
Τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου·
Τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς
πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛ. ογ'.

Συνέσεως τῷ Ασάφ.

1 Ινατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος·
Ωργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ προβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ελυτρώσω ῥάβδον, κληρονομίας σου·
Ορος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ·

3 Επαρον τὰς χεῖρας σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς
τέλος·
Οσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου.

4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Εθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν·
Ως εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω·
Ως ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν.

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό.
Εν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.

7 Ενεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
Εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν
Τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν
ἐπιτοαυτό·
Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ
ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν·
Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10 Εως

28 Mihi autem adhærere Deo bonum est :
Ponere in Domino Deo spem meam :
Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, in portis filiæ Sion.

PSAL. LXXIII.

Intellectus Asaph.

1 UT quid Deus repulisti in finem ?
Iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

2 Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio :
Redemisti virgam hæreditatis tuæ :
Mons Sion, in quo habitasti in eo.

3 Leva manus tuas in superbias eorum in finem :
Quanta malignatus est inimicus in sancto !

4 Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tuæ :
Posuerunt signa sua, signa.

5 Et non cognoverunt :
Sicut in exitu super summum :
Quasi in silva lignorum securibus.

6 Exciderunt januas ejus in idipsum :
In securi & ascia dejecerunt eam.

7 Incenderunt igni sanctuarium tuum :
In terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

8 Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul :
Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

9 Signa nostri non vidimus :
Jam non est propheta, & nos non cognoscet amplius.

28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι·
Τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου·
Τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛ. οϛ'.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

1 Ναὶ ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος·
Ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ τοῖς προβάτοις νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ἐλυτρώσω ῥάβδον, κληρονομίας σου·
Ὄρους Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ·

3 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος·
Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου.

4 Καὶ ἐκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν·
Ὡς ἐπὶ τῶν ἐξόδων ὑπερῴων·
Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνας ἐξήκωψαν.

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπ' αὐτό·
Ἐν πελέκει καὶ λαξύστῃ κατέβραξαν αὐτήν.

7 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
Εἰς τὸ γῆν, ἐβεβήλωσαν
Τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ συγχύσωμεν αὐτῶν ἐπ' αὐτό·
Διοῦτι κατέκαυσαν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν·
Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10 Ἕως

28 Mihi autem adhærere Deo bonum est:
Ponere in Domino Deo spem meam:
Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, in portis filiæ Sion.

PSAL. LXXIII.

Intellectus Asaph.

UT quid Deus repulisti in finem?
Iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

2 Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio:
Redemisti virgam hæreditatis tuæ:
Mons Sion, in quo habitasti in eo.

3 Leva manus tuas in superbias eorum in finem:
Quanta malignatus est inimicus in sancto!

4 Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tuæ:
Posuerunt signa sua, signa.

5 Et non cognoverunt:
Sicut in exitu super summum:
Quasi in silva lignorum securibus.

6 Excíderunt januas ejus in idipsum:
In securi & ascia dejecerunt eam.

7 Incenderunt igni sanctuarium tuum:
In terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

8 Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul:
Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terra.

9 Signa nostri non vidimus:
Jam non est propheta, & nos non cognoscet amplius.

10 Εως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός;
Παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11 Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

12 Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων·
Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν·
Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος·
Ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

15 Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους·
Σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ηθὰμ.

16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ·
Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς·
Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

18 Μνήσθητι ταύτης·
Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸ κύριον.
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὰς ἐξομολογουμένοίς
σοι·
Τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου·
Οτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκῶν ἀνομιῶν.

21 Μὴ ἀποστραφήτω πεταπεινωμένος κατηχουμένος·
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου·
Μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ἄφρονος ὅλην τὴν
ἡμέραν.

23 Μ

10 Usquequo Deus improperabit inimicus :
Irritat adversarius nomen tuum in finem ?

11 Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam,
de medio sinu tuo in finem ?

12 Deus autem rex noster ante secula :
Operatus est salutem in medio terræ.

13 Tu confirmasti in virtute tua mare :
Contribulasti capita draconum in aquis.

14 Tu confregisti capita draconis :
Dedisti eum escam populis Æthiopum.

15 Tu dirupisti fontes, & torrentes :
Tu siccasti fluvios Ethan.

16 Tuus est dies, & tua est nox :
Tu fabricatus es auroram & solem.

17 Tu fecisti omnes terminos terræ :
Æstatem & ver tu plasmasti ea.

18 Memor esto hujus :
Inimicus improperavit Domino :
Et populus insipiens incitavit nomen tuum.

19 Ne tradas bestiis animas confitentes tibi :
Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in
finem.

20 Respice in testamentum tuum :
Quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ
domibus iniquitatum.

21 Ne avertatur humilis factus confusus :
Pauper & inops laudabunt nomen tuum.

22 Exurge Deus, judica causam tuam :
Memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ
ab insipiente sunt tota die.

23 Μὴ ἐπιλάθῃ τ̃ φωνῆς τ̃ οἰκετῶν σε·
Ἡ ὑπερηφανίαι τ̃ μισούντων σε ἀνέβη ἀεὶ παντός.

ΨΑΛ. οδ'.

Εἰς τὸ τέλος,
Μὴ ἀφθείρῃς, Ψαλμὸς ᾠδῆς τ̃ Ασάφ.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι·
Καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σε·
Διηγησόμεθα πάντα τὰ θαυμάσιά σε.

2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ·

3 Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· Διάψαλμα.
Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε·
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας.

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν·
Καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ θεοῦ ἀδικίαν.

6 Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων·
Οὔτε ἀπὸ δυσμῶν·
Οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων·

7 Ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι·
Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες
κεράσματος·
Καὶ ἐκλίνεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.
Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τ̃ γῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα·
Ψαλῶ τῷ θεῷ Ιακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τ̃ ἁμαρτωλῶν συνθλάσω·
Καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τ̃ δικαίου.

23 Ne obliviſcaris voces inimicorum tuorum:
Superbia eorum, qui te oderunt, adſcendit ſemper.

PSAL. LXXIV.

In finem,
Ne corrumpas, Pſalmus Cantici Aſaph.

CONfitebimur tibi Deus; confitebimur;
Et invocabimus nomen tuum:
Narrabimus mirabilia tua.

2 Cum accepero tempus, ego juſtitias judicabo.

3 Liquefacta eſt terra, & omnes qui habitant in ea:
Ego confirmavi columnas ejus.

4 Dixi iniquis: Nolite inique agere:
Et delinquentibus: nolite exaltare cornu.

5 Nolite extollere in altum cornu veſtrum:
Nolite loqui adverſus Deum iniquitatem.

6 Quia neque ab oriente:
Neque ab occidente:
Neque à deſertis montibus.

7 Quoniam Deus judex eſt:
Hunc humiliat, & hunc exaltat.

8 Quia calix in manu Domini vini meri plenus miſto.
Et inclinavit ex hoc in hoc:
Veruntamen fæx ejus non eſt exinanita:
Bibent omnes peccatores terræ.

9 Ego autem annuntiabo in ſeculum;
Cantabo Deo Jacob.

10 Et omnia cornua peccatorum confringam:
Et exaltabuntur cornua juſti.

PSAL.

ΨΑΛ. αϛ'.

Εἰς τὸ τέλος,
Ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Ασὰφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ασσύριον.

ΓΝωστὸς ὢν τῇ Ιουδαίᾳ ὁ θεός·
Ἐν τῷ Ισραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγένετο ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ·
Καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων·
Ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ·
Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν·
Πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ιακώβ·
Ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῦ ἵππους.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι;
Ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν·
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν.

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν·
Τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι·
Καὶ ἐγκατάλειμμα συνέσεως ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν·
Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φοβερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρεμένῳ πνεύματα ἀρχόντων·
Φοβερὸς παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛ.

PSAL. LXXV.

In finem,
In laudibus, Pſalmus Aſaph, Canticum ad Aſſyrios.

NOtus in Judæa Deus:
In Iſrael magnum nomen ejus.
2 Et factus eſt in pace locus ejus:
Et habitatio ejus in Sion.
3 Ibi confregit potentias arcuum:
Scutum, gladium, & bellum.
4 Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis.
5 Turbati ſunt omnes inſipientes corde:
Dormierunt ſomnum ſuum: & nihil invenerunt:
Omnes viri divitiarum in manibus ſuis.
6 Ab increpatione tua Deus Jacob:
Dormitaverunt qui aſcenderunt equos.
7 Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi?
Ex tunc ira tua.
8 De cœlo auditum feciſti judicium:
Terra tremuit & quievit.
9 Cum exurgeret in judicium Deus:
Ut ſalvos faceret omnes manſuetos terræ.
10 Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi;
Et reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.
11 Vovete, & reddite Domino Deo veſtro:
Omnes qui in circuitu ejus affertis munera.
12 Terribili & ei qui aufert ſpiritum principum:
Terribili apud reges terræ.

PSAL.

ΨΑΛ. ος'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθὼν, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

ΦΩνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
Φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα·
Ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην·
Απηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Εμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ ἐυφράνθην·
Ηδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου·
Εταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας·
Καὶ ἔτη αἰώνια.

6 Εμνήσθην καὶ ἐμελέτησα·
Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε
τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσηται κύριος;
Καὶ οὐ προσθήσει τοῦ ἐυδοκῆσαι ἔτι;

8 Η εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει;
Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

9 Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός;
Η συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ.
Διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Εμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου·
Οτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου·
Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

PSAL. LXXVI.

In finem, pro Idithun, Pſalmus Aſaph.

VOce mea ad Dominum clamavi:
Voce mea ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquiſivi:
Manibus meis nocte contra eum, & non ſum deceptus:
Renuit conſolari anima mea.

Memor fui Dei, & delectatus ſum:
Et exercitatus ſum: & defecit ſpiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei:
Turbatus ſum, & non ſum locutus.

Cogitavi dies antiquos:
Et annos æternos.

In mente habui, & meditatus ſum.
Nocte cum corde meo, & exercitabar, & ſcopebam ſpiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus?
Aut non apponet ut complacitior ſit adhuc?

Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet:
A generatione in generationem?

Aut obliviſcetur miſereri Deus?
Aut continebit in ira ſua miſericordias ſuas?

Et dixi: nunc cœpi:
Hæc mutatio dexteræ excelſi.

Memor fui operum Domini:
Quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis:
Et in adinventionibus tuis exercebor.

13 Ο θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν.

14 Σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Εγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

15 Ελυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου·
Τοὺς υἱοὺς Ιακὼβ καὶ Ιωσήφ.

16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·
Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν·
Εταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων·
Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι·
Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ·
Εφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ·
Εσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Εν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς·
Καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

20 Ωδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου·
Εν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρών.

ΨΑΛ. οζ'.

Συνέσεως τῷ Ασάφ.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου·
Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ανοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου·
Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Οσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά·
Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν·

Απα

13 Deus in sancto via tua:
Quis Deus magnus sicut Deus noster?

14 Tu es Deus qui facis mirabilia:
Notam fecisti in populis virtutem tuam.

15 Redemisti in brachio tuo populum tuum:
Filios Jacob, & Joseph.

19 Viderunt te aquæ Deus:
Viderunt te aquæ: & timuerunt,
Et turbatæ sunt abyssi.

20 Multitudo sonitus aquarum,
Vocem dederunt nubes:
Etenim sagittæ tuæ transeunt.

21 Vox tonitrui tui in rota:
Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ:
Commota est & contremuit terra.

19 In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis:
Et vestigia tua non cognoscentur.

20 Deduxisti sicut oves populum tuum:
In manu Moysi & Aaron.

PSAL. LXXVII.

Intellectus Asaph.

ATtendite popule meus legem meam:
Inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2 Aperiam in parabolis os meum:
Loquar propositiones ab initio.

3 Quanta audivimus & cognovimus ea:
Et patres nostri narraverunt nobis.

4 Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione altera:

Απαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου·
Καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ αἰνέστησε μαρτύριον ἐν Ιακώβ·
Καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ισραήλ·
Οσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν·
Τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

6 Οπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι·
Καὶ αἰαστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

7 Ινα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν·
Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ·
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

8 Ινα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν·
Γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα·
Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς·
Καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

9 Υἱοὶ Εφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις·
Εστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ·
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβουλήθησαν πορεύεσθαι.

11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἐυεργεσιῶν αὐτοῦ·
Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς.

12 Εναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ ἐποίησε θαυμάσια·
Εν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

13 Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς·
Παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.
Καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

15 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ·
Καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας·
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

17 Κα

Narrantes laudes Domini:
Et virtutes ejus:
Et mirabilia ejus quæ fecit.

5 Et ſuſcitavit teſtimonium in Jacob:
Et legem poſuit in Iſrael:
Quanta mandavit patribus noſtris:
Nota facere ea filiis ſuis.

6 Ut cognoſcat generatio altera, filii qui naſcentur:
Et exurgent, & narrabunt filiis ſuis.

7 Ut ponant in Deo ſpem ſuam:
Et non obliviſcantur operum Dei:
Et mandata ejus exquirant.

8 Ne fiant ſicut patres eorum:
Generatio prava & exaſperans:
Generatio, quæ non direxit cor ſuum:
Et non eſt creditus cum Deo ſpiritus ejus.

9 Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum:
Converſi ſunt in die belli.

10 Non cuſtodierunt teſtamentum Dei:
Et in lege ejus noluerunt ambulare.

11 Et obliti ſunt benefactorum ejus:
Et mirabilium ejus quæ oſtendit eis.

12 Coram patribus eorum fecit mirabilia:
In terra Ægypti, in campo Taneos.

13 Interrupit mare, & perduxit eos:
Et ſtatuit aquas quaſi in utre.

14 Et deduxit eos in nube diei:
Et tota nocte in illuminatione ignis.

15 Interrupit petram in eremo.
Et adaquavit eos velut in abyſſo multa.

16 Et eduxit aquam de petra:
Et deduxit tamquam flumina aquas.

17 Et

17 Καὶ ἐσωρεύθητο ἐλὶ ἐ ἀμφιζίνειν αὐτῷ·
Παρεπίκρανεν τ ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

18 Καὶ ἐξεπείρασαν τ θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπον·
Μὴ δυνήσε) ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

20 Επὲὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα·
Καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν·
Μὴ καὶ ἄρτον δύνα) δῶναι;
Η ἑτοιμάσει τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριο) καὶ ἐθύμωσε·
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ιακὼβ·
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τ Ισραήλ.

22 Οτι οὐκ ἐπίσευσαν ἐν τῷ θεῷ·
Οὐ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν·
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.

24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν·
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Αρτον ἀγγέλων ἔφαγε ἄνθρωπο)·
Επιζιτησμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Απῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ·
Καὶ ἐπήγαγε ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας·
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετηνὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσεν ἐν μέσῳ τ παρεμβολῆς αὐτῶν·
Κύκλῳ τ σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἔφαγον ἐ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα;
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ

17 Et appoſuerunt adhuc peccare ei :
In iram excitaverunt excelſum in inaquoſo.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus ſuis :
Ut peterent eſcas animabus ſuis.

19 Et male locuti ſunt de Deo : dixerunt :
Numquid poterit Deus parare menſam in deſerto.

20 Quoniam percuſſit petram, & fluxerunt aquæ :
Et torrentes inundaverunt :
Numquid & panem poterit dare :
Aut parare menſam populo ſuo ?

21 Ideo audivit Dominus, & diſtulit :
Et ignis accenſus eſt in Jacob :
Et ira adſcendit in Iſrael.

22 Quia non crediderunt in Deo :
Nec ſperaverunt in ſalutari ejus.

23 Et mandavit nubibus deſuper :
Et januas cœli aperuit.

24 Et pluit illis manna ad manducandum :
Et panem cœli dedit eis.

25 Panem angelorum manducavit homo :
Cibaria miſit eis in abundantia.

26 Tranſtulit Auſtrum de cœlo :
Et induxit in virtute ſua Africum.

27 Et pluit ſuper eos ſicut pulverem carnes :
Et ſicut arenam maris volatilia pennata.

28 Et ceciderunt in medio caſtrorum eorum :
Circa tabernacula eorum.

29 Et manducaverunt & ſaturati ſunt nimis :
Et deſiderium eorum attulit eis.

30 Οὐκ ἐξερήζαν δὲ τ' ἐπιθυμίας αὐτῶν·
Ετι τ' βρώσεως ὄντος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

31 Καὶ ὀργὴ Θ' θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς·
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν·
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς Θ' Ισραὴλ ἐσκανδάλισεν.

32 Επ πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι·
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν·
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Οταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν·
Καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι·
Καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Η δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ·
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αυτὸς δὲ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ·
Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ·
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ ἐστι·
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν τῇ ἐρήμῳ·
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν·
Καὶ τὸ ἅγιον Θ' Ισραὴλ παρώξυναν.

42 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ·
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ως

30 Non ſunt fraudati à deſiderio ſuo:
Adhuc eſcæ eorum erant in ore ipſorum.

31 Et ira Dei aſcendit ſuper eos:
Et occidit pingues eorum:
Et electos Iſrael impedivit.

32 In omnibus his peccaveruut adhuc:
Et non crediderunt in mirabilibus ejus.

33 Et defecerunt in vanitate dies eorum:
Et anni eorum cum feſtinatione.

34 Cum occideret eos, quærebant eum:
Et revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

35 Et rememorati ſunt, quia Deus adjutor eſt eorum:
Et Deus excelſus redemptor eorum eſt:

36 Et dilexerunt eum in ore ſuo:
Et lingua ſua mentiti ſunt ei.

37 Cor autem eorum non erat rectum cum eo:
Nec fideles habiti ſunt in teſtamento ejus.

38 Ipſe autem eſt miſericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non diſperdet eos:
Et abundavit ut averteret iram ſuam:
Et non accendit omnem iram ſuam.

39 Et recordatus eſt quia caro ſunt:
Spiritus vadens, & non rediens.

40 Quoties exacerbaverunt eum in deſerto:
In iram concitaverunt eum in inaquoſo?

41 Et converſi ſunt, & tentaverunt Deum:
Et ſanctum Iſrael exacerbaverunt.

42 Non ſunt recordati manus ejus:
Die qua redemit eos de manu tribulantis.

43 Ως ἤθετο σὺ Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ·
Καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέτρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν·
Καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν·
Καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν·
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν·
Καὶ τὰς συκομόρους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

48 Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν·
Καὶ τὰ ὑπάρξεις αὐτῶν πυρί.

49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ·
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν·
Ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν·
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ·
Ἀπαρχὴ παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ·
Ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη·
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας·

Καὶ

43 Sicut poſuit in Ægypto ſigna ſua :
Et prodigia ſua in campo Taneos.

44 Et convertit in ſanguinem flumina eorum :
Et imbres eorum, ne biberent.

45 Miſit in eos cœnomyiam :
Et comedit eos :
Et ranam, & diſperdidit eos.

46 Et dedit ærugini fructus eorum :
Et labores eorum locuſtæ.

47 Et occidit in grandine vineas eorum :
Et moros eorum in pruina.

48 Et tradidit grandini jumenta eorum :
Et poſſeſſionem eorum igni.

49 Miſit in eos iram indignationis ſuæ :
Indignationem, & iram, & tribulationem :
Immiſſiones per angelos malos.

50 Viam fecit ſemitæ iræ ſuæ :
Non pepercit à morte animabus eorum :
Et jumenta eorum in morte concluſit.

51 Et percuſſit omne primogenitum, in terra Ægypti :
Ptimitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

52 Et abſtulit ſicut oves populum ſuum :
Et perduxit eos tamquam gregem in deſerto.

53 Et deduxit eos in ſpe, & non timuerunt :
Et inimicos eorum operuit mare.

54 Et induxit eos in montem ſanctificationis ſuæ :
Montem, quem acquiſivit dextera ejus.

55 Et ejecit à facie eorum gentes :
Et ſorte diviſit eis terram in funiculo diſtributionis :

Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς
τῆ Ισραήλ.

56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον·
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

57 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν·
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν·
Παρεζήλωσαν αὐτόν.

59 Ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε·
Καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ισραήλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλώμ·
Σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὸ ἰσχυὸν αὐτῶν·
Καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

62 Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ·
Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήσαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον.
Καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος·
Ὡς δυνατὸς κραταιπαλαίων ἐξ οἴνου.

66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω·
Ὀνειδισμὸν αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ·
Καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα·
Τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

69 Κα

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus
Iſrael.

56 Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum
excelſum:
Et teſtimonia ejus non cuſtodierunt.

57 Et averterunt ſe, & non ſervaverunt pactum;
quemadmodum patres eorum:
Converſi ſunt in arcum pravum.

58 In iram concitaverunt eum in collibus ſuis:
Et in ſculptilibus ſuis:
Ad emulationem eum provocaverunt.

59 Audivit Deus, & ſprevit:
Et ad nihilum redegit valde Iſrael.

60 Et repulit tabernaculum Silo:
Tabernaculum ſuum, ubi habitavit in
hominibus.

61 Et tradidit in captivitatem virtutem eorum:
Et pulcritudinem eorum in manus inimici.

62 Et concluſit in gladio populum ſuum:
Et hæreditatem ſuam ſprevit:

63 Juvenes eorum comedit ignis:
Et virgines eorum non ſunt lamentatæ,

64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt:
Et viduæ eorum non plorabantur.

65 Et excitatus eſt tamquam dormiens Dominus:
Tamquam potens crapulatus à vino.

66 Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora:
Opprobrium ſempiternum dedit illis.

67 Et repulit tabernaculum Joſeph:
Et tribum Ephraim non elegit.

68 Sed elegit tribum Juda:
Montem Sion quem dilexit.

69 Et

69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἐν τῇ γῇ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων,

71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχυόντων ἔλαβεν αὐτόν·
Ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛ. οϛ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁ Θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου·
Ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

2 Ἔθεντο Ἰερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον·
Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσὰ ὕδωρ·
Κύκλῳ Ἰερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος·
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
γινώσκοντά σε·
Καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ
ἠρήμωσαν.

8 Μὴ

69 Et ædificavit ſicut unicornium ſanctificium ſuum:
In terra, quam fundavit in ſecula.

70 Et elegit David ſervum ſuum:
Et ſuſtulit eum de gregibus ovium.

71 De poſt fœtantes accepit eum:
Paſcere Jacob ſervum ſuum:
Et Iſrael hæreditatem ſuam.

72 Et pavit eos in innocentia cordis ſui:
Et in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

PSAL. LXXVIII.

Pſalmus Aſaph.

DEus venerunt gentes in hæreditatem tuam:
Polluerunt templum ſanctum tuum:

2 Poſuerunt Jeruſalem in pomorum cuſtodiam;
Poſuerunt morticina ſervorum tuorum, eſcas volatilibus cœli:
Carnes ſanctorum tuorum beſtiis terræ.

3 Effuderunt ſanguinem eorum tamquam aquam:
In circuitu Jeruſalem: & non erat qui ſepeliret.

4 Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris:
Subſannatio & illuſio his, qui in circuitu noſtro ſunt.

5 Uſquequo Domine iraſceris in finem:
Accendetur velut ignis zelus tuus?

6 Effunde iram tuam in gentes, quæ te non noverunt:
Et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

7 Quia comederunt Iacob: & locum ejus deſolaverunt.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
Ταχὺ φθασάτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
σου κύριε·
Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, ῥῦσαι
ἡμᾶς·
Ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν;
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
ἡμῶν
Ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἁίματος τῶν δούλων σου τῶν ἐκκεχυμένου.

11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·
Κατὰ τὸ μεγαλωσύνῃ τοῦ βραχίονός σου,
περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν
κόλπον αὐτῶν·
Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε.

13 Ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου·
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
αἴνησίν σου.

ΨΑΛ. οθ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον
τῷ Ἀσάφ. Ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες·
Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ·
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι.

2 Ἔναν-

8 Ne memineris iniquitatum nostrarum
antiquarum :
Cito anticipent nos misericordiæ tuæ :
Quia pauperes facti sumus nimis.

9 Adjuva nos Deus salutaris noster :
Et propter gloriam nominis tui Domine
libera nos :
Et propitius esto peccatis nostris, propter
nomen tuum.

10 Ne forte dicant in gentibus : ubi est Deus
eorum ?
Et innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Vitio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

11 Introeat in conspectu tuo gemitus
compeditorum :
Secundum magnitudinem brachii tui, possidè
filios mortificatorum.

12 Et redde vicinis nostris septuplum in sinu
eorum :
Improperium ipsorum, quod exprobaverunt
tibi Domine.

13 Non autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ :
Confitebimur tibi in seculum :
In generationem & generationem annuntiabimus
laudem tuam.

Psal. LXXIX.

*In finem, pro iis qui commutabuntur, testimonium
Asaph, Psalmus.*

QUi regis Israel, intende :
Qui deducis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super cherubim, manifestare.

2 Εναντίον Εφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ·
Εξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ο θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν δούλων σου;

5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Εθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

8 Αμπελον ἐξ Αιγύπτου μετῆρας·
Εξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ωδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας
τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

10 Εκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς·
Καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ.

11 Εξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ινατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς·
Καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν.

13 Ελυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ·
Καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ο θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή·
Καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε·
Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου·
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Εμ

2 Coram Ephraim, Benjamin, & Manaſſe:
Excita potentiam tuam, & veni, ut ſalvos facias nos.

3 Deus converte nos:
Et oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.

4 Domine Deus virtutum, quouſque iraſceris ſuper orationem ſervi tui?

5 Cibabis nos pane lacrymarum:
Et potum dabis nobis in lacrymis in menſura?

6 Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris:
Et inimici noſtri ſubſannaverunt nos.

7 Deus virtutum converte nos:
Et oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.

8 Vineam de Ægypto tranſtuliſti:
Ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

9 Dux itineris fuiſti in conſpectu ejus: plantaſti radices ejus, & implevit terram.

10 Operuit montes umbra ejus:
Et arbuſta ejus cedros Dei.

11 Extendit palmites ſuos uſque ad mare:
Et uſque ad flumen propagines ejus.

12 Ut quid deſtruxiſti maceriam ejus:
Et vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

13 Exterminavit eam aper de ſilva:
Et ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

14 Deus virtutum convertere:
Reſpice de cœlo, & vide:
Et viſita vineam iſtam,

15 Et perfice eam, quam plantavit dextera tua:
Et ſuper filium hominis, quem confirmaſti tibi.

16 Εμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀφίσκομένη·
Ἀπὸ ἐπιπλήξεως σου φοβηθήσονται.

17 Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου·
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛ. π'.

Εἰς τὸ τέλος,

Ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

1 Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ βοηθῷ ἡμῶν·
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον·
Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι·
Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν·
Ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτῶν·
Αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδουλεύσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρύσατό σε·
Ἐπήκουσά σου ἐν κρυφῇ καταιγίδος·
Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.

8 Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτυρήσομαί σοι·
Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου.

9 Οὐκ

16 Incenſa igni, & ſuffoſſa:
Ab increpatione vultus tui peribunt.

17 Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ:
Et ſuper filium hominis, quem confirmaſti tibi.

18 Et non diſcedimus à te:
Vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

19 Domine Deus virtutum converte nos:
Et oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.

PSAL. LXXX.

In finem,

Pro torcularibus, Pſalmus ipſi Aſaph.

EXultate Deo adjutori noſtro:
Jubilate Deo Jacob.

2 Sumite pſalmum, & date tympanum;
Pſalterium jucundum cum cithara.

3 Buccinate in Neomenia tuba:
In inſigni die ſolemnitatis veſtræ.

4 Quia præceptum in Iſrael eſt: & judicium Deo Iacob.

5 Teſtimonium in Ioſeph poſuit illud:
Cum exiret de terra Ægypti:
Linguam, quam non noverat, audivit.

6 Divertit ab oneribus dorſum ejus:
Manus ejus in cophino ſervierunt.

7 In tribulatione invocaſti me, & liberavi te:
Exaudivi te in abſcondito tempeſtatis:
Probavi te apud aquam contradictionis.

8 Audi populus meus, & conteſtabor te:
Iſrael ſi audieris me.

9 Non

9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος·
Οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου·
Καὶ Ισραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν·
Πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου·
Ισραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη.

14 Εν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα·
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

15 Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ·
Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ·
Καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛ. πά.

Ψαλμὸς τῷ Ασάφ.

Ο Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν·
Εν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

2 Εως πότε κρίνετε ἀδικίαν·
Καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα.

3 Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ·
Ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

4 Εξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν·
Εκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτούς.

5 Οὐκ

9 Non erit in te deus recens:
Neque adorabis deum alienum.

10 Ego enim ſum Dominus Deus tuus, qui eduxi
te de terra Ægypti:
Dilata os tuum, & implebo illud.

11 Et non audivit populus meus vocem meam:
Et Iſrael non intendit mihi.

12 Et dimiſi eos ſecundum deſideria cordis eorum:
Ibunt in adinventionibus ſuis.

13 Si populus meus audiſſet me:
Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet.

14 Pro nihilo forſitan inimicos eorum
humiliaſſem:
Et ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

15 Inimici Domini mentiti ſunt ei:
Et erit tempus eorum in ſecula.

16 Et cibavit eos ex adipe frumenti:
Et de petra, melle ſaturavit eos.

PSAL. LXXXI.

Pſalmus Aſaph.

DEus ſtetit in ſynagoga deorum:
In medio autem deos dijudicat.

2 Uſquequo judicatis iniquitatem:
Et facies peccatorum ſumitis?

3 Judicate egeno, & pupillo:
Humilem, & pauperem juſtificate,

4 Eripite pauperem: & egenum:
De manu peccatoris liberate.

5 Neſci-

5 Οὐκ ἔγνωσαν οἱ δὲ συνῆκαν, οὐ σκότει περιπατοῦντες·
Σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε·
Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν·
Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὸς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

ΨΑΛ. πβ'.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ,

Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι·
Μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπαύσῃς ὁ θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχήσαν·
Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κύριε κατεπανουργεύσαντο γνώμῃ·
Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους·
Καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτεταμένῃ·
Κατὰ σοῦ διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται·
Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί.

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ·
Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσὼρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν·
Ἐβοήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ·
Ὡς ὁ Ἰαβὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισῶν.

10 Ἐξωλε-

5 Neſcierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant:
Movebuntur omnia fundamenta terræ.

6 Ego dixi: Dii eſtis, & filii excelſi omnes.

7 Vos autem ſicut homines moriemini:
Et ſicut unus de principibus cadetis.

8 Surge Deus, judica terram:
Quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

PSAL. LXXXII.

Canticum Pſalmi Aſaph.

DEus, quis ſimilis erit tibi?
Ne taceas, neque compeſcaris Deus.

2 Quoniam ecce inimici tui ſonuerunt:
Et qui oderunt te, extulerunt caput.

3 Super populum tuum malignaverunt conſilium;
Et cogitaverunt adverſus ſanctos tuos.

4 Dixerunt: venite, & diſperdamus eos de gente:
Et non memoretur nomen Iſrael ultra.

5 Quoniam cogitaverunt unanimitur, ſimul:
Adverſum te teſtamentum diſpoſuerunt.

6 Tabernacula Idumæorum & Iſmahelitæ:
Moab, & Agareni.

7 Gebal. & Amnon, & Amalec:
Alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

8 Etenim Aſſur venit cum illis:
Facti ſunt in adjutorium filiis Lot.

9 Fac illis ſicut Madian, & Siſaræ:
Sicut Jabin in torrente Ciſſon.

10 Εξωλεθρεύθησαν ἐν Αενδώρ·
Εγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ωρήβ·
Καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεὲ, καὶ Σαλμανά·
Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

12 Οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον
τοῦ θεοῦ.

13 Ο θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν·
Ως καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ωσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν·
Ωσεὶ φλὸξ ἡ κατακαύσει ὄρη.

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου·
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας·
Καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσωπόν σου κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος·
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛ. πγ'.

Εἰς τὸ τέλος,
Υπὲρ τῶν λιλιῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ, Ψαλμός.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν
δυνάμεων.

2 Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ κύριου·
Η καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν
ζῶντα.

3 Κα

10 Diſperierunt in Endor:
Facti ſunt ut ſtercus terræ.

11 Pone principes eorum, ſicut Oreb:
Et Zeb, & Zebee, & Salmana.
Omnes principes eorum.

12 Qui dixerunt: hæreditate poſſideamus ſanctuarium Dei.

13 Deus meus pone illos ut rotam:
Et ſicut ſtipulam ante faciem venti.

14 Sicut ignis, qui comburit ſilvam:
Et ſicut flamma comburens montes.

15 Ita perſequeris illos in tempeſtate tua:
Et in ira tua turbabis eos.

16 Imple facies eorum ignominia:
Et quærent nomen tuum, Domine.

17 Erubeſcant, & conturbentur in ſeculum ſeculi:
Et confundantur, & pereant.

18 Et cognoſcant quia nomen tibi Dominus:
Tu ſolus altiſſimus in omni terra.

PSAL. LXXXIII.

In finem,

Pro torcularibus filiis Core, Pſalmus.

1 QUam dilecta tabernacula tua Domine virtutum:

2 Concupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini:
Cor meum, & caro mea, exultaverunt in Deum vivum.

3 Καὶ γὰρ θρηνῶν εὑρεῖν ἑαυτῷ αἰτίαν·
Καὶ τεχνῶν νοσεῖν ἑαυτῇ, ἣ φησὶ τὰ νοσήματα ἑαυτῆς·
Τὰ ψυχοσήπελά Σε κύριε τῆ δυνάμεως·
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.

4 Μακάριοι πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ Σου·
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

5 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν αὐτιλήψεις αὐτοῦ παρ' σοῦ κύριε·
Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

6 Εἰς τὸν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόπον ὃν ἔθετο·
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν·
Ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ιακώβ.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ Σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας·
Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου
μᾶλλον.
Ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ·
Κύριος, ὁ θεός·
Χάριν καὶ δόξαν δώσει·
Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος
ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σοί.

3 Etenim passer invenit sibi domum :
Et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altaria tua Domine virtutum :
Rex meus, & Deus meus.

4 Beati, qui habitant in domo tua Domine :
In secula seculorum laudabunt te.

5 Beatus vir cujus est auxilium abs te ;
Ascensiones in corde suo dispositi.

6 In valle lacrymarum in loco, quem posuit :
Etenim benedictionem dabit legislator.

7 Ibunt de virtute in virtutem :
Videbitur Deus deorum in Sion.

8 Domine Deus virtutum exaudi orationem meam :
Auribus percipe Deus Iacob.

9 Protector noster aspice Deus : & respice in faciem Christi tui.

10 Quia melior est dies una in atriis tuis super millia :
Elegi abjectus esse in domo Dei mei magis :
Quam habitare in tabernaculis peccatorum.

11 Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus :
Gratiam, & gloriam dabit Dominus :
Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia.

12 Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

PSAL.

ΨΑΛ. πδ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ, Ψαλμός.

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου·
Ἐπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἄφηκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου·
Ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου·
Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τὸ σωτήριόν ἡμῶν·
Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν·
Ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

6 Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς·
Καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὸ σωτήριόν σου κύριε δῴης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός·
Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν αὐτῶν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν·
Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε·
Καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα·
Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·

13 Δι-

PSAL. LXXXIV.

In finem, filiis Core, Psalmus.

1 BEnedixisti Domine terram tuam:
Avertisti captivitatem Iacob.

2 Remisisti iniquitatem plebis tuæ:
Operuisti omnia peccata eorum.

3 Mitigasti omnem iram tuam:
Avertisti ab ira indignationis tuæ.

4 Converte nos Deus salutaris noster:
Et averte iram tuam à nobis.

5 Numquid in æternum irasceris nobis:
Aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

6 Deus tu convertens vivificabis nos:
Et plebs tua lætabitur in te.

7 Ostende nobis domine misericordiam tuam:
Et salutare tuum da nobis.

8 Audiam quid loquatur in me Dominus Deus:
Quoniam loquetur pacem in plebem suam:
Et super sanctos suos:
Et in eos qui convertunt cor ad eum.

9 Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius:
Ut inhabitet gloria in terra nostra.

10 Misericordia & veritas obviaverunt:
Justitia & pax osculatæ sunt.

11 Veritas de terra orta est:
Et justitia de cœlo prospexit.

12 Etenim Dominus dabit bonitatem:
Et terra nostra dabit fructum suum.

13 Justitia

13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτῦ προπορεύσεται·
Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτῦ.

ΨΑΛ. πέ.

Προσευχὴ τῦ Δαυίδ.

ΚΛῖνον κύριε τὸ ὦς σου, καὶ ἐπάκουόν μου·
Ὅτι πτωχὸς & πένης ἐγώ εἰμι ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι·
Σῶσον τὸν δῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σε.

3 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν
ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τῦ δύλου σου·
Ὅτι πρὸς σὲ κύριε τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς·
Καὶ πολυέλεος & πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου·
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι
ἐπήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε
Καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι·
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε·
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ·
Καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος.

11 Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ προβήσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου & φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ἐξο-

13 Justitia coram eo ambulabit:
Et ponet in viam gressus suos.

PSAL. LXXXV.

Oratio ipsi David.

1 INclina Domine aurem tuam & exaudi me:
Quoniam inops & pauper sum ego.

2 Custodi animam meam, quoniam sanctus sum:
Salvum fac servum tuum Deus meus, sperantem in te.

3 Miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die.

4 Lætifica animam servi tui:
Quoniam ad te animam meam levavi.

5 Quoniam tu Domine bonus & mitis:
Et multum misericors omnibus invocantibus te.

6 Auribus percipe Domine orationem meam:
Et intende voci deprecationis meæ.

7 In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me.

8 Non est similis tibi in diis Domine:
Et non est secundum opera tua.

9 Omnes gentes quascunque fecisti venient:
Et adorabunt coram te Domine:
Et glorificabunt nomen tuum.

10 Quoniam magnus es tu:
Et faciens mirabilia tu es Deus solus.

11 Deduc me Domine in via tua:
Et ingrediar in veritate tua:
Lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

12 Εξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Οτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ·
Καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

14 Ο θεὸς παρένομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ·
Καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων·
Μακροθυμῶν καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

16 Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου·
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν·
Καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν·
Οτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛ. πε'.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμὸς ᾠδῆς.

1 Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

2 Ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιὼν·
Ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ιακώβ.

3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
Διάψαλμα.

4 Μνησθήσομαι Ραὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με·
Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῆς Αἰθιόπων,
οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη
ἐν αὐτῇ·
Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

6 Κ

12 Confitebor tibi Domine Deus meus in toto
corde meo:
Et glorificabo nomen tuum in æternum.

13 Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me:
Et eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

14 Deus iniqui inſurrexerunt ſuper me:
Et congregatio potentium quæſierunt animam
meam:
Et non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

15 Et tu Domine Deus miſerator & miſericors:
Patiens, & multum miſericors, & verax.

16 Reſpice in me & miſereri mei:
Da robur tuum puero tuo:
Et ſalvum fac filium ancillæ tuæ.

17 Fac mecum ſignum in bonum:
Et videant qui oderunt me, & confundantur:
Quoniam tu Domine adjuviſti me, & conſolatus
es me.

PSAL. LXXXVI.

Filiis Core, Pſalmus Cantici.

FUndamenta ejus in montibus ſanctis.

2 Diligit Dominus portas Sion:
Super omnia tabernacula Jacob.

3 Glorioſa dicta ſunt de te, civitas Dei.

4 Memor ero Raab & Babylonis cognoſcentibus me:
Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus
Æthiopum, hi fuerunt illic.

5 Mater Sion dicet homo, & homo natus eſt in ea:
Et ipſe fundavit eam altiſſimus.

6 Κύριε διηγήσεται σὺ γραφὴν λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγονότων ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία σου σοί.

ΨΑΛ. πζ'.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαιλὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ισραηλίτῃ.

1 Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἡμέρας ἐκραύγασα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου· κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε.

3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου· καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ ἤγγισε.

4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐβοηθήθην ὡσεὶ ἀνθρωπος ἀβοήθητος.

5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὡσεὶ τραυματίαι κοιμωμένοις ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι· καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπρονόητοι.

6 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ· ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου· καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρός σε κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν· διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ

6 Dominus narrabit in ſcriptura populorum,
& principum:
Horum qui fuerunt in ea.

7 Quam lætantium omnium habitatio eſt in te.

PSAL. LXXXVII.

Canticum pſalmi filiis Core, in finem pro Maëleth ad reſpondendum, intelligentiæ ipſi Eman Iſraëlitæ.

DOmine Deus ſalutis meæ:
In die clamavi & nocte coram te.

2 Intret in conſpectu tuo oratio mea:
Inclina aurem tuam ad preces meas.

3 Quia repleta eſt malis anima mea:
Et vita mea inferno appropinquavit.

4 Æſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum:
Factus ſum ſicut homo ſine adjutorio.

5 Inter mortuos liber:
Sicut vulnerati dormientes in ſepulcro, quorum
non es memor amplius:
Et ipſi de manu tua repulſi ſunt.

6 Poſuerunt me in lacu inferiori:
In tenebroſis & in umbra mortis.

7 Super me confirmatus eſt furor tuus:
Et omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

8 Elongâſti notos meos à me:
Poſuerunt me abominationem ſibi:
Traditus ſum & non egrediebar.

9 Oculi mei languerunt præ inopia:
Clamavi ad te Domine tota die:
Expandi ad te manus meas.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια·
Η ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπολείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα·
Καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ινατὶ κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου·
Αποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου·
Υψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Επ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου·
Καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

17 Εκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ·
Ολην τὴν ἡμέραν περιέχον με ἅμα.

18 Εμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον·
Καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛ. πη'.

Συνέσεως Αἰθὰν τῷ Ισραηλίτῃ.

ΤΑ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου.

2 Οτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται·
Εν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Δι-

10 Nunquid mortuis facies mirabilia:
Aut medici ſuſcitabunt & confitebuntur tibi?

11 Nunquid narrabit aliquis in ſepulcro
miſericordiam tuam:
Et veritatem tuam in perditione?

12 Nunquid cognoſcentur in tenebris mirabilia
tua:
Et juſtitia tua in terra oblivionis?

13 Et ego ad te Domine clamavi:
Et mane oratio mea præveniet te.

14 Ut quid Domine repellis animam meam:
Avertis faciem tuam à me?

15 Pauper ſum ego, & in laboribus à juventute mea:
Exaltatus autem humiliatus ſum, & deſtitutus
ſum.

16 In me pertranſierunt iræ tuæ:
Et terrores tui conturbaverunt me.

17 Circundederunt me ſicut aqua:
Tota die circundederunt me ſimul.

18 Elongâſti à me amicum:
Et proximum, & notos meos à miſeria.

PSAL. LXXXVIII.

Intelligentiæ ipſi Actham Iſraëlita.

MIſericordias tuas Domine in æternum cantabo:
In generationem & generationẽ, annunciabo
veritatem tuam in ore meo.

2 Quoniam dixiſti, in æternum miſericordia
ædificabitur.
In cœlis præparabitur veritas tua.

3 Diſpoſui

3 Διεθέμην Διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου·
Ὠμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Εως εἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου·
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε·
Καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Οτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ·
Ομοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ;

7 Ο θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων·
Μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ
αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι;
Δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης·
Τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ κατευνάζεις.

10 Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον·
Ἐν βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ·
Τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

12 Τὸν Βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας·
Θαβὼρ καὶ Ερμωνιεὶμ τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυνατείας·
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

14 Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·
Ελεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

17 Οτι

Dispoſui teſtamentum electis meis :
Juravi David ſervo meo.

Uſque in æternum præparabo ſemen tuum :
Et ædificabo in generationem & generationem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine :
Etenim veritatem tuam in eccleſia ſanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino :
Similis erit Domino in filiis Dei ?

Deus qui glorificatur in conſilio ſanctorum :
Magnus & terribilis eſt ſuper omnes qui in circuitu ejus ſunt.

Domine Deus virtutum, quis ſimilis tibi ?
Potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris poteſtati maris :
Motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliaſti ſicut vulneratum ſuperbum :
In brachio virtutis tuæ diſperſiſti inimicos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra :
Orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundaſti.

Aquilonem & mare tu creaſti :
Tabor & Hermon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentia :
Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua.

Juſtitia & judicium præparatio ſedis tuæ :
Miſericordia & veritas præcedent faciem tuam.

Beatus populus qui ſcit jubilationem :
Domine in lumine vultus tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt tota die :
Et in juſtitia tua exaltabuntur.

17 Οτι κραύγημα τῆς δυναμεώς αὐτῶν εἶ σύ·
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Οτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις·
Καὶ τοῦ ἁγίου Ισραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου·
Καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν·
Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου·
Ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

21 Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ·
Καὶ ὁ βραχίων μου κραταιώσει αὐτόν.

22 Οὐκ ἀφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
Καὶ υἱὸς ἀδικίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς μου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, πατήρ μου εἶ σύ·
Ὁ θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν·
Ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου·
Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου·
Καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

Quoniam gloriatio virtutis eorum es tu :
Et in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum.

Quia Domini eſt auxilium :
Et ſancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locutus es in viſione filiis tuis :
Et dixiſti, poſui adjutorium in potentem ;
Exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David ſervum meum :
Oleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei :
Et brachium meum roborabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo :
Et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concîdam à facie ipſius inimicos ejus :
Et qui oderunt eum in fugam convertam.

Et veritas mea & miſericordia mea cum ipſo :
Et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus :
Et in fluminibus dexteram ejus.

Ipſe invocabit me, pater meus es tu :
Deus meus, & adjutor ſalutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum :
Excelſum præ regibus terræ.

In æternum ſervabo illi miſericordiam meam :
Et teſtamentum meum fidele ipſi.

Et ponam in ſeculum ſeculi ſemen ejus :
Et thronum ejus ſicut dies cœli.

Si dereliquerint filii ejus legem meam :
Et in judiciis meis non ambulaverint.

31 Si

17 Οτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σύ·
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Οτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις·
Καὶ τοῦ ἁγίου Ισραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου·
Καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν·
Υψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου·
Εν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτίν.

21 Η γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ·
Καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθρούς μου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, πατήρ μου εἶ σύ·
Ο θεός μου καὶ αὐτιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν·
Υψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου·
Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Εὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου·
Καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

31

Quoniam gloriatio virtutis eorum es tu :
Et in beneplacito tuo exaltabitur cornu noſtrum.

Quia Domini eſt auxilium :
Et ſancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locutus es in viſione filiis tuis :
Et dixiſti, poſui adjutorium in potentem ;
Exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David ſervum meum :
Oleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei :
Et brachium meum roborabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo :
Et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concîdam à facie ipſius inimicos ejus :
Et qui oderunt eum in fugam convertam.

Et veritas mea & miſericordia mea cum ipſo :
Et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus :
Et in fluminibus dexteram ejus.

Ipſe invocabit me, pater meus es tu :
Deus meus, & adjutor ſalutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum :
Excelſum præ regibus terræ.

In æternum ſervabo illi miſericordiam meam :
Et teſtamentum meum fidele ipſi.

Et ponam in ſeculum ſeculi ſemen ejus :
Et thronum ejus ſicut dies cœli.

Si dereliquerint filii ejus legem meam :
Et in judiciis meis non ambulaverint.

31 Ἐὰν τὰ ἀνομήματά μου βεβηλώσωσιν·
Καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν·
Καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν·
Οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου·
Καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.

35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν ἁγίῳ μου εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ·
Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα.

38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἐβραδύνησας τὸν χριστόν σου.

39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου·
Ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ·
Ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

41 Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ παροδεύοντες τὴν ὁδόν·
Ἐγένετο ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν·
Εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ·
Τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.

45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ·
Κατῄσχυνας αὐτὸν αἰσχύνῃ.

46 Ἕως

31 Si juſtificationes meas profanaverint:
Et mandata mea non cuſtodierint.

32 Viſitabo in virga iniquitates eorum:
Et in verberibus injuſtitias eorum.

33 Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eis:
Neque injuſte agam in veritate mea.

34 Neque profanabo teſtamentum meum:
Et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

35 Semel juravi in ſancto meo, ſi David mentiar;

36 Semen ejus in æternum manebit:
Et thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo.

37 Et ſicut luna perfecta in æternum:
Et teſtis in cœlo fidelis.

38 Tu vero repuliſti & deſpexiſti, diſtuliſti Chriſtum tuum.

39 Deſtruxiſti teſtamentum ſervi tui:
Prophanaſti in terra ſanctuarium ejus.

40 Deſtruxiſti omnes ſepes ejus:
Poſuiſti munitiones ejus formidinem.

41 Diripuerunt eum omnes tranſeuntes viam:
Factus eſt opprobrium vicinis ſuis.

42 Exaltaſti dexteram deprimentium eum:
Lætificaſti omnes inimicos ejus.

43 Avertiſti adjutorium gladii ejus:
Et non es auxiliatus ei in bello.

44 Deſtruxiſti eum ab emundatione:
Et ſedem ejus in terram colliſiſti.

45 Minorâſti dies temporis ejus:
Perfudiſti eum confuſione:

46 Uſque-

46 Εως πότε κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος·
Ἐκκαυθήσε͂ται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

47 Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;

48 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψε͂ται θάνατον·
Ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου;
Διάψαλμα.

49 Ποῦ εἰσιν αἱ ἐλέη σου αἱ ἀρχαῖαι κύριε·
Ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

50 Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου·
Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε·
Οὗ ὠνείδισαν τὴν ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

52 Εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛ. πθ'.

Προσευχὴ Μωσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγένου ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην·
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν·
Καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε·
Ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται·
Τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

6 Τὸ

46 Uſquequo Domine avertis in finem?
Exardeſcet ſicut ignis ira tua?

47 Memorate quæ mea ſubſtantia:
Numquid enim vane conſtituiſti omnes filios hominum?

48 Quis eſt homo, qui vivet, & non videbit mortem:
Eruet animam ſuam de manu inferi?

49 Ubi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ Domine:
Sicut juraſti David in veritate tua?

50 Memor eſto Domine opprobrii ſervorum tuorum:
(Quod continui in ſinu meo) multarum gentium

51 Quod exprobaverunt inimici tui Domine:
Quod exprobaverunt commutationem Chriſti tui.

52 Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

PSAL. LXXXIX.

Oratio Moyſi hominis Dei.

DOmine, refugium factus es nobis: à generatione in generationem.

2 Priuſquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis:
A ſeculo & uſque in ſeculum tu es Deus.

3 Ne avertas hominem in humilitatem:
Et dixiſti: convertimini filii hominum.

4 Quoniam mille anni ante oculos tuos:
Tamquam dies heſterna, quæ preteriit, & cuſtodia in nocte.

5 Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt:
Mane ſicut herba tranſeat.

6 Mane

6 Τοσπροῖ αὐθῆσαι καὶ παρέλθοι·
Τοεσπέρας ἀποπέσοι, σκληρωνθείη καὶ ξηρανθείη.

7 Οτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου·
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Εθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου·
Ο αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Οτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον·
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

10 Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων·
Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη·
Εὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη·
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
Οτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γιγνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου·
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου.

12 Εξαριθμήσασθαι·
Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι·
Καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Επίστρεψον κύριε, ἕως πότε·
Καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ενεπλήσθημεν τοσπροῖ τοῦ ἐλέους σου·
Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν·
Εν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Ευφράνθημεν·
Ανθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς·
Ετῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου·
Καὶ ὡδήγησον ἡμᾶς.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς·
Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς·
Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

6 Mane floreat, & transeat :
Vespere decidat, induret, & arescat.

7 Quia defecimus in ira tua :
Et in furore tuo turbati sumus.

8 Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo :
Seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

9 Quoniam omnes dies nostri defecerunt :
Et in ira tua defecimus.

10 Anni nostri sicut aranea meditabuntur :
Dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni?
Si autem in potentatibus, octaginta anni :
Et amplius eorum, labor & dolor :
Quoniam supervenit mansuetudo : & corripiemur.

11 Quis novit potestatem iræ tuæ :
Et præ timore tuo iram tuam,

12 Dinumerare ?
Dexteram tuam sic notam fac :
Et eruditos corde in sapientia.

13 Convertere Domine usquequo ?
Et deprecabilis esto super servos tuos.

14 Repleti sumus mane misericordia tua :
Et exultavimus, & delectati sumus :
Omnibus diebus nostris.

15 Lætati sumus :
Pro diebus, quibus nos humiliasti :
Annis, quibus vidimus mala.

16 Respice in servos tuos, & in opera tua :
Et dirige filios eorum.

17 Et sit splendor Domini Dei nostri super nos :
Et opera manuum nostrarum dirige super nos :
Et opus manuum nostrarum dirige.

ΨΑΛ. ϛ'.

Αἴνῳ ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀντίγραφον πρὸ Ἐφραίοις.

1 Κύριε, μὴ ἐν θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ ἐν ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·
ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου·

3 καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
σὺ δὲ, Κύριε, ἕως πότε;

4 ἐπίστρεψον, Κύριε, καὶ ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου·
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου·
ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου,
λούσω κατὰ πᾶσαν νύκτα τὴν κλίνην μου·
ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου·
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
ὅτι ἐἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου·
Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου·
ἀποστραφήτωσαν καὶ αἰσχυν

PSAL. XC.

Laus Cantici Dævid.

QUi habitat in adjutorio altiſſimi :
In protectione Dei cœli commorabitur.

2 Dicet Domino : ſuſceptor meus es tu, & refugium meum :
Deus meus ſperabo in eum.

3 Quoniam ipſe liberavit me de laqueo venantium :
Et à verbo aſpero.

4 Scapulis ſuis obumbrabit tibi :
Et ſub pennis ejus ſperabis :
Scuto circumdabit te veritas ejus.

5 Non timebis à timore nocturno :
A ſagitta volante in die.

6 A negotio perambulante in tenebris :
Ab incurſu, & dæmonio meridiano.

7 Cadent à latere tuo mille :
Et decem millia à dextris tuis :
Ad te autem non appropinquabit.

8 Verumtamen oculis tuis conſiderabis :
Et retributionem peccatorum videbis.

9 Quoniam tu es Domine ſpes mea :
Altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

10 Non accedet ad te malum :
Et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

11 Quoniam angelis ſuis mandavit de te :
Ut cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

12 Επὶ χειρῶν ἀρȣ̃σί σε·
Μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σȣ.

13 Επὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ·
Καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Οτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
Σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μȣ.

15 Καὶ κράξει πρὸς μὲ, καὶ ἐπακȣ́σομαι αὐτȣ̃·
Μετ' αὐτȣ̃ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελȣ̃μαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν·
Καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μȣ.

ΨΑΛ. לά.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τȣ̃ Σαββάτȣ.

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ·
Καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σȣ ὕψιστε.

2 Τȣ̃ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σȣ·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σȣ κατὰ νύκτα.

3 Εν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Οτι ἔυφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σȣ·
Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σȣ ἀγαλλιάσομαι.

5 Ως ἐμεγαλυνθη τὰ ἔργα σȣ κύριε·
Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλόγισμοί σȣ.

6 Ανὴρ ἄφρων ȣ̓ γνώσεται·
Καὶ ἀσύνετος ȣ̓ συνιήσει ταῦτα.

7 Εν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλȣ̀ς ὡσεὶ χόρτον·
Καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Οπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τȣ̃ αἰῶνος.

8 Σὺ

12 In manibus portabunt te:
Ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

13 Super aspidem & basiliscum ambulabis:
Et conculcabis leonem & draconem.

14 Quoniam in me speravit, liberabo eum:
Protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

15 Clamabit ad me, & ego exaudiam eum:
Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum
& glorificabo eum.

16 Longitudine dierum replebo eum:
Et ostendam illi salutare meum.

PSAL. XCI.

Psalmus Cantici, In die Sabbati.

BOnum est confiteri Domino:
Et psallere nomini tuo altissime.

2 Ad annuntiandum mane misericordiam tuam:
Et veritatem tuam per noctem.

3 In decachordo, psalterio: cum cantico in
cithara.

4 Quia delectasti me Domine in factura tua:
Et in operibus manuum tuarum exultabo.

5 Quam magnificata sunt opera tua Domine:
Nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

6 Vir insipiens non cognoscet:
Et stultus non intelliget hæc.

7 Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum:
Et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:
Ut intereant in seculum seculi:

8 Tu

8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε·

9 Οτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται·
Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου·
Καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

11 Καὶ ἐφῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου·
Καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει·
Ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου·
Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

14 Ετι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται.

15 Τοῦ ἀναγγεῖλαι·
Οτι εὐθὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛ. β'.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκιστο ἡ γῆ αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
Ενεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο·
Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ετοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε·
Απὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Επῆ-

8 Tu autem altissimus in æternum Domine.

9 Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribuut:
Et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

10 Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum:
Et senectus mea in misericordia uberi.

11 Et despexit oculus meus inimicos meos:
Et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

12 Justus, ut palma florebit:
Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

13 Plantati in domo Domini:
In atriis domus Dei nostri florebunt.

14 Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi:
& bene patientes erunt.

15 Ut anuntient:
Quoniam rectus Dominus Deus noster:
Et non est iniquitas in eo.

PSAL. XCII.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra.

DOminus regnavit, decorem indutus est:
Indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se:
Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

2 Parata sedes tua ex tunc:
A seculo tu es.

3 Ele-

3 Επῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε·
Επῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·
Αροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτριψὶς αὐτῶν.

4 Απὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν·
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης·
Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα·
Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγιασμὸς κύριε·
Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛ. ρη΄.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ,
πρὸ τοῦ Σαββάτου.

Θ Εὸς ἐκδικήσεων κύριος·
Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο.

2 Υψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν·
Απόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Εως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε·
Εως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν·
Λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5 Τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν·
Καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἔκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν·
Καὶ ὀρφανοὺς ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, οὐκ ὄψεται κύριος·
Οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ιακώβ.

8 Συνίετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ·
Καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε.

3 Elevaverunt flumina Domine:
Elevaverunt flumina vocem ſuam:
Elevaverunt flumina fluctus ſuos.

4 A vocibus aquarum multarum:
Mirabiles elationes maris:
Mirabilis in altis Dominus.

5 Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis;
Domum tuam decet ſanctitudo Domine:
In longitudinem dierum.

PSAL. XCIII.

Pſalmus ipſi David.
Quarta ſabbati.

DEus ultionum Dominus:
Deus ultionum libere egit.

2 Exaltare qui judicas terram:
Redde retributionem ſuperbis.

3 Uſquequo peccatores Domine:
Uſquequo peccatores gloriabuntur?

4 Effabuntur, & loquentur iniquitatem:
Loquentur omnes, qui operantur injuſtitiam?

5 Populum tuum Domine humiliaverunt:
Et hæreditatem tuam vexaverunt.

6 Viduam & advenam interfecerunt:
Et pupillos occiderunt.

7 Et dixerunt: non videbit Dominus:
Nec intelliget Deus Jacob.

8 Intelligite inſipientes in populo:
Et ſtulti aliquando ſapite.

9 Ο φυτεύσας τὸ ὦς, οὐχὶ ἀκούει;
Η ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ο παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει·
Ο διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε·
Καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν.

13 Τοῦ πραΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν·
Εως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Οτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Εως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν·
Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Διάψαλμα.

16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις·
Η τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν.

17 Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι·
Παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18 Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε
ἐβοήθει μοι.

19 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Αἱ παρακλήσεις σου ἠύφραναν τὴν ψυχήν μου.

20 Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας·
Ο πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου·
Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν·
Καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ

9 Qui plantavit aurem, non audiet:
Aut qui finxit oculum, non conſiderat?

10 Qui corripit gentes, non arguet:
Qui docet hominem ſcientiam?

11 Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniam vanæ ſunt.

12 Beatus homo, quem tu erudieris Domine:
Et de lege tua docueris eum.

13 Ut mitiges ei à diebus malis:
Donec fodiatur peccatori fovea.

14 Quia non repellet Dominus plebem ſuam:
Et hæreditatem ſuam non derelinquet.

15 Quoadusque juſtitia convertatur in judicium:
Et qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

16 Quis conſurget mihi adverſus malignantes?
Aut quis ſtabit mecum adverſus operantes iniquitatem?

17 Niſi quia Dominus adjuvit me:
Paulominus habitaſſet in inferno anima mea.

18 Si dicebam: motus eſt pes meus:
Miſericordia tua Domine adjuvabat me.

19 Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo:
Conſolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

20 Numquid adhæret tibi ſedes iniquitatis:
Qui fingis laborem in præcepto?

21 Captabunt in animam juſti:
Et ſanguinem innocentem condemnabunt.

22 Et factus eſt mihi Dominus in refugium;
Et Deus meus in adjutorium ſpei meæ.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος κατὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν·
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος
ὁ θεὸς.

ΨΑΛ. ϟδ'.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

1 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ·
Ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν.

5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν·
Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ·
Καὶ κλαύσωμεν ἔναντι κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ·
Καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ·
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε.

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ·
Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν·
Ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσεράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ·
Καὶ εἶπον, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς

23 Et reddet illis iniquitatem ipſorum:
Et in malitia eorum diſperdet eos: diſperdet illos Dominus Deus noſter.

PSAL. XCIV.

Laus Cantici ipſi David.

VEnite, exultemus Domino:
Jubilemus Deo ſalutari noſtro.

2 Præoccupemus faciem ejus in confeſſione
Et in pſalmis jubilemus ei.

3 Quoniam Deus magnus Dominus: & rex magnus ſuper omnes Deos.

4 Quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ:
Et altitudines montium ipſius ſunt.

5 Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud:
Et ſiccam manus ejus formaverunt.

6 Venite adoremus, & procidamus:
Et ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

7 Quia ipſe eſt Dominus Deus noſter:
Et nos populus paſcuæ ejus:
Et oves manus ejus:
Hodie ſi vocem ejus audieritis.

8 Nolite obdurare corda veſtra, ſicut in irritatione:
Secundum diem tentationis in deſerto.

9 Ubi tentaverunt me patres veſtri:
Probaverunt me, & viderunt opera mea.

10 Quadraginta annis offenſus fui generationi illi:
Et dixi: ſemper hi errant corde:
Et iſti non cognoverunt vias meas.

11 Ως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου·
Η εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛ. ϟέ.

Ωδὴ τῷ Δαυίδ.
Οτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν.

1 Ασατε τῷ κυρίῳ·
Ασμα καινον·
Ασατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ασατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ευαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ·
Εν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Οτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Οτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια·
Ο δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Εξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ·
Αγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ενέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·
Ενέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

8 Ενέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Αρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
Σαλεύθητω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος ἐβασίλευσε·
Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὸν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐ-

11 Ut juravi in ira mea:
Si introibunt in requiem meam.

Psal. XCV.

Canticum ipsi David.

Quando domus ædificabatur post captivitatem.

1 Cantate Domino:
Canticum novum:
Cantate Domino omnis terra.

2 Cantate Domino, & benedicite nomini ejus:
Annuntiate de die in diem salutare ejus.

3 Annuntiate inter gentes gloriam ejus:
In omnibus populis mirabilia ejus.

4 Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis:
Terribilis est super omnes deos.

5 Quoniam omnes dii gentium dæmonia:
Dominus autem cœlos fecit.

6 Confessio & pulcritudo in conspectu ejus:
Sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

7 Afferte Domino patriæ gentium:
Afferte Domino gloriam & honorem.

8 Afferte Domino gloriam nomini ejus:
Tollite hostias, & introite in atria ejus.

9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus:
Commoveatur à facie ejus universa terra.

10 Dicite in gentibus quia Dominus regnavit:
Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur:
Judicabit populos in æquitate.

11 Ευφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ.

13 Απὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται·
Οτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ϟϛ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ

Οτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίστατο· ἀνεπίγραφος παρ' Εβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Ευφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ·
Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται·
Καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Εφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.
Εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Ετάκησαν τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου·
Απὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ανήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς·
Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Ηκουσε καὶ ἐυφράνθη ἡ Σιών·
Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ιουδαίας·
Ενεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

9 Οτι

11 Lætentur cœli, & exultet terra:
Commoveatur mare, & plenitudo ejus.

12 Gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt:
Tunc exultabunt omnia ligna silvarum.

13 A facie Domini, quia venit:
Quoniam venit judicare terram:
Judicabit orbem terræ in æquitate:
Et populos in veritate sua.

PSAL. XCVI.

Huic David.

Quando terra ejus restituta est.

DOminus regnavit, exultet terra:
Lætentur insulæ multæ.

2 Nubes, & caligo in circuitu ejus;
Justitia, & judicium correctio sedis ejus.

3 Ignis ante ipsum præcedet:
Et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

4 Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ:
Vidit, & commota est terra.

5 Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini:
A facie Domini omnis terra.

6 Annuntiaverunt cœli justitiam ejus:
Et viderunt omnes populi gloriam ejus.

7 Confundantur omnes, qui adorant sculptilia:
Et qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum omnes angeli ejus.

8 Audivit, & lætata est Sion:
Et exultaverunt filiæ Judæ:
Propter judicia tua Domine.

9 Οὐ σὺ κύριε ὕψισον ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
Σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάσας τὰς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά·
Φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ·
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνίτειλε τῷ δικαίῳ·
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ·
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ϟζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ασατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν·
Οτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος·
Ἐσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ·
Καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

2 Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ·
Καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ·
Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

5 Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ·
Ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλατείαις·
Καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.

7

9 Quoniam tu Dominus altiſſimus ſuper omnem terram:
Nimis exaltatus es ſuper omnes deos.

10 Qui diligitis Dominum, odite malum:
Cuſtodit Dominus animas ſanctorum ſuorum:
De manu peccatoris liberabit eos.

11 Lux orta eſt juſto:
Et rectis corde lætitia.

12 Lætamini juſti in Domino:
Et confitemini memoriæ ſanctificationis ejus.

PSAL. XCVII.

Pſalmus ipſi David.

1 CAntate Domino canticum novum:
Quia mirabilia fecit.
Salvavit ſibi dextera ejus:
Et brachium ſanctum ejus.

2 Notum fecit Dominus ſalutare ſuum:
In conſpectu gentium revelavit juſtitiam ſuam.

3 Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ:
Veritatis ſuæ domui Iſrael:
Viderunt omnes termini terræ ſalutare Dei noſtri.

4 Jubilate Deo omnis terra:
Cantate, & exultate, & pſallite.

5 Pſallite Domino in cithara:
In cithara & voce pſalmi.

6 In tubis ductilibus:
Et voce tubæ corneæ:
Jubilate in conſpectu regis Domini.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

8 Ποταμοὶ κροτήσατε χεῖρα ἐπ' ἀλλήλους·
Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται

9 Ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛ. ϟθ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβείν, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας·
Καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ·
Ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ·
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας·
Κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
Ὅτι ἅγιόν ἐστι.

6 Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ·
Καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
Ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
Καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε

7 Moveatur mare, & plenitudo ejus:
Orbis terrarum, & qui habitant in eo.

8 Flumina plaudent manu:
Simul montes exultabunt.

9 A conspectu Domini: quoniam venit judicare terram:
Iudicabit orbem terrarum in justitia:
Et populos in æquitate.

PSAL. XCVIII.

Psalmus ipsi David.

DOminus regnavit, irascantur populi:
Qui sedet super cherubim, moveatur terra.

2 Dominus in Sion magnus:
Et excelsus super omnes populos.

3 Confiteantur nomini tuo magno:
Quoniam terribile, & sanctum est.

4 Et honor regis judicium diligit:
Tu parasti directiones:
Judicium & justitiam in Iacob tu fecisti:

5 Exaltate Dominum Deum nostrum:
Et adorate scabellum pedum ejus:
Quoniam sanctum est.

6 Moyses & Aaron in sacerdotibus ejus:
Et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus;
Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos.

7 In columna nubis loquebatur ad eos:
Custodiebant testimonia ejus:
Et præceptum quod dedit illis.

8 Domine

8 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν·
Ὁ θεὸς σὺ ἐυίλατος ἐγένου αὐτοῖς·
Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
Καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ·
Ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛ. ϟθ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἐξομολόγησιν.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ·

2 Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ·
Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·

3 Γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν·
Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς·
Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ·
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ρ'.

Τῷ Δαυίδ.

Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε·
Ψαλῶ.

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός με·
Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου μου.

3 Οὐ

8 Domine Deus noſter tu exaudiebas eos:
Deus tu propitius fuiſti eis:
Et ulciſcens in omnes adinventiones eorum.

9 Exaltatè Dominum Deum noſtrum:
Et adorate in monte ſancto ejus:
Quoniam ſanctus Dominus Deus noſter.

PSAL. XCIX.

Pſalmus in confeſſione.

JUbilate Deo omnis terra.

2 Servite Domino in lætitia:
Introite in conſpectu ejus, in exultatione.

3 Scitote quoniam Dominus ipſe eſt Deus:
Ipſe fecit nos, & non ipſi nos:
Populus ejus, & oves paſcuæ ejus.

4 Introite portas ejus in confeſſione:
Atria ejus in hymnis; confitemini illi:
Laudate nomen ejus.

5 Quoniam ſuavis eſt Dominus: in æternum
miſericordia ejus:
Et uſque in generationem & generationem
veritas ejus.

PSAL. C.

Pſalmus ipſi David.

MIſericordiam, & judiciũ cantabo tibi Domine:
Pſallam.

2 Et intelligam in via immaculata, quando venies
ad me;
Perambulabam in innocentia cordis mei, in
medio domus meæ.

3 Non

3 Οὐ παρεπιδήμησα ἐγὼ ὀφθαλμῶν μου παρὰ τὴν ἐμὲ παρανομεῖν.
Πεποιθώς παρρησίαις ἐμίσησα·
Οὐκ ἀποκλήσῃ μοι

4 Καρδία σκαμβή·
Ἐκκλίνοντα ἀπ' ἐμοῦ οἱ πονηροὶ οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν κατατρέχοντα λάθρᾳ τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον
ἐξεδίωκον·
Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ·
Τούτῳ οὐ συνήσθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς·
Τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ·
Πορεύομενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν
ὑπερηφανίαν·
Λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
μου.

8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς·
Τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛ. ρα'.

Προσευχὴ τοῦ πτωχοῦ.

Ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐνώπιον κυρίου ἐκχέῃ τὴν
δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθάτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με
τὸ οὖς σου·

3 Non proponebam ante oculos meos rem
injustam :
Facientes prævaricationes odivi :
Non adhæsit mihi.

4 Cor pravum :
Declinantem à me malignum non cognoscebam.

5 Detrahentem secreto proximo suo, hunc
persequebar :
Superbo oculo, & insatiabili corde :
Cum hoc non edebam.

6 Oculi mei ad fideles terræ :
Ut sedeant mecum :
Ambulans in via immaculata, hic mihi
ministrabat.

7 Non habitabit in medio domus meæ qui facit
superbiam :
Qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu
oculorum meorum.

8 In matutino interficiebam omnes peccatores
terræ :
Ut disperderem de civitate Domini omnes
operantes iniquitatem.

PSAL. CI.

Oratio pauperis.

Cum anxius fuerit, & in conspectu Domini effuderit precem suam.

1 DOmine exaudi orationem meam :
Et clamor meus ad te veniat.

2 Non avertas faciem tuam à me :
In quacumque die tribulor, inclina ad me aurem
tuam :

Εν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

3 Οὐκ ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Επλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου·
Οτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Απὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ωμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·
Εγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ηγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος.

8 Ολην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου·
Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Οτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον·
Καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

10 Απὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου·
Οτι ἐπάρας κατέῤῥιψάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν·
Καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις·
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών·
Οὐ καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Οτι ἠυδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς·
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου·
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16 Οτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών·
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Επ

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

3 Quia defecerunt ſicut fumus dies mei :
Et oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

4 Percuſſus ſum ut fœnum, & aruit cor meum :
Quia oblitus ſum comedere panem meum.

5 A voce gemitus mei adhæſit os meum carni meæ.

6 Similis factus ſum pellicano ſolitudinis :
Factus ſum ſicut nycticorax in domicilio.

7 Vigilavi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

8 Tota die exprobrabant mihi inimici mei :
Et qui laudabant me, adverſum me jurabant.

9 Quia cinerem tamquam panem manducabam :
Et potum meum cum fletu miſcebam.

10 A facie iræ & indignationis tuæ :
Quia elevans alliſiſti me.

11 Dies mei ſicut umbra declinaverunt :
Et ego ſicut fœnum arui.

12 Tu autem Domine in æternum permanes :
Et memoriale tuum in generationem & generationem.

13 Tu exurgens miſereberis Sion :
Quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

14 Quoniam placuerunt ſervis tuis lapides ejus :
Et terræ ejus miſerebuntur.

15 Et timebunt gentes nomen tuum Domine :
Et omnes reges terræ gloriam tuam.

16 Quia ædificavit Dominus Sion :
Et videbitur in gloria ſua.

Εν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Επλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου·
Οτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ωμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ηγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μοναζον ἐπὶ δώματος.

8 Ολην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου·
Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Οτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἐφαγον·
Καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου·
Οτι ἐπάρας κατέρριψάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν·
Καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις·
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὸν Σιών·
Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτόν, ὅτι ἦκει καιρός.

14 Οτι ἠυδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς·
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου·
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16 Οτι οἰκοδομήσει κύριος τὸν Σιών·
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Επ

In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.

3 Quia defecerunt ſicut fumus dies mei :
Et oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

4 Percuſſus ſum ut fœnum, & aruit cor meum :
Quia oblitus ſum comedere panem meum.

5 A voce gemitus mei adhæſit os meum carni meæ.

6 Similis factus ſum pellicano ſolitudinis :
Factus ſum ſicut nycticorax in domicilio.

7 Vigilavi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

8 Tota die exprobrabant mihi inimici mei :
Et qui laudabant me, adverſum me jurabant.

9 Quia cinerem tamquam panem manducabam :
Et potum meum cum fletu miſcebam.

10 A facie iræ & indignationis tuæ :
Quia elevans alliſiſti me.

11 Dies mei ſicut umbra declinaverunt :
Et ego ſicut fœnum arui.

12 Tu autem Domine in æternum permanes :
Et memoriale tuum in generationem & generationem.

13 Tu exurgens miſereberis Sion :
Quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

14 Quoniam placuerunt ſervis tuis lapides ejus :
Et terræ ejus miſerebuntur.

15 Et timebunt gentes nomen tuum Domine :
Et omnes reges terræ gloriam tuam.

16 Quia ædificavit Dominus Sion :
Et videbitur in gloria ſua.

17 Επέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν·
Καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω ἄυτη εἰς γενεὰν ἑτέραν·
Καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.

19 Οτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ·
Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

20 Τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων·
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου·
Καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλήμ.

22 Εν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπιτοαυτό·
Καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ.

23 Απεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμέρων μου ἀνάγγειλόν μοι.

24 Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου·
Εν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας·
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

28 Υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

17 Respexit in orationem humilium:
Et non sprevit precem eorum.

18 Scribantur hæc in generatione altera:
Et populus, qui creabitur, laudabit Dominum.

19 Quia prospexit de excelso sancto suo;
Dominus de cœlo in terram aspexit:

20 Ut audiret gemitus compeditorum:
Ut solveret filios interemtorum.

21 Ut annuntient in Sion nomen Domini:
Et laudem ejus in Jerusalem.

22 In conveniendo populos in unum:
Et reges ut serviant Domino.

23 Respondit ei in via virtutis suæ:
Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

24 Ne revoces me in dimidio dierum meorum:
In generationem & generationem anni tui.

25 Initio tu Domine terram fundasti:
Et opera manuum tuarum sunt cœli.

26 Ipsi peribunt, tu autem permanes:
Et omnes sicut vestimentum veterascent:
Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur.

27 Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

28 Filii servorum tuorum habitabunt:
Et semen eorum in seculum dirigetur.

PSAL.

ΨΑΛ. ρϚ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
Καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
Καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

3 Τὸν ἱλάσκεσθαι πάσας τὰς ἀνομίας σου·
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου·
Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

5 Τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος·
Καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ·
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος·
Μακροθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται·
Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησικακήσει.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν·
Οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς·
Ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν·
Ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς

PSAL. CII.

Ipsi David.

BEnedic anima mea Domino:
Et omnia, quæ intra me sunt, nomini
sancto ejus.

2 Benedic anima mea Domino:
Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis:
Qui sanat omnes infirmitates tuas.

4 Qui redimit de interitu vitam tuam:
Qui coronat te in misericordia & miserationibus.

5 Qui replet in bonis desiderium tuum:
Renovabitur ut aquilæ juventus tua.

6 Faciens misericordias Dominus:
Et judicium omnibus injuriam patientibus.

7 Notas fecit vias suas Moysi:
Filiis Israel voluntates suas.

8 Miserator, & misericors Dominus:
Longanimis, & multum misericors.

9 Non in perpetuum irascetur:
Neque in æternum comminabitur.

10 Non secundum peccata nostra fecit nobis:
Neque secundum iniquitates nostras retribuit
nobis.

11 Quoniam secundum altitudinem cœli à terra:
Corroboravit misericordiam suam super
timentes se.

12 Quantum distat ortus ab occidente:
Longe fecit à nobis iniquitates nostras.

13 Quo-

13 Καθὼς ἐκτέρησεν πατὴρ ἡμᾶς·
Ἐκτέρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν·
Ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπάρξει·
Καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν.

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ·
Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ·
Δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ·
Λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

13 Quomodo miſeretur pater filiorum :
Miſertus eſt Dominus timentibus ſe.

14 Quoniam ipſe cognovit figmentum noſtrum :
Recordatus eſt quoniam pulvis ſumus :

15 Homo, ſicut fœnum dies ejus :
Tamquam flos agri ſic efflorebit.

16 Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & non ſubſiſtet :
Et non cognoſcet amplius locum ſuum.

17 Miſericordia autem Domini ab æterno :
Et uſque in æternum ſuper timentes eum :
Et juſtitia illius in filios filiorum.

18 His qui ſervant teſtamentum ejus :
Et memores ſunt mandatorum ipſius, ad faciendum ea.

19 Dominus in cœlo paravit ſedem ſuam :
Et regnum ipſius omnibus dominabitur.

20 Benedicite Domino omnes angeli ejus :
Potentes virtute, facientes verbum illius :
Ad audiendam vocem ſermonum ejus.

21 Benedicite Domino omnes virtutes ejus :
Miniſtri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

22 Benedicite Domino omnia opera ejus :
In omni loco dominationis ejus :
Benedic anima mea Domino.

ΨΑΛ. ργ'.

Τοῦ Δαυὶδ ὑπὲρ τῆς ἑβδόμης Ζυτίσεως.

1 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
Κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ·
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ·
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα·
Καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς·
Οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ·
Ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιπλήξεώς σου φεύξονται·
Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία·
Εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται·
Οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν·
Ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ

PSAL. CIII.

Ipſi David.

BEnedic anima mea Domino:
Domine Deus meus magnificatus es vehementer:
Confeſſionem, & decorem induiſti.

2 Amictus lumine ſicut veſtimento:
Extendens cœlum ſicut pellem.

3 Qui tegis aquis ſuperiora ejus:
Qui ponis nubem aſcenſum tuum;
Qui ambulas ſuper pennas ventorum.

4 Qui facis angelos tuos, ſpiritus:
Et miniſtros tuos, ignem urentem.

5 Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam:
Non inclinabitur in ſeculum ſeculi.

6 Abyſſus ſicut veſtimentum, amictus ejus:
Super montes ſtabunt aquæ.

7 Ab increpatione tua fugient:
A voce tonitrui tui formidabunt.

8 Aſcendunt montes, & deſcendunt campi:
In locum, quem fundaſti eis.

9 Terminum poſuiſti, quem non tranſgredientur:
Neque convertentur operire terram.

10 Qui emittis fontes in convallibus:
Inter medium montium pertranſibunt aquæ.

11 Potabunt omnes beſtiæ agri:
Expectabunt onagri in ſiti ſua.

12 Επ' αὐτὴ τὰ πτερύγιά σου κραυγὴ κηρυσσόντων·
Εκ μέσου τῶν πτερῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
Ἀπὸ καρπῶν τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι.
Καὶ χόλον τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνῃ καρδίαν ἀνθρώπου·
Τοῦ ἱλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου·
Αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

17 Ἐκεῖ στρουθία συνθρύψουσι·
Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις·
Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ·
Ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι·
Καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν·
Καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε·
Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
Επληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. 26 Ἐκεῖ

12 Super ea volucres cœli habitabunt:
De medio petrarum dabunt voces.

13 Rigans montes de ſuperioribus ſuis:
De fructu operum tuorum ſatiabitur terra.

14 Producens fœnum jumentis:
Et herbam ſervituti hominum:
Ut educas panem de terra.

15 Et vinum lætificet cor hominis:
Ut exhilaret faciem in oleo:
Et panis cor hominis confirmet.

16 Saturabuntur ligna campi;
Et cedri Libani, quas plantavit.

17 Illic paſſeres nidificabunt:
Herodii domus dux eſt eorum.

18 Montes excelſi cervis:
Petra refugium herinaciis.

19 Fecit lunam in tempora:
Sol cognovit occaſum ſuum.

20 Poſuiſti tenebras, & facta eſt nox:
In ipſa pertranſibunt omnes beſtiæ ſilvæ.

21 Catuli leonum rugientes, ut rapiant:
Et quærant à Deo eſcam ſibi.

22 Ortus eſt ſol, & congregati ſunt:
Et in cubilibus ſuis collocabuntur.

23 Exibit homo ad opus ſuum:
Et ad operationem ſuam uſque ad veſperum.

24 Quam magnificata ſunt opera tua Domine;
Omnia in ſapientia feciſti:
Impleta eſt terra poſſeſſione tua:

25 Hoc mare magnum, & ſpatioſum manibus:
Illic reptilia, quorum non eſt numerus.
Animalia puſilla cum magnis. 26 Illic

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται·
Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι·
Δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ.

28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν·
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δὲ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
Ἀπανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι·
Καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται·
Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἡτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν·
Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἀσω τῷ κυρίῳ ἐν ζωῇ μου·
Ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου·
Ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.

35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς·
Καὶ ἀνόμοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

ΨΑΛ. ρδ'.

Αλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπι-

26 Illic naves pertranſibunt:
Draco iſte, quem formaſti ad illudendum ei.

27 Omnia à te expectant:
Ut des illis eſcam in tempore.

28 Dante te illis, colligent:
Aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

29 Avertente autem te faciem, turbabuntur:
Auferes ſpiritum eorum, & deficient:
Et in pulverem ſuum revertentur.

30 Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur:
Et renovabis faciem terræ.

31 Sit gloria Domini in ſeculum:
Lætabitur Dominus in operibus ſuis.

32 Qui reſpicit terram, & facit eam tremere:
Qui tangit montes, & fumigant.

33 Cantabo Domino in vita mea:
Pſallam Deo meo quamdiu ſum.

34 Jucundum ſit ei eloquium meum:
Ego vero delectabor in Domino.

35 Deficiant peccatores à terra:
Et iniqui ita ut non ſint:
Benedic anima mea Domino.

PSAL. CIV.

Alleluja.

CONfitemini Domino, & invocate nomen ejus:
Annuntiate inter gentes opera ejus.

2 Cantate ei, & pſallite ei:
Narrate omnia mirabilia ejus.

3 Lau-

3 Επαγγείλατε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸ κύριον.

4 Ζητήσατε τὸ κύριον καὶ κραταιώθητε·
Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε·
Τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ·
Υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
Λόγου ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ·
Καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα·
Καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

11 Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν·
Σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς·
Ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ διῆλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος·
Καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς·
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

15 Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου·
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
Πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 Ἐξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον·
Εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

18 Ἐτα-

3 Laudamini in nomine ſancto ejus:
Lætetur cor quærentium Dominum.

4 Quærite Dominum, & confirmamini:
Quærite faciem ejus ſemper.

5 Mementote mirabilium ejus, quæ fecit:
Prodigia ejus, & judicia oris ejus:

6 Semen Abraham, ſervi ejus:
Filii Jacob electi ejus.

7 Ipſe Dominus Deus noſter:
In univerſa terra judicia ejus.

8 Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui:
Verbi, quod mandavit in mille generationes.

9 Quod diſpoſuit ad Abraham:
Et juramenti ſui ad Iſaac.

10 Et ſtatuit illud Jacob in præceptum:
Et Iſrael in teſtamentum æternum.

11 Dicens: tibi dabo terram Chanaan:
Funiculum hæreditatis veſtræ.

12 Cum eſſent numero brevi:
Pauciſſimi & incolæ ejus.

13 Et pertranſierunt de gente in gentem:
Et de regno ad populum alterum.

14 Non reliquit hominem nocere eis:
Et corripuit pro eis reges.

15 Nolite tangere chriſtos meos:
Et in prophetis meis nolite malignari.

16 Et vocavit famem ſuper terram:
Et omne firmamentum panis contrivit.

17 Miſit ante eos virum:
In ſervum venumdatus eſt Joſeph.

18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ·
Σίδηρος διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
Ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

21 Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ.

22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν·
Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον·
Καὶ Ἰακὼβ παῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ἤυξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα·
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

25 Μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ·
Τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ·
Καὶ τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότισεν·
Οὐ παρεπίκρανεν τοὺς λόγους αὐτοῦ.

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα·
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἐξέρευσεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους·
Ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια·
Καὶ σκνῖφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν·
Πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

33 Καὶ

18 Humiliaverunt in compedibus pedes ejus:
Ferrum pertransiit animam ejus.

19 Donec veniret verbum ejus:
Eloquium Domini inflammavit eum.

20 Misit rex, & solvit eum:
Princeps populorum, & dimisit eum.

21 Constituit eum dominum domus suæ:
Et principem omnis possessionis suæ.

22 Ut erudiret principes ejus, sicut semetipsum:
Et senes ejus prudentiam doceret.

23 Et intravit Israel in Ægyptum:
Et Iacob accola fuit in terra Cham.

24 Et auxit populum suum vehemente
Et firmavit eum super inimicos ejus.

25 Convertit cor eorum:
Ut odirent populum ejus;
Et dolum facerent in servos ejus.

26 Misit Moysen servum suum;
Aaron, quem elegit ipsum.

27 Posuit in eis verba signorum suorum:
Et prodigiorum in terra Cham.

28 Misit tenebras, & obscuravit:
Et non exacerbavit sermones suos.

29 Convertit aquas eorum in sanguinem:
Et occîdit pisces eorum.

30 Edidit terra eorum ranas:
In penetralibus regum ipsorum.

31 Dixit, & venit cœnomyia:
Et cinifes in omnibus finibus eorum.

32 Posuit pluvias eorum, grandinem:
Ignem comburentem in terra ipsorum.

33 Καὶ ἐπάπαξε πᾶς ἀμπέλους αὐτῶν·
Καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν·
Καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βρῦχος, οὗ οὐκ ἦν
ἀριθμός.

35 Καὶ κατέφαγε πᾶσαν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Καὶ κατέφαγε πᾶσαν τὸ καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάπαξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ·
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς·
Καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

40 Ἠτήσαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα·
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

41 Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα·
Ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐν εὐφροσύνῃ.

44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν·
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ·
Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

33 Et percuſſit vineas eorum :
Et ficulneas eorum :
Et contrivit lignum finium eorum.

34 Dixit, & venit locuſta, & bruchus, cujus non
erat numerus.

35 Et comedit omne fœnum in terra eorum :
Et comedit omnem fructum terræ eorum :

36 Et percuſſit omne primogenitum in terra eorum :
Primitias omnis laboris eorum.

37 Et eduxit eos cum argento & auro :
Et non erat in tribubus eorum infirmus.

38 Lætata eſt Ægyptus in profectione eorum :
Quia incubuit timor eorum ſuper eos.

39 Expandit nubem in protectionem eorum :
Et ignem ut luceret eis per noctem.

40 Petierunt, & venit coturnix :
Et pane cœli ſaturavit eos.

41 Dirupit petram, & fluxerunt aquæ :
Abierunt in ſicco flumina.

42 Quoniam memor fuit verbi ſancti ſui :
Quod habuit ad Abraham puerum ſuum.

43 Et eduxit populum ſuum in exultatione :
Et electos ſuos in lætitia.

44 Et dedit illis regiones gentium :
Et labores populorum poſſederunt.

45 Ut cuſtodiant juſtificationes ejus :
Et legem ejus requirant.

PSAL.

ΨΑΛ. ρέ.

Αλληλούϊα.

Ἐξομολογᾶσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου·
Ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν·
Καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου·
Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου.
Τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου·
Τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν·
Ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου·
Οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν ἐλέους σου.
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος.
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς·
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

12 Καὶ

PSAL. CV.

Alleluja.

CONfitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

2 Quis loquetur potentias Domini:
Auditas faciet omnes laudes ejus?

3 Beati, qui cuſtodiant judicium:
Et faciunt juſtitiam in omni tempore.

4 Memento noſtri Domine in beneplacito populi tui:
Viſita nos in ſalutari tuo.

5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum:
Ad lætandum in lætitia gentis tuæ:
Ut lauderis cum hæreditate tua.

6 Peccavimus cum patribus noſtris:
Injuſte egimus, iniquitatem fecimus.

7 Patres noſtri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua:
Non fuerunt memores multitudinis miſericordiæ tuæ:
Et irritaverunt aſcendentes in mare, mare rubrum.

8 Et ſalvavit eos propter nomen ſuum:
Vt notam faceret potentiam ſuam.

9 Et increpuit mare rubrum, & exſiccatum eſt:
Et deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

10 Et ſalvavit eos de manu odientium:
Et redemit eos de manu inimici.

11 Et operuit aqua tribulantes eos:
Unus ex eis non remanſit.

12 Et

12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
Καὶ ᾖσαν τὸ αἶνεσιν αὐτοῦ.

13 Ἐπάχυναν, ἐπιλάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ·
Οὐκ ὑπέμειναν τὸ βουλὴ αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν·
Ἐξαπόστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν·
Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὸ συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν·
Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ·
Καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὸ δόξαν αὐτοῦ·
Ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

21 Καὶ ἐπελάθοντο θεοῦ σώζοντος αὐτούς·
Τοῦ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ.

22 Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ·
Φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς·
Εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ·
Ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ·
Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ·
Τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς.

24 Καὶ ἐξουθένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν.
Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ

12 Et crediderunt verbis ejus :
Et laudaverunt laudem ejus.

13 Cito fecerunt, obliti ſunt operum ejus :
Et non ſuſtinuerunt conſilium ejus.

14 Et concupierunt concupiſcentiam in
deſerto :
Et tentaverunt Deum in inaquoſo.

15 Et dedit eis petitionem ipſorum :
Et miſit ſaturitatem in animas eorum.

16 Et irritaverunt Moyſen in caſtris :
Aaron ſanctum Domini.

17 Aperta eſt terra, & deglutivit Dathan :
Et operuit ſuper congregationem Abiron.

18 Et exarſit ignis in ſynagoga eorum :
Flamma combuſſit peccatores.

19 Et fecerunt vitulum in Horeb :
Et adoraverunt ſculptile.

20 Et mutaverunt gloriam ſuam :
In ſimilitudinem vituli comedentis fœnum.

21 Obliti ſunt Deum, qui ſalvavit eos :
Qui fecit magnalia in Ægypto.

22 Mirabilia in terra Cham :
Terribilia in mari rubro.

23 Et dixit ut diſperderet eos ;
Si non Moyſes electus ejus :
Stetiſſet in confractione in conſpectu ejus :
Ut averteret iram ejus :
Ne diſperderet eos.

24 Et pro nihilo habuerunt terram
deſiderabilem :
Non crediderunt verbo ejus.

 25 Et

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν·
Οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς·
Τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐπελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ·
Καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο·
Καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας·
Καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ·
Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν·
Καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
Καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον·
Αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων·
Ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.
Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν αἵμασι.

39 Καὶ

25 Et murmuraverunt in tabernaculis ſuis:
Non exaudierunt vocem Domini.

26 Et elevavit manum ſuam ſuper eos:
Ut proſterneret eos in deſerto.

27 Et ut dejiceret ſemen eorum in nationibus:
Et diſpergeret eos in regionibus.

28 Et initiati ſunt Beelphegor:
Et comederunt ſacrificia mortuorum.

29 Et irritaverunt eum in adinventionibus ſuis:
Et multiplicata eſt in eis ruina.

30 Et ſtetit Phinees, & placavit:
Et ceſſavit quaſſatio.

31 Et reputatum eſt ei in juſtitiam:
In generationem & generationem uſque in ſempiternum.

32 Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis:
Et vexatus eſt Moyſes propter eos:

33 Quia exacerbaverunt ſpiritum ejus:
Et diſtinxit in labiis ſuis.

34 Non diſperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

35 Et commiſti ſunt inter gentes:
Et didicerunt opera eorum.

36 Et ſervierunt ſculptilibus eorum:
Et factum eſt illis in ſcandalum.

37 Et immolaverunt filios ſuos:
Et filias ſuas dæmoniis.

38 Et effuderunt ſanguinem innocentem:
Sanguinem filiorum ſuorum & filiarum ſuarum
Quas ſacrificaverunt ſculptilibus Chanaan:
Et infecta eſt terra in ſanguinibus.

39K

[39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
Καὶ ἐπορνεύσαν ἐν ταῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.]

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν·
Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν·
Καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς·
Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν·
Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Ἐν τῷ αὐτὸν ἐσάκουσαι τὴν δέησιν αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ·
Καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς·
Ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν·
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ·
Τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ·
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο γένοιτο.

39 Et contaminata est in operibus eorum :
Et fornicati sunt in adinventionibus suis.

40 Et iratus est furore Dominus in populum suum :
Et abominatus est hæreditatem suam.

41 Et tradidit eos in manus gentium :
Et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

42 Et tribulaverunt eos inimici eorum :
Et humiliati sunt sub manibus eorum.

43 Sæpe liberavit eos :
Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo ;
Et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

44 Et vidit cum tribularentur :
Et audivit orationem eorum.

45 Et memor fuit testamenti sui :
Et pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.

46 Et dedit eos in misericordias :
In conspectu omnium qui ceperant eos.

47 Salvos nos fac Domine Deus noster :
Et congrega nos de nationibus :
Ut confiteamur nomini sancto tuo :
Et gloriemur in laude tua.

48 Benedictus Dominus Deus Israel :
A seculo & usque in seculum :
Et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

ΨΑΛ. ρε'.

Αλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου·
Οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·
Ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς·

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ἀνύδρῳ·
Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες·
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν·
Καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν·
Τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν·
Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου·
Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ·
Καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν·
Καὶ ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ

PSAL. CVI.

Alleluiah.

CONfitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in seculum misericordia ejus.

2 Dicant qui redemti sunt à Domino:
Quos redemit de manu inimici:
Et de regionibus congregavit eos.

3 A solis ortu, & occasu: ab aquilone, & mari.

4 Erraverunt in solitudine, in inaquoso:
Viam civitatis habitaculi non invenerunt.

5 Esurientes, & sitientes:
Anima eorum in ipsis defecit.

6 Et clamaverunt ad Dominum cum
tribularentur:
Et de necessitatibus eorum eripuit eos.

7 Et deduxit eos in viam rectam:
Ut irent in civitatem habitationis.

8 Confiteantur Domino misericordiæ ejus;
Et mirabilia ejus filiis hominum.

9 Quia satiavit animam inanem:
Et animam esurientem satiavit bonis.

10 Sedentes in tenebris, & umbra mortis:
Vinctos in mendicitate, & ferro.

11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei:
Et consilium altissimi irritaverunt.

12 Et humilitatum est in laboribus cor eorum:
Infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

13 Et

13 Καὶ ἐκίνησαν πρὸς κύμιον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν·
Καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου·
Καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς·
Καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν·
Διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν·
Καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν·
Καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς·
Καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἐξαγγελάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις·
Ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῇ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος·
Καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τοῦ οὐρανοῦ·
Καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων·
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

27 Ἐπ-

13 Et clamaverunt ad Dominum cum
tribularentur:
Et de necessitatibus eorum liberavit eos.

14 Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis:
Et vincula eorum disrupit.

15 Confiteantur Domino misericordiæ ejus:
Et mirabilia ejus filiis hominum.

16 Quia contrivit portas æreas:
Et vectes ferreos confregit.

17 Suscepit eos de via iniquitatis eorum:
Propter injustitias enim suas humiliati sunt.

18 Omnem escam abominata est anima eorum:
Et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

19 Et clamaverunt ad Dominum cum
tribularentur:
Et de necessitatibus eorum liberavit eos.

20 Misit verbum suum, & sanavit eos:
Et eripuit eos de interitionibus eorum.

21 Confiteantur Domino misericordiæ ejus:
Et mirabilia ejus filiis hominum.

22 Et sacrificent sacrificium laudis:
Et annuntient opera ejus in exultatione.

23 Qui descendunt mare in navibus:
Facientes operationem in aquis multis.

24 Ipsi viderunt opera Domini:
Et mirabilia ejus in profundo.

25 Dixit, & stetit spiritus procellæ:
Et exaltati sunt fluctus ejus.

26 Ascendunt usque ad cœlos:
Et descendunt usque ad abyssos:
Anima eorum in malis tabescebat.

27 Επερέχυθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων.
Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν·
Καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·
Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον·
Καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην·
Ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων·
Καὶ γῆν ἄυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας·
Καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικήσεως.

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας·
Καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.

38 Καὶ ηὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα·
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνεν.

39 Καὶ ὀλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν·
Ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν·
Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀοδοιπορῷ καὶ οὐχ ὁδῷ.

41 Καὶ

27 Turbati ſunt, & moti ſunt ſicut ebrius:
Et omnis ſapientia eorum devorata eſt.

28 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur:
Et de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

29 Et ſtatuit procellam ejus in auram:
Et ſiluerunt fluctus ejus.

30 Et lætati ſunt quia ſiluerunt:
Et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 Confiteantur Domino miſericordiæ ejus:
Et mirabilia ejus filiis hominum.

32 Et exaltent eum in eccleſia plebis:
Et in cathedra ſeniorum laudent eum.

33 Poſuit flumina in deſertum:
Et exitus aquarum in ſitim.

34 Terram fructiferam in ſalſuginem:
A malitia inhabitantium in ea.

35 Poſuit deſertum in ſtagna aquarum:
Et terram ſine aqua in exitus aquarum.

36 Et collocavit illic eſurientes:
Et conſtituerunt civitatem habitationis.

37 Et ſeminaverunt agros, & plantaverunt vineas:
Et fecerunt fructum nativitatis.

38 Et benedixit eis, & multiplicati ſunt nimis:
Et jumenta eorum non minoravit.

39 Et pauci facti ſunt, & vexati ſunt:
A tribulatione malorum, & dolore.

40 Effuſa eſt contemtio ſuper principes:
Et errare fecit eos in invio, & non in via.

41 Καὶ ἐσοήθησε πάντι ὦν πλωχέως·
Καὶ ἔθετο ὡς σκέδασπι πετρεῖας.

42 Ὀψονται ἐνθεῖς, καὶ ἐυφρανθήσονται·
Καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς Σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα·
Καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλεήμονα τοῦ κυρίου;

ΨΑΛ. ρξ'.
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΤοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου·
Ασομαι καὶ ψαλῶ ὦν τῇ δόξῃ μου.

2 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαί σοι ὦν λαοῖς κύριε·
Ψαλῶ σοι ὦν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς·
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουόν μου.

7 Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ὦν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ὑψωθήσομαι καὶ διαμερίσω Σίκιμα·
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμοὶ ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμοὶ ἐστι Μανασσῆς·
Καὶ Ἐφραὶμ ἀντίλημψις τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου.

9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπτενῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

10 Τίς

41 Et adjuvit pauperem de inopia:
Et poſuit ſicut oves familias.

42 Videbunt recti, & lætabuntur:
Et omnis iniquitas oppilabit os ſuum.

43 Quis ſapiens & cuſtodiet hæc?
Et intelliget miſericordias Domini.

PSAL. CVII.

Canticum Pſalmi ipſi David.

PAratum cor meum Deus, paratum cor meum:
Cantabo, & pſallam in gloria mea.

2 Exurge gloria mea, exurge pſalterium, & cithara:
Exurgam diluculo.

3 Confitebor tibi in populis Domine:
Et pſallam tibi in nationibus.

4 Quia magna eſt ſuper cœlos miſericordia tua:
Et uſque ad nubes veritas tua.

5 Exaltare ſuper cœlos Deus:
Et ſuper omnem terram gloria tua.

6 Ut liberentur dilecti tui:
Salvum fac dextera tua, & exaudi me.

7 Deus locutus eſt in ſancto ſuo:
Exultabo, & dividam Sichimam:
Et convallem tabernaculorum dimetiar.

8 Meus eſt Galaad, & meus eſt Manaſſes:
Et Ephraim ſuſceptio capitis mei:
Juda rex meus.

9 Moab lebes ſpei meæ:
In Idumæam extendam calceamentum meum:
Mihi alienigenæ amici facti ſunt.

10 Quis

10 Σκληρύνθησαν μιαινόμενοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ
ἐπαγήσονται·
Ἐκκλησιάσωμεν ἐπὶ τὸ ὀνειδισμὸν αὐτῶν.

11 Καὶ ἐξερευνησάτω δικαιοσύνη πτωχοὺς τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
Καὶ δικαιωσάτω ἀλλοτρίους τοὺς πόνους αὐτῆς.

12 Μὴ ὑπερεξάτω αὐτὴν ἀσθένεια πλούτου·
Μὴ ὃ γένηται ὀκνηρίαν τοῖς ὀρφανοῖς αὐτῆς.

13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ἐξολέθρευσιν·
Ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτῆς.

14 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι
κυρίου·
Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτῆς μὴ ἐξαλειφθήτω.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός·
Καὶ ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος·
Καὶ κατεδίωξεν ἄνδρα πτωχὸν καὶ πλουσίον·
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ'
αὐτῶν.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον·
Καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτῆς·
Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτῆς.

19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται·
Καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐναντιουμένων μοι παρὰ κυρίου·
Καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

21 Καὶ σὺ κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου·
Ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

22 Ῥῦσαί

10 Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent:
Et ejiciantur de habitationibus suis.

11 Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus:
Et diripiant alieni labores ejus.

12 Non sit illi adjutor:
Nec sit qui misereatur pupillis ejus.

13 Fiant nati ejus in interitum:
In generatione una deleatur nomen ejus.

14 In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini:
Et peccatum matris ejus non deleatur.

15 Fiant contra Dominum semper:
Et dispereat de terra memoria eorum.

16 Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam:
Et persecutus est hominem inopem, & mendicum:
Et compunctum corde mortificare.

17 Et dilexit maledictionem, & veniet ei:
Et noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

18 Et induit maledictionem sicut vestimentum:
Et intravit sicut aqua in interiora ejus:
Et sicut oleum in ossibus ejus.

19 Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur:
Et sicut zona, qua semper præcingitur.

20 Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum:
Et qui loquuntur mala adversus animam meam.

21 Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum:
Quia suavis est misericordia tua.

22 Ρῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ·
Καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀνταναιρήθην·
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας·
Καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς·
Εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου·
Καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη·
Καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις·
Οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν·
Ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν·
Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου·
Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος·
Τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ΨΑΛ. ρθ'.

Τῷ Δαυὶδ Ψαλμός.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον

22 Libera me, quia egenus & pauper ego sum:
Et cor meum conturbatum est intra me.

23 Sicut umbra cum declinat, ablatus sum:
Et excussus sum sicut locustæ.

24 Genua mea infirmata sunt à jejunio:
Et caro mea immutata est propter oleum.

25 Et ego factus sum opprobrium illis:
Viderunt me, & moverunt capita sua.

26 Adjuva me Domine Deus meus:
Salvum me fac secundum misericordiam tuam.

27 Et sciant quia manus tua hæc:
Et tu Domine fecisti eam.

28 Maledicent illi, & tu benedices:
Qui insurgunt in me, confundantur:
Servus autem tuus lætabitur.

29 Induantur qui detrahunt mihi, pudore:
Et operiantur sicut diploide confusione sua.

30 Confitebor Domino nimis in ore meo:
Et in medio multorum laudabo eum.

31 Quia astitit à dextris pauperis:
Ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

PSAL. CIX.

Psalmus David.

DIxit Dominus Domino meo: sede à dextris meis:
Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

2 Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιών·
Καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου·
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου·
Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται·
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα·
Κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα·
Συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται ὕδωρ·
Διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛ. ρί.

Αλληλούια.

ΕΞομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου·
Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα

2 Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion :
Dominare in medio inimicorum tuorum.

3 Tecum principium in die virtutis tuæ :
In ſplendoribus ſanctorum :
Ex utero ante luciferum genui te.

4 Juravit Dominus, & non pœnitebit eum :
Tu es ſacerdos in æternum :
Secundum ordinem Melchiſedech.

5 Dominus à dextris tuis, confregit in die iræ ſuæ reges.

6 Judicabit in nationibus, implebit ruinas :
Conquaſſabit capita in terra multorum.

7 De torrente in via bibet :
Propterea exaltabit caput.

PSAL. CX.

Alleluja.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo :
In conſilio juſtorum, & congregatione.

2 Magna opera Domini :
Exquiſita in omnes voluntates ejus.

3 Confeſſio & magnificentia opus ejus :
Et juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

4 Memoriam fecit mirabilium ſuorum :
Miſericors & miſerator Dominus.

5 Eſcam dedit timentibus ſe :
Memor erit in ſeculum teſtamenti ſui.

6 Virtutem operum ſuorum annuntiabit populo ſuo :
Ut det illis hæreditatem gentium.

7 Opera

7 Εργα χειρῶν αὐτῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις·
Πισταὶ πάσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτῦ.

8 Εστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτῦ·
Ενετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτῦ·
Αγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτῦ.

10 Αρχὴ σοφίας φόβος κυρίου·
Συνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν·
Η αἴνεσις αὐτῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛ. ριά'.

Αλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον·
Εν ταῖς ἐντολαῖς αὐτῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῦ·
Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Εξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·
Ελεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος κύριος ὁ θεός.

5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
Οικονομήσει τοὺς λόγους αὐτῦ ἐν κρίσει.

6 Οτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7 Απὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·
Ετοίμη ἡ καρδία αὐτῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον.

8 Εστήρικται ἡ καρδία αὐτῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ·
Εως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῦ.

9 Εσκόρ-

7 Opera manuum ejus, veritas & judicium:
Fidelia omnia mandâta ejus.

8 Confirmata in ſeculum ſeculi:
Facta in veritate & æquitate.

9 Redemtionem miſit populo ſuo:
Mandavit in æternum teſtamentum ſuum:
Sanctum, & terribile nomen ejus.

10 Initium ſapientiæ timor Domini;
Intellectus bonus omnibus facientibus eum:
Laudatio ejus manet in ſeculum ſeculi.

PSAL. CXI.

Alleluja, Reverſionis Aggæi, & Zachariæ.

BEatus vir, qui timet Dominum:
In mandatis ejus volet nimis.

2 Potens in terra erit ſemen ejus:
Generatio rectorum benedicetur.

3 Gloria & divitiæ in domo ejus:
Et juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

4 Exortum eſt in tenebris lumen rectis:
Miſericors, & miſerator, & juſtus.

5 Jucundus homo qui miſeretur & commodat:
Diſponet ſermones ſuos in judicio.

6 Quia in æternum non commovebitur:
In memoria æterna erit juſtus.

7 Ab auditione mala non timebit:
Paratum cor ejus ſperare in Domino.

8 Confirmatum eſt cor ejus, non
commovebitur:
Donec deſpiciat inimicos ſuos.

9 Di-

9 Εσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν·
Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται·
Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·
Ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛ. ριϛ.

Αλληλούϊα.

Αἰνεῖτε παῖδες τὸν κύριον·
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον·
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν·
Αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου.

4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος·
Ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
Ο εἰς ὑψηλοῖς κατοικῶν.

6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ·
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

7 Ο ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν·
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων·
Μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

9 Ο κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ·
Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.
Αλληλούϊα.

9 Dispersit, dedit pauperibus;
Justitia ejus manet in seculum seculi:
Cornu ejus exaltabitur in gloria.

10 Peccator videbit, & irascetur:
Dentibus suis fremet & tabescet:
Desiderium peccatorum peribit.

Psal. CXII.

Alleluja.

1 Laudate pueri Dominum:
Laudate nomen Domini.

2 Sit nomen Domini benedictum:
Ex hoc nunc, & usque in seculum.

3 A solis ortu usque ad occasum:
Laudabile nomen Domini.

4 Excelsus super omnes gentes Dominus:
Et super cœlos gloria ejus.

5 Quis sicut Dominus Deus noster:
Qui in altis habitat:

6 Et humilia respicit:
In cœlo & in terra?

7 Suscitans à terra inopem:
Et de stercore erigens pauperem.

8 Ut collocet eum cum principibus:
Cum principibus populi sui.

9 Qui habitare facit sterilem in domo:
Matrem filiorum lætantem.

ΨΑΛ. ριγ'.

ΕΝ ἐξόδῳ Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου·
Οἴκου Ιακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

2 Ἐγενήθη Ιουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ισραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·
Ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί·
Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες·
Καὶ σὺ Ιορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.

6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί·
Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

7 Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐτρομάσθη ἡ γῆ·
Ἀπὸ προσώπου θεοῦ Ιακώβ.

8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων·
Καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛ. ριδ'.

ΜΗ ἡμῖν κύριε, μὴ ἡμῖν·
Ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν.
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

2 Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν.

3 Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

4 Τὰ

Psal. CXIII.

Alleluja.

1 In exitu Israel de Ægypto:
Domus Jacob de populo barbaro.

2 Facta est Judæa sanctificatio ejus:
Israel potestas ejus.

3 Mare vidit, & fugit:
Jordanis conversus est retrorsum.

4 Montes exultaverunt ut arietes:
Et colles sicut agni ovium.

5 Quid est tibi mare quod fugisti:
Et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?

6 Montes exultastis sicut arietes;
Et colles sicut agni ovium.

7 A facie Domini mota est terra:
A facie Dei Jacob.

8 Qui convertit petram in stagna aquarum:
Et rupem in fontes aquarum.

Psal. CXIV.

1 Non nobis Domine, non nobis:
Sed nomini tuo da gloriam:
Super misericordia tua, & veritate tua.

2 Nequando dicant gentes: ubi est Deus
eorum?

3 Deus autem noster in cœlo:
Omnia quæcunque voluit, fecit.

4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον·
Εργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Οφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται.

6 Ωτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται·
Ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.

7 Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι·
Πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν·
Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ομοιοι αὐτῶν γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά·
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ισραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον·
Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

10 Οἶκος Ααρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον·
Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον·
Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ισραήλ.
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ααρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον·
Τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη κύριος ἐφ' ἡμᾶς·
Εφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ·
Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ο οὐρανὸς τῷ οὐρανῷ τῷ κυρίῳ·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε·
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

18 Αλλ'

4 Simulacra gentium argentum, & aurum:
Opera manuum hominum.

5 Os habent, & non loquentur:
Oculos habent, & non videbunt.

6 Aures habent, & non audient:
Nares habent, & non odorabunt.

7 Manus habent, & non palpabunt:
Pedes habent, & non ambulabunt:
Non clamabunt in gutture suo.

8 Similes illis fiant qui faciunt ea:
Et omnes qui confidunt in eis.

9 Domus Israel speravit in Domino:
Adjutor eorum & protector eorum est.

10 Domus Aaron speravit in Domino:
Adjutor eorum & protector eorum est.

11 Qui timent Dominum, speraverunt in Domino:
Adjutor eorum & protector eorum est.

12 Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis:
Benedixit domui Israel:
Benedixit domui Aaron.

13 Benedixit omnibus, qui timent Dominum:
Pusillis cum majoribus.

14 Adjiciat Dominus super vos:
Super vos, & super filios vestros.

15 Benedicti vos à Domino:
Qui fecit cœlum, & terram.

16 Cœlum cœli Domino:
Terram autem dedit filiis hominum.

17 Non mortui laudabunt te Domine:
Neque omnes, qui descendunt in infernum.

18 Αλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν κύριον
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛ. ριέ.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τὴν φωνήν
τὴν δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί·
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου·
Κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσαν με·
Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.

4 Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην·
Ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος·
Καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος·
Ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου·
Ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου·
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
Ἀλληλούϊα.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα·
Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

11 Ἐγὼ

18 Sed nos qui vivimus, benedicimus
Domino:
Ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

PSAL. CXV.

Alleluja.

DIlexi, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

2 Quia inclinavit aurem ſuam mihi:
Et in diebus meis invocabo.

3 Circumdederunt me dolores mortis:
Et pericula inferni invenerunt me:
Tribulationem & dolorem inveni.

4 Et nomen Domini invocavi:
O Domine libera animam meam.

5 Miſericors Dominus, & juſtus:
Et Deus noſter miſeretur.

6 Cuſtodiens parvulos Dominus:
Humiliatus ſum, & liberavit me.

7 Convertere anima mea in requiem tuam:
Quia Dominus benefecit tibi.

8 Quia eripuit animam meam de morte:
Oculos meos à lacrymis:
Pedes meos à lapſu.

9 Placebo Domino in regione vivorum.

PSAL. CXVI.

Alleluja.

10 CRedidi, propter quod locutus ſum:
Ego autem humiliatus ſum nimis.

11 Ego

11 Εγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταποδῶκέ μοι.

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.
Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 [Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.]

15 Τίμιος ἐναντίον κυρίου
Ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῶν.

16 Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλός σός, ἐγὼ δοῦλός σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.
Διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως.
Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω.
Ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.
Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛ. ρις'.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη.
Ἐπαινέσατωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐκραταιώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἀλληλούϊα.

11 Ego dixi in excessu meo : omnis homo
mendax.

12 Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ
retribuit mihi ?

13 Calicem salutaris accipiam :
Et nomen Domini invocabo.

14 Vota mea Domino reddam coram omni populo
ejus :

15 Pretiosa in conspectu Domini :
Mors sanctorum ejus.

16 O Domine quia ego servus tuus : ego servus
tuus, & filius ancillæ tuæ :
Dirupisti vincula mea :

17 Tibi sacrificabo hostiam laudis :
Et nomen Domini invocabo.

18 Vota mea Domino reddam :
In conspectu omnis populi ejus.

19 In atriis domus Domini : in medio tui
Jerusalem.

PSAL. CXVI.

Alleluja.

LAudate Dominum omnes gentes :
Laudate eum omnes populi.

2 Quoniam confirmata est super nos misericordia
ejus :
Et veritas Domini manet in æternum.

ΨΑΛ. ριζ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ισραὴλ, ὅτι ἀγαθός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρὼν, ὅτι ἀγαθός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι κύριον·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον·
Καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

5 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον·
Ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον·
Ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με·
Καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με·
Καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

12 Ἐκύκλωσάν με ὡσὰν μέλισσαι κηρίον·
Καὶ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις·
Καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

13 Ὠθῶ

PSAL. CXVII.

Alleluja.

CONfitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

2 Dicat nunc Iſrael quoniam bonus:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

3 Dicat nunc domus Aaron:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

4 Dicant nunc qui timent Dominum:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

5 De tribulatione invocavi Dominum:
Et exaudivit me in latitudine Dominus.

6 Dominus mihi adjutor: non timebo quid faciat mihi homo.

7 Dominus mihi adjutor: & ego deſpiciam inimicos meos.

8 Bonum eſt confidere in Domino:
Quam confidere in homine.

9 Bonum eſt ſperare in Domino:
Quam ſperare in principibus.

10 Omnes gentes circuierunt me:
Et in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

11 Circumdantes circumdederunt me:
Et in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

12 Circumdederunt me ſicut apes:
Et exarſerunt ſicut ignis in ſpinis:
Et in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν·
Καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος.
Καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων·
Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

16 Δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με·
Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι·
Ἀλλὰ ζήσομαι·
Καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος·
Καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης·
Εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι
εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες·
Οὗτος ἐγενήθη ἐς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη·
Καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος·
Ἀγαλλιασόμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὦ κύριε σῶσον δή.
Ὦ κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου.

27 Θεὸς

13 Impulſus everſus ſum ut caderem:
Et Dominus ſuſcepit me.

14 Fortitudo mea, & laus mea Dominus:
Et factus eſt mihi in ſalutem.

15 Vox exultationis & ſalutis, in tabernaculis juſtorum:
Dextera Domini fecit virtutem.

16 Dextera Domini exaltavit me:
Dextera Domini fecit virtutem.

17 Non moriar:
Sed vivam:
Et narrabo opera Domini.

18 Caſtigans caſtigavit me Dominus:
Et morti non tradidit me.

19 Aperite mihi portas juſtitiæ:
Ingreſſus in eas confitebor Domino.

20 Hæc porta Domini, juſti intrabunt in eam.

21 Confitebor tibi quoniam exaudiſti me: & factus es mihi in ſalutem.

22 Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes:
Hic factus eſt in caput anguli.

23 A Domino factum eſt iſtud:
Et eſt mirabile in oculis noſtris.

24 Hæc eſt dies, quam fecit Dominus:
Exultemus, & lætemur in ea.

25 O Domine ſalvum me fac:
O Domine bene proſperare.

26 Benedictus qui venit in nomine Domini:
Benediximus vobis de domo Domini.

27 Deus

27 Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν·
Ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι·
Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε·
Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου·
Καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛ. ριή'.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ·
Οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάσσεσθαι
σφόδρα.

5 Ὀφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου·
Τοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ·
Ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν εὐθύτητι καρδίας·
Ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω·
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

9 Ἐν

27 Deus Dominus, & illuxit nobis:
Constituite diem sollemnem in condensis:
Usque ad cornu altaris.

28 Deus meus es tu, & confitebor tibi:
Deus meus es tu, & exaltabo te:
Confitebor tibi quoniam exaudisti me:
Et factus es mihi in salutem.

29 Confitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in seculum misericordia ejus.

PSAL. CXVIII.

Alleluja.

ALEPH.

BEati immaculati in via:
Qui ambulant in lege Domini.

2 Beati, qui scrutantur testimonia ejus:
In toto corde exquirunt eum.

3 Non enim qui operantur iniquitatem, in viis
ejus ambulaverunt.

4 Tu mandasti mandata tua custodiri
nimis.

5 Utinam dirigantur viæ meæ:
Ad custodiendas justificationes tuas.

6 Tunc non confundar;
Cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

7 Confitebor tibi in directione cordis:
In eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

8 Justificationes tuas custodiam:
Non me derelinquas usquequaque.

BETH.

9 Ἐν τίνι κατορθώσῃ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;
Ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
Μὴ ἀποπλανήσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως μὴ ἁμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην·
Ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω·
Καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω·
Οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
Ζήσομαι, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω·
Θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι·
Τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις·
Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὀνειδος καὶ ἐξουδένωσιν·
Ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Κἂ

BETH.

9 In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam?
In cuſtodiendo ſermones tuos.

10 In toto corde meo exquiſivi te:
Ne repellas me à mandatis tuis.

11 In corde meo abſcondi eloquia tua: ut non peccem tibi.

12 Benedictus es Domine: doce me juſtificationes tuas.

13 In labiis meis pronuntiavi omnia judicia oris tui.

14 In via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum:
Sicut in omnibus divitiis.

15 In mandatis tuis exercebor:
Et conſiderabo vias tuas.

16 In juſtificationibus tuis meditabor:
Non obliviſcar ſermones tuos.

GIMEL.

17 Retribue ſervo tuo:
Vivifica me, & cuſtodiam ſermones tuos.

18 Revela oculos meos, & conſiderabo:
Mirabilia de lege tua.

19 Incola ego ſum in terra:
Non abſcondas à me mandata tua.

20 Concupivit anima mea deſiderare:
Juſtificationes tuas, in omni tempore.

21 Increpaſti ſuperbos:
Maledicti qui declinant à mandatis tuis.

22 Aufer à me opprobrium, & contemtum:
Quia teſtimonia tua exquiſivi.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ
κατελάλουν·
Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι·
Καὶ ἡ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου·
Ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

26 Τὰς ὁδούς σου ἐξηγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου σύνέτισόν με·
Καὶ ἀδολεχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας·
Βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἄπόστησον ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην·
Τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε,
μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας
τὸ καρδίαν μου.

33 Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιωμάτων σου·
Καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός.

34 Σύνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου·
Καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 O

23 Etenim ſederunt principes, & adverſum me loquebantur:
Servus autem tuus exercebatur in juſtificationibus tuis.

24 Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt,
Et conſilium meum juſtificationes tuæ.

Daleth.

25 Adhæſit pavimento anima mea:
Vivifica me ſecundum verbum tuum.

26 Vias meas enuntiavi, & exaudiſti me:
Doce me juſtificationes tuas.

27 Viam juſtificationum tuarum inſtrue me:
Et exercebor in mirabilibus tuis.

28 Dormitavit anima mea præ tædio:
Confirma me in verbis tuis.

29 Viam iniquitatis amove à me:
Et de lege tua miſerere mei.

30 Viam veritatis elegi:
Judicia tua non ſum oblitus.

31 Adhæſi teſtimoniis tuis Domine: noli me confundere.

32 Viam mandatorum tuorum cucurri: cum dilataſti cor meum.

He.

33 Legem pone mihi Domine viam juſtificationum tuarum:
Et exquiram eam ſemper.

34 Da mihi intellectum, & ſcrutabor legem tuam:
Et cuſtodiam illam in toto corde meo.

35 Οδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου·
Οτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου·
Καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα·
Ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν
φόβον σου.

39 Περιελὲ τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπεπτόησα·
Οτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ζῆσόν με.

41 Καὶ ἐλθοί ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε·
Τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον·
Οτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.

43 Καὶ μὴ περέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας
ἕως σφόδρα·
Οὗ ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐφήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ·
Οτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων,
καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα
σφόδρα.

48 Καὶ

35 Deduc me in semitam mandatorum tuorum :
Quia ipsam volui.

36 Inclina cor meum in testimonia tua :
Et non in avaritiam.

37 Averte oculos meos ne videant vanitatem :
In via tua vivifica me.

38 Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

39 Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum :
Quia judicia tua jucunda.

40 Ecce concupivi mandata tua : in æquitate tua vivifica me.

VAU.

41 Et veniat super me misericordia tua Domine :
Salutare tuum secundum eloquium tuum.

42 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum :
Quia speravi in sermonibus tuis.

43 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque :
Quia in judiciis tuis supersperavi.

44 Et custodiam legem tuam semper in seculum :
Et in seculum seculi.

45 Et ambulabam in latitudine :
Quia mandata tua exquisivi.

46 Et loqnebar in testimoniis tuis in conspectu regum : & non confundebar.

47 Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.

48 Et

48 Καὶ ἤρξω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου,
ἃς ἠγάπησα.
Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

49 Μνήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐφήλπισάς
με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου·
Ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρέλυόμην ἕως σφόδρα·
Ἀπὸ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε,
καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν
ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ
παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε·
Καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζήτησα.

57 Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Ἐλέησόν με κατὰ λόγιόν σου.

59 Διελογισάμην καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην
Τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Σχοινία

48 Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi:
Et exercebar in juſtificationibus tuis.

ZAIN.

49 Memor eſto verbi tui ſervo tuo, in quo mihi ſpem dediſti.

50 Hæc me conſolata eſt in humilitate mea:
Quia eloquium tuum vivificavit me.

51 Superbi inique agebant uſquequaque:
A lege autem tua non declinavi.

52 Memor fui judiciorum tuorum à ſeculo Domine:
& conſolatus ſum.

53 Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

54 Cantabiles mihi erant juſtificationes tuæ,
in loco peregrinationis meæ.

55 Memor fui nocte nominis tui Domine:
Et cuſtodivi legem tuam.

56 Hæc facta eſt mihi: quia juſtificationes tuas exquiſivi.

HETH.

57 Portio mea Domine, dixi, cuſtodire legem tuam.

58 Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo:
Miſerere mei ſecundum eloquium tuum.

59 Cogitavi vias meas:
Et converti pedes meos in teſtimonia tua.

60 Paratus ſum, & non ſum turbatus:
Ut cuſtodiam mandata tua.

61 Funes

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι·
Καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξεγείρομαι ἐξομολογήσασθαί σοι·
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε·
Καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ·
Τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου·
Κύριε κατὰ τὸν λόγόν σου.

66 Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με·
Ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
Διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

69 Επληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων·
Ἐγὼ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ετυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν·
Ἐγὼ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Αγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με·
Ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Αγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου·
Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
Σύνισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Funes peccatorum circumplexi sunt me:
Et legem tuam non sum oblitus.

62 Media nocte surgebam ad confitendum tibi;
Super judicia justificationis tuæ.

63 Particeps ego sum omnium timentium te:
Et custodientium mandata tua.

64 Misericordia tua Domine plena est terra:
Justificationes tuas doce me.

TETH.

65 Bonitatem fecisti cum servo tuo:
Domine secundum verbum tuum.

66 Bonitatem, & disciplinam, & scientiam
doce me:
Quia mandatis tuis credidi.

67 Priusquam humiliarer ego deliqui:
Propterea eloquium tuum custodivi.

68 Bonus es tu: & in bonitate tua doce me
justificationes tuas.

69 Multiplicata est super me iniquitas superborum:
Ego autem in toto corde meo scrutabor
mandata tua.

70 Coagulatum est sicut lac cor eorum:
Ego vero legem tuam meditatus sum.

71 Bonum mihi quia humiliasti me:
Ut discam justificationes tuas.

72 Bonum mihi lex oris tui:
Super millia auri & argenti.

JOD.

73 Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me:
Da mihi intellectum, & discam mandata tua.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται·
Ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

75 Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου·
Καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου εἰς παράκλησίν μου·
Κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι·
Ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι·
Ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε·
Καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος·
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου·
Εἰς τὸν λόγον σου ἐφήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου·

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπιλαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου·
Πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν.

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας·
Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
Ἀδίκως καταδιώξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ·
Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ

74 Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur;
Quia in verba tua ſuperſperavi.

75 Cognovi Domine quia æquitas judicia tua:
Et in veritate tua humiliaſti me.

76 Fiat miſericordia tua ut conſoletur me:
Secundum eloquium tuum ſervo tuo.

77 Veniant mihi miſerationes tuæ, & vivam:
Quia lex tua meditatio mea eſt.

78 Confundantur ſuperbi:
Quia injuſte iniquitatem fecerunt in me:
Ego autem exercebor in mandatis tuis.

79 Convertantur mihi timentes te:
Et qui noverunt teſtimonia tua.

80 Fiat cor meum immaculatum:
In juſtificationibus tuis, ut non confundar.

Caph.

81 Defecit in ſalutare tuum anima mea:
Et in verbum tuum ſuperſperavi.

82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum,
dicentes: quando conſolaberis me?

83 Quia factus ſum ſicut uter in pruina:
Juſtificationes tuas non ſum oblitus.

84 Quot ſunt dies ſervi tui:
Quando facies de perſequentibus me judicium?

85 Narraverunt mihi iniqui fabulationes:
Sed non ut lex tua.

86 Omnia mandata tua veritas:
Inique perſecuti ſunt me, adjuva me.

87 Paulo minus conſummaverunt me in terra:
Ego autem non dereliqui mandata tua.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σε ζῆσόν με·
Καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σε.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σε·
Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διαταξει σε διαμένει ἡ ἡμέρα·
Ὅτι σύμπαντα δοῦλά σοί.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σε μελέτη μου ἦσί·
Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σε·
Ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με·
Ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
Τὰ μαρτύριά σε συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
Πλατεῖα ἡ ἐντολή σε σφόδρα.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σε κύριε·
Ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σε·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα·
Ὅτι τὰ μαρτύριά σε μελέτη μου ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα·
Ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτησα.

101 Ἐ

88 Secundum misericordiam tuam vivifica me:
Et custodiam testimonia oris tui.

LAMED.

89 In æternum Domine, verbum tuum permanet in cœlo.

90 In generationem & generationem veritas tua:
Fundasti terram, & permanet.

91 Ordinatione tua perseverat dies:
Quoniam omnia serviunt tibi.

92 Nisi quod lex tua meditatio mea est:
Tunc forte periissem in humilitate mea.

93 In æternum non oblivisçar justificationes tuas:
Quia in ipsis vivificasti me.

94 Tuus sum ego, salvum me fac:
Quoniam justificationes tuas exquisivi.

95 Me expectaverunt peccatores ut perderent me:
Testimonia tua intellexi.

96 Omnis consummationis vidi finem:
Latum mandatum tuum nimis.

MEM.

97 Quomodo dilexi legem tuam Domine?
Tota die meditatio mea est.

98 Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo:
Quia in æternum mihi est.

99 Super omnes docentes me intellexi:
Quia testimonia tua meditatio mea est.

100 Super senes intellexi:
Quia testimonia tua quæsivi.

101 Εκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου·
Ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα·
Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι.

103 Ὡς γλυκέα τοῖς λάρυγξί μου τὰ λόγιά σου·
Ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα·
Διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι.

105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου·
Καὶ φῶς τοῖς τρίβοις μου.

106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξαι τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε·
Καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰπαντός.
Καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι·
Καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου ἐστίν.

112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ
δικαιώματά σου·
Εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀνταπόδοσιν.

113 Παρανόμους ἐμίσησα·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός

101 Ab omni via mala prohibui pedes meos:
Ut custodiam verba tua.

102 A judiciis tuis non declinavi:
Quia tu legem posuisti mihi.

103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua:
Super mel ori meo!

104 A mandatis tuis intellexi:
Propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Nun.

105 Lucerna pedibus meis verbum tuum:
Et lumen semitis meis.

106 Juravi, & statui custodire judicia justitiæ tuæ.

107 Humiliatus sum usquequaque:
Domine, vivifica me secundum verbum tuum.

108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine:
Et judicia tua doce me.

109 Anima mea in manibus meis semper:
Et legem tuam non sum oblitus.

110 Posuerunt peccatores laqueum mihi:
Et de mandatis tuis non erravi.

111 Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum:
Quia exultatio cordis mei sunt.

112 Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas:
In æternum, propter retributionem.

Samech.

113 Iniquos odio habui:
Et legem tuam dilexi.

114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

115 Εκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι·
Καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.

116 Αντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με·
Καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι·
Καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Εξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν
δικαιωμάτων σου·
Οτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς·
Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου·
Απὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

121 Εποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην·
Μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Εκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν·
Μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου·
Καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου·
Καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτισόν με·
Καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ·
Διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ

114 Adjutor, & susceptor meus es tu:
Et in verbum tuum superperavi.

115 Declinate à me maligni:
Et scrutabor mandata Dei mei.

116 Suscipe me secundum eloquium tuum,
& vivam:
Et non confundas me ab expectatione mea.

117 Adjuva me, & salvus ero:
Et meditabor in justificationibus tuis semper.

118 Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis:
Quia injusta cogitatio eorum.

119 Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ:
Ideo dilexi testimonia tua.

120 Confige timore tuo carnes meas:
A judiciis enim tuis timui.

AIN.

121 Feci judicium & justitiam:
Non tradas me calumniantibus me.

122 Suscipe servum tuum in bonum:
Non calumnientur me superbi.

123 Oculi mei defecerunt in salutare tuum:
Et in eloquium justitiæ tuæ.

124 Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam:
Et justificationes tuas doce me.

125 Servus tuus sum ego da mihi intellectum:
Ut sciam testimonia tua.

126 Tempus faciendi Domine:
Dissipaverunt legem tuam.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου·
Ὑπὲρ τὸ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην·
Πᾶσαν ὁδὸν ἀδίκου ἐμίσησα.

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
Διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτεῖ καὶ συνιεῖ
νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα·
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον καὶ τὸ λόγιόν σου·
Καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων·
Καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
Καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου.

137 Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου·
Καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος μου ὅτι ἐπελάθοντο τῶν ἐντολῶν σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυ-

127 Ideo dilexi mandata tua:
Super aurum & topazion.

128 Propterea ad omnia mandata tua
dirigebar:
Omnem viam iniquam odio habui.

PHE.

129 Mirabilia testimonia tua;
Ideo scrutata est ea anima mea.

130 Declaratio sermonum tuorum illuminat:
& intellectum dat parvulis.

131 Os meum aperui, & attraxi spiritum:
Quia mandata tua desiderabam.

132 Aspice in me, & miserere mei:
Secundum judicium diligentium nomen
tuum.

133 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum:
Et non dominetur mei omnis injustitia.

134 Redime me à calumniis hominum:
Ut custodiam mandata tua.

135 Faciem tuam illumina super servum tuum:
Et doce me justificationes tuas.

136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei:
Quia non custodierunt legem tuam.

SADE.

137 Justus es Domine: & rectum judicium tuum.

138 Mandasti justitiam testimonia tua:
Et veritatem tuam nimis.

139 Tabescere me fecit zelus meus:
Quia obliti sunt verba tua inimici mei.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα·
Καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγὼ εἰμὶ καὶ ἐξουδενωμένος·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκη εὕρουσάν με·
Αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Συνέτισόν με, καὶ ζήσω με.

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε·
Τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ὠρθρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον·
Τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου·
Καπὶ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
Ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

153 Ἴδε

140 Ignitum eloquium tuum vehementer :
Et servus tuus dilexit illud.

141 Adolescentulus sum ego, & contemptus :
Justificationes tuas non sum oblitus.

142 Justitia tua, justitia in æternum :
Et lex tua veritas.

143 Tribulatio & angustia invenerunt me :
Mandata tua meditatio mea est.

144 Æquitas testimonia tua in æternum :
Intellectum da mihi & vivam.

Coph.

145 Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine :
Justificationes tuas requiram.

146 Clamavi ad te, salvum me fac : ut custodiam mandata tua.

147 Prævèni in maturitate, & clamavi :
Quia in verba tua superspèravi.

148 Prævenerunt oculi mei ad te diluculo :
Ut meditarer eloquia tua.

149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine :
Et secundum judicium tuum vivifica me.

150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati :
A lege autem tua longe facti sunt.

151 Prope es tu Domine : & omnes viæ tuæ veritas.

152 Initio cognovi de testimoniis tuis :
Quia in æternum fundasti ea.

Res.

153 Ιδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με·
Οτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με·
Διὰ τὸ λόγιόν σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία·
Οὐ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε·
Κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβοντές με·
Ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην·
Οὐ τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν·
Καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐφοβήθη ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τοῖς λόγιά σου·
Ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε·
Ἐπὶ τοῖς κρίμασι τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνην πολλὴν τοῖς ἀγαπῶσι τὸ ὄνομά σου·
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προ-

RES.

153 Vide humilitatem meam, & eripe me:
Quia legem tuam non sum oblitus.

154 Judica judicium meum, & redime me:
Propter eloquium tuum vivifica me.

155 Longe à peccatoribus salus:
Quia justificationes tuas non exquisierunt.

156 Misericordiæ tuæ multæ Domine:
Secundum judicium tuum vivifica me.

157 Multi qui persequuntur me, & tribulant me:
A testimoniis tuis non declinavi.

158 Vidi prævaricantes, & tabescebam:
Quia eloquia tua non custodierunt.

159 Vide quoniam mandata tua dilexi:
Domine, in misericordia tua vivifica me.

160 Principium verborum tuorum veritas:
In æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

SIN.

161 Principes persecuti sunt me gratis:
Et à verbis tuis formidavit cor meum.

162 Lætabor ego super eloquia tua:
Sicut qui invenit spolia multa.

163 Iniquitatem odio habui, & abominatus sum:
Legem autem tuam dilexi.

164 Septies in die laudem dixi tibi:
Super judicia justitiæ tuæ.

165 Pax multa diligentibus legem tuam:
Et non est illis scandalum.

166 Ex-

166 Προσεδόκησα τὸ σωτήριόν σε κύριε·
Καὶ τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σε·
Καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σε καὶ τὰ μαρτύριά σε·
ὅτι πάντα αἱ ὁδοί μου ἐνώπιόν σε κύριε.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐναντίον σου·
Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σε συνίησόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σε·
Κύριε κατὰ τὸ ῥῆμά σε ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξεται τὰ χείλη μου ὕμνον·
Ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σε.

172 Φθέγξεται ἡ γλῶσσά μου τὸν λόγιόν σε·
Ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σε δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω χέρ σε τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠρεπισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σε κύριε·
Καὶ ὁ νόμος σε μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε·
Καὶ τὰ κρίματά σε βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
Ζήτησον τὸν δοῦλόν σε, ὅτι τὰς ἐντολάς σε οὐκ ἐπελαθόμην.

166 Expectabam salutare tuum Domine:
Et mandata tua dilexi.

167 Custodivit anima mea testimonia tua:
Et dilexit ea vehementer.

168 Servavi mandata tua, & testimonia tua:
quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

TAV.

169 Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo:
Domine, juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

170 Intret postulatio mea in conspectu tuo:
Secundum eloquium tuum eripe me.

171 Eructabunt labia mea hymnum:
Cum docueris me justificationes tuas.

172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum:
Quia omnia mandata tua æquitas.

173 Fiat manus tua ut salvet me:
Quoniam mandata tua elegi.

174 Concupivi salutare tuum Domine:
Et lex tua meditatio mea est.

175 Vivet anima mea, & laudabit te:
Et judicia tua adjuvabunt me.

176 Erravi, sicut ovis quæ periit:
Quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

ΨΑΛ. ριθ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς κύριον ὅτε τῇ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ ἐισήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων
Καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν.

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα.
Σὺν τοῖς ἀνθρακι, τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἴ μοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη.
Κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.
Μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνην.

7 Ἡμὴν εἰρηνικός.
Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛ. ρκ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου.
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου.
Μὴ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος

PSAL. CXIX.

Canticum graduum.

AD Dominum cum tribularer clamavi: & exaudivit me.

2 Domine libera animam meam à labiis iniquis:
Et à lingua dolosa.

3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?

4 Sagittæ potentis acutæ:
Cum carbonibus desolatoriis.

5 Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est:
Habitavi cum habitantibus Cedar.

6 Multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacem.

7 Eram pacificus:
Cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSAL. CXX.

Canticum graduum.

LEvavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.

2 Auxilium meum à Domino:
Qui fecit cœlum & terram.

3 Non det in commotionem pedem tuum:
Neque dormitet qui custodit te.

4 Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel.

3 Κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιᾶς σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε·
Οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

8 Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου·
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛ. ρκέ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ηὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι·
Εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν·
Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἰερουσαλήμ.

3 Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις·
Ἧς οἱ μέτοχοι αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί·
Αἱ φυλαὶ κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ·
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν·
Θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τῇ Ἰερουσαλήμ·
Καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου·
Καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργώσεσί σου.

8 Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου·
Ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἕνεκεν

5 Dominus cuſtodit te, Dominus protectio tua,
ſuper manum dexteram tuam.

6 Per diem ſol non uret te:
Neque luna per noctem.

7 Dominus cuſtodit te ab omni malo:
Cuſtodiat animam tuam Dominus.

8 Dominus cuſtodiat introitum tuum, & exitum tuum.
Ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

PSAL. CXXI.

Canticum graduum.

LÆtatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi:
In domum Domini ibimus.

2 Stantes erant pedes noſtri:
In atriis tuis Jeruſalem.

3 Jeruſalem, quæ ædificatur ut civitas:
Cujus participatio ejus in idipſum.

4 Illuc enim aſcenderunt tribus:
Tribus Domini, teſtimonium Iſrael:
Ad confitendum nomini Domini.

5 Quia illic ſederunt ſedes in judicio:
Sedes ſuper domum David.

6 Rogate quæ ad pacem ſunt Jeruſalem:
Et abundantia diligentibus te.

7 Fiat pax in virtute tua:
Et abundantia in turribus tuis.

8 Propter fratres meos, & proximos meos:
Loquebar pacem de te.

9 Propte
r

9 Ενεκεν τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα
ἀγαθά.

ΨΑΛ. ρκβ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου·
Τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ιδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν·
Ως ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς·
Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
Εως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

3 Ελέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
Οτι ἐπιπολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Επιπλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι·
Καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛ. ρκγ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν·
Εἰπάτω δὴ Ισραήλ.

2 Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν·
Εν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς.

3 Αρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς·
Εν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

4 Αρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς·
Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

5 Αρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον.

6 Ευλο-

9 Propter domum Domini Dei noſtri,
quæſivi bona tibi.

PSAL. CXXII.

Canticum graduum.

AD te levavi oculos meos :
Qui habitas in cœlis.

2 Ecce ſicut oculi ſervorum in manibus
dominorum ſuorum.
Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ :
Ita oculi noſtri ad Dominum Deum noſtrum :
Donec miſereatur noſtri.

3 Miſerere noſtri Domine, miſerere noſtri :
Quia multum repleti ſumus deſpectione.

4 Quia multum repleta eſt anima noſtra ;
Opprobrium abundantibus :
Et deſpectio ſuperbis.

PSAL. CXXIII

Canticum graduum.

NIſi quia Dominus erat in nobis :
Dicat nunc Iſrael.

2 Niſi quia Dominus erat in nobis :
Cum exurgerent homines in nos.

3 Forte vivos deglutiſſent nos :
Cum iraſceretur furor eorum in nos.

4 Forſitan aqua abſorbuiſſet nos :
Torrentem pertranſivit anima noſtra.

5 Forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam
intolerabilem.

6 Bene-

6 Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν βρῶσιν ἡμῶν
Εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρύσθη
Ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.
Ἡ παγὶς συνετρίβη, κἀγὼ ἐρύσθημεν.

8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛ. ρκδ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

1 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιών.
Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
Ὁ κατοικῶν

2 Ἰερουσαλήμ· ὄρη κύκλῳ αὐτῆς.
Καὶ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
Ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων.
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ
χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στρεβλιάς·
Ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

6 Benedictus Dominus, qui non dedit nos:
In captionem dentibus eorum.

7 Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt:
De laqueo venantium:
Laqueus contritus eſt, & nos liberati ſumus.

8 Adjutorium noſtrum in nomine Domini:
Qui fecit cœlum & terram.

PSAL. CXXIV.

Canticum graduum.

QUi confidunt in Domino, ſicut mons Sion:
Non commovebitur in æternum:
Qui habitat

2 In Jeruſalem. Montes in circuitu ejus:
Et Dominus in circuitu populi ſui:
Ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

3 Quia non relinquet Dominus virgam
peccatorum:
Super ſortem juſtorum:
Ut non extendant juſti ad iniquitatem
manus ſuas:

4 Benefac Domine bonis:
Et rectis corde.

5 Declinantes autem in obligationes:
Adducet Dominus cum operantibus
iniquitatem:
Pax ſuper Iſrael.

ΨΑΛ. ρκε'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών·
Ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν·
Καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως·
Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν·
Ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4 Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν·
Ὡς ὁ χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον·
Αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει·
Αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛ. ρκς'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΑν μὴ ὁ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον·
Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν.
Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν·
Εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρίζειν·
Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι

Οἱ

PSAL. CXXV.

Canticum graduum.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion:
Facti sumus sicut consolati.
2 Tunc repletum est gaudio os nostrum:
Et lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes:
Magnificavit Dominus facere cum eis.
3 Magnificavit Dominus facere nobiscum:
Facti sumus lætantes.
4 Converte Domine captivitatem nostram:
Sicut torrens in austro.
5 Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.
6 Euntes ibant & flebant;
Mittentes semina sua:
Venientes autem venient cum exultatione:
Portantes manipulos suos.

PSAL. CXXVI.

Canticum graduum Solomonis.

NIsi Dominus ædificaverit domum:
In vanum laboraverunt qui ædificant eam:
Nisi Dominus custodierit civitatem:
Frustra vigilat qui custodit eam.
2 Vanum est vobis ante lucem surgere:
Surgite postquam sederitis:

Οἱ ἐσθίοντες ἄρτον σου
Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί·
Ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ·
Οὕτως οἱ υἱοὶ τῆς ἐκτιναγμένων.

5 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν
αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν·
Οὐ καταισχυνθῶσιν, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ
ἐν πύλῃ.

ΨΑΛ. ρκζ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον·
Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς κόπους τῶν χειρῶν σου φάγεσαι·
Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα·
Ἐν ταῖς κλίτεσιν τοῦ οἴκου σου·
Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν·
Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

5 Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών·
Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλήμ·
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Qui manducatis panem doloris:
Cum dederit dilectis ſuis ſomnum.

3 Ecce hæreditas Domini, filii:
Merces, fructus ventris,

4 Sicut ſagittæ in manu potentis:
Ita filii excuſſorum.

5 Beatus vir qui implevit deſiderium ſuum ex ipſis:
Non confundetur cum loquetur inimicis
ſuis in porta.

PSAL. CXXVII.

Canticum graduum.

BEati omnes, qui timent Dominum:
Qui ambulant in viis ejus.

2 Labores manuum tuarum quia manducabis:
Beatus es, & bene tibi erit.

3 Uxor tua ſicut vitis abundans:
In lateribus domus tuæ:
Filii tui ſicut novellæ olivarum:
In circuitu menſæ tuæ.

4 Ecce ſic benedicetur homo, qui timet
Dominum.

5 Benedicat tibi Dominus ex Sion:
Et videas bona Jeruſalem:
Omnibus diebus vitæ tuæ.

6 Et videas filios filiorum tuorum:
Pacem ſuper Iſrael.

PSAL.

ΨΑΛ. ρκή.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πολλάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

2 Πολλάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
Καὶ γὰρ οὐκ ἐδυνήσαντό μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες
οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων·
Ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

7 Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων·
Καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία κυρίου
ἐφ' ὑμᾶς·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

ΨΑΛ. ρκθ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε κύριε.

2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου·
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου πρόσκοπα·
Εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3 Ἐὰν

PSAL. CXXVIII.

Canticum graduum.

SÆpe expugnaverunt me à juventute mea:
Dicat nunc Iſrael.
2 Sæpe expugnaverunt me à juventute mea:
Etenim non potuerunt mihi.
3 Supra dorſum meum fabricaverunt
peccatores:
Prolongaverunt iniquitatem ſuam.
4 Dominus juſtus concîdit cervices peccatorum:
5 Confundantur & convertantur retrorſum
omnes, qui oderunt Sion.
6 Fiant ſicut fœnum tectorum;
Quod priuſquam evellatur, exaruit.
7 De quo non implevit manum ſuam qui metit:
Et ſinum ſuum qui manipulos colligit.
8 Et non dixerunt qui præteribant: benedictio
Domini ſuper vos:
Benediximus vobis in nomine Domini.

PSAL. CXXIX.

Canticum graduum.

DE profundis clamavi ad te Domine.
2 Domine exaudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendentes:
In vocem deprecationis meæ.

3 Si

3 Εὰν αὐομίας παρατηρήσῃ κύριος, κύριε τίς ὑποστήσεται;

4 Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν·
Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Υπέμεινά σε κύριε.

5 Υπέμεινε ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν λόγον σου· ἤλπισεν

6 Η ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον·
Απὸ φυλακῆς πρωΐας ἕως μέχρι νυκτός·
Απὸ φυλακῆς πρωΐας·
Ελπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

7 Οτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος ἐστιν·
Καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ισραὴλ·
Εκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ρλ'.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, τοῦ Δαυίδ.

Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία·
Οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις·
Οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἐτεταπείνουφόρουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν καρδίαν μου·
Ως τὸ ἀποτεταλακτισμένον ἐπὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
Ανταποδώσεις ἐπὶ τῇ ψυχῇ μου.

3 Ελπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον·
Απὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Si iniquitates obſervaveris Domine: Domine
quis ſuſtinebit?

4 Quia apud te propitiatio eſt:
Et propter legem tuam ſuſtinui te Domine.

5 Suſtinuit anima mea in verbo ejus:
Speravit anima mea in Domino.

6 A cuſtodia matutina uſque ad noctem:
Speret Iſrael in Domino.

7 Quia apud Dominum miſericordia;
Et copioſa apud eum redemtio.

8 Et ipſe redimet Iſrael:
Ex omnibus iniquitatibus ejus.

PSAL. CXXX.

Canticum graduum David.

DOmine non eſt exaltatum cor meum;
Neque elati ſunt oculi mei:
Neque ambulavi in magnis:
Neque in mirabilibus ſuper me.

2 Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltavi
animam meam:
Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua:
Ita retributio in anima mea.

3 Speret Iſrael in Domino:
Ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

ΨΑΛ. ρλϛ'.

Ωδὴ τ̃ ἀνακλαυθμῶν.

Μνήσθητι κύριε τ̃ Δαυὶδ·
Καὶ πάσης τ̃ πραΰτητος αὐτ̃.

2 Ὡς ὤμοσε τ̃ κυρίῳ, ηὔξατο τ̃ θεῷ Ιακώβ·

3 Η εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώματος οἴκου μου, ἢ ἀνακλίνομαι
ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου·
Καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυστασμόν·
Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

5 Εως ἕ εὕρω τόπον τ̃ κυρίῳ·
Σκήνωμα τ̃ θεῷ Ιακώβ.

6 Ιδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθά·
Εὕραμεν αὐτὴν ἐν τοῖς δρυμοῖ.

7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτ̃·
Προσκυνήσωμεν εἰς τόπον ὃ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτ̃.

8 Ανάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου·
Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τ̃ ἁγιάσματός σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην·
Καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

10 Ενεκεν Δαυὶδ τ̃ δούλου σου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τ̃ χριστοῦ σου.

11 Ωμοσε κύριος τ̃ Δαυὶδ ἀλήθειαν·
Καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτόν·
Ἐκ καρπὸς τ̃ κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τ̃ θρόνου σου.

12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου·
Καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς·
Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καθίσονται ἕως τ̃ αἰῶνος ἐπὶ τ̃
θρόνου σου.

13 Ο

Psal. CXXXI.

Canticum graduum.

MEmento Domine David:
Et omnis mansuetudinis ejus.
2 Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.
3 Si introiero in tabernaculum domus meæ, si
ascendero in lectum strati mei.
4 Si dedero somnum oculis meis:
Et palpebris meis dormitationem:
Et requiem temporibus meis.
5 Donec inveniam locum Domino:
Tabernaculum Deo Jacob.
6 Ecce audivimus eam in Ephrata:
Invenimus eam in campis silvæ.
7 Introibimus in tabernaculum ejus:
Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.
8 Surge Domine in requiem tuam:
Tu & arca sanctificationis tuæ.
9 Sacerdotes tui induantur justitiam:
Et sancti tui exultent.
10 Propter David servum tuum:
Non avertas faciem Christi tui.
11 Juravit Dominus David veritatem:
Et non frustrabitur eam:
De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
12 Si custodierint filii tui testamentum meum:
Et testimonia mea hæc, quæ docebo eos:
Et filii eorum usque in seculum, sedebunt super
sedem tuam.

13 Οτι ἐκεῖ ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών·
Ηρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ὧδε κατοικήσω ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.

15 Τὴν χήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω·
Τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν·
Καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

17 Εκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ·
Ητοίμασας τῷ χριστῷ μου λύχνον.

18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην·
Επὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛ. ρλβ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, τῷ Δαυίδ.

Ιδὲ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν·
Αλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό.

2 Ως μῦρον ἐπὶ κεφαλὴν τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα·
Τὸν πώγωνα τῶν Ααρών·
Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ως δρόσος Αερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών·
Οτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ·
Καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

13 Quoniam elegit Dominus Sion:
Elegit eam in habitationem sibi.

14 Hæc requies mea in seculum seculi:
Hic habitabo quoniam elegi eam.

15 Viduam ejus benedicens benedicam:
Pauperes ejus saturabo panibus.

16 Sacerdotes ejus induam salutari:
Et sancti ejus exultatione exultabunt.

17 Illuc producam cornu David;
Paravi lucernam Christo meo.

18 Inimicos ejus induam confusione:
Super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

PSAL. CXXXII.

Canticum graduum David.

ECce quam bonum, & quam jucundum:
Habitare fratres in unum.

2 Sicut unguentum in capite, quod descendit
in barbam:
Barbam Aaron:
Quod descendit in oram vestimenti ejus.

3 Sicut ros Hermon, qui descendit in montem
Sion:
Quoniam illic mandavit Dominus
benedictionem:
Et vitam usque in seculum.

ΨΑΛ. ρλγ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἰδὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες
οἱ δοῦλοι κυρίου·
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου·
Εν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

2 Εν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια·
Καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

3 Εὐλογῆσαί σε κύριος ἐκ Σιών·
Ο ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛ. ρλδ'.

Αλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου·
Αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον.

2 Οἱ ἑστωτες ἐν οἴκῳ κυρίου·
Εν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος·
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι ἡδύ.

4 Ὅτι τὸν Ιακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος·
Ισραὴλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ.

5 Οτι ἐγὼ ἔγνων, ὅτι μέγας κύριος·
Καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν·
Εν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
Εν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ανά-

PSAL. CXXXIII.

Canticum graduum.

ECce nunc benedicite Dominum, omnes ſervi Domini.

2 Qui ſtatis in domo Domini:
In atriis domus Dei noſtri.

3 In noctibus extollite manus veſtras in ſancta:
Et benedicite Dominum.

4 Benedicat te Dominus ex Sion:
Qui fecit cœlum & terram.

PSAL. CXXXIV.

Alleluiah.

LAudate nomen Domini:
Laudate ſervi Dominum.

2 Qui ſtatis in domo Domini:
In atriis domus Dei noſtri.

3 Laudate Dominum, quia bonus Dominus:
Pſallite nomini ejus, quoniam ſuave.

4 Quoniam Jacob elegit ſibi Dominus:
Iſrael in poſſeſſionem ſibi.

5 Quia ego cognovi quod magnus eſt Dominus:
Et Deus noſter præ omnibus diis.

6 Omnia quæcunque voluit, Dominus fecit:
In cœlo, in terra:
In mari, & in omnibus abyſſis.

7 Edu-

7 Ανάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς·
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε·
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου·
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα·
Ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε·
Ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά·
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων·
Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται·
Ῥῖνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·
Χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν·
Πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν·
Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Οὐδὲ μὴ ἔσται πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά·
Πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος

7 Educens nubes ab extremo terræ:
Fulgura in pulviam fecit:
Qui producit ventos de thesauris suis.

8 Qui percussit primogenita Egypti;
Ab homine usque ad pecus.

9 Et misit signa & prodigia:
In medio tui Ægypte:
In Pharaonem, & in omnes servos ejus.

10 Qui percussit gentes multas:
Et occidit reges fortes.

11 Sehon regem Amorrhæorum:
Et Og regem Basan;
Et omnia regna Canaan.

12 Et dedit terram eorum hereditatem:
Hereditatem Israel populo suo.

13 Domine nomen tuum in æternum:
Domine memoriale tuum in generationem
& generationem.

14 Quia judicabit Dominus populum suum:
Et in servis suis deprecabitur.

15 Simulacra gentium argentum & aurum, opera
manuum hominum.

16 Os habent & non loquentur:
Oculos habent, & non videbunt.

17 Aures habent, & non audient:
Neque enim est spiritus in ore ipsorum.

18 Similes illis fiant qui faciunt ea:
Et omnes, qui confidunt in eis.

19 Οἶκος Ισραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον·
Οἶκος Ααρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον·
Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον.

21 Εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιών·
Ο κατοικῶν Ιερουσαλήμ.
Αλληλούια.

ΨΑΛ. ρλε'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ

19 Domus Iſrael benedicite Domino :
Domus Aaron benedicite Domino.

20 Domus Levi benedicite Domino :
Qui timetis Dominum, benedicite Domino.

21 Benedictus Dominus ex Sion :
Qui habitat in Jeruſalem.

PSAL. CXXXV.

Alleluja.

CONfitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

2 Confitemini Deo deorum :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

3 Confitemini Domino dominorum :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

4 Qui facit mirabilia magna ſolus :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

5 Qui fecit cœlos in intellectu :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

6 Qui firmavit terram ſuper aquas :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

7 Qui fecit luminaria magna :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

8 Solem in poteſtatem diei :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

9 Lunam & ſtellas in poteſtatem noctis :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

10 Qui percuſſit Ægyptum cum primogenitis eorũ;
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

11 Καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν Ισραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τοῦ καταδιελόντος τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐξαγαγόντος τὸν Ισραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Τοῦ σκοτίσαντος Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ
εἰς θάλασσαν ἐρυθράν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τοῦ διαγαγόντος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐρήμου·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τοῦ πατάξαντος βασιλεῖς μεγάλους·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀπεκτάνατο βασιλεῖς κραταιούς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντος τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ισραὴλ δούλῳ αὐτοῦ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Qui eduxit Iſrael de medio eorum :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

12 In manu potenti, & brachio excelſo :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

13 Qui diviſit mare rubrum in diviſiones :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

14 Et eduxit Iſrael per medium ejus :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

15 Et excuſſit Pharaonem, & virtutem ejus in mari rubro :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

16 Qui traduxit populum ſuum per deſertum :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

17 Qui percuſſit reges magnos :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

18 Et occîdit reges fortes :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

19 Sehon regem Amorrhæorum :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

20 Et Og regem Baſan :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

21 Et dedit terram eorum hæreditatem :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

22 Hæreditatem Iſrael ſervo ſuo :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

23 Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

24 Et redemit nos ab inimicis noſtris :
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

25 Qui

25 Ο δὲ δὸς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τοῦ οὐρανοῦ·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ρλς'.

Τῷ Δαυίδ.

ΕΠὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος·
Ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν·
Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τὴν Σιών.

2 Ἐπὶ τὰς ἰτέας ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Οτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς,
λόγους ᾠδῶν·
Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον·
Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὸ ᾆσμα κυρίου ἐπὶ γῆς
ἀλλοτρίας;

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη
ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου
μνησθῶ·
Ἐὰν μὴ προανατέξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ
τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Εδὼμ τὴν ἡμέραν
Ἱερουσαλήμ·
Τῶν λεγόντων, σκάπτετε σκάπτετε, ἕως ἐν θεμελίῳ
ἐν αὐτῇ.

8 Θυγά-

25 Qui dat eſcam omni carni:
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

26 Confitemini Deo cœli:
Quoniam in æternum miſericordia ejus:
Confitemini Domino dominorum:
Quoniam in æternum miſericordia ejus.

PSAL. CXXXVI.

Pſalmus Davidi, Jeremiæ.

SUper flumina Babylonis:
Illic ſedimus & flevimus:
Cum recordaremur Sion.

2 In ſalicibus in medio ejus ſuſpendimus organa noſtra.

3 Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum:
Et qui abduxerunt nos, hymnum:
Cantate nobis de canticis Sion.

4 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

5 Si oblitus fuero tui Jeruſalem, oblivioni detur dextera mea.

6 Adhæreat lingua mea faucibus meis, ſi non meminero tui:
Si non propoſuero Jeruſalem, in principio lætitiæ meæ.

7 Memor eſto Domine filiorum Edom, in die Jeruſalem:
Qui dicunt: exinanite, exinanite uſque ad fundamentum in ea.

8 Filia

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος·
Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου
ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου
πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛ. ρλζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου·
Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματι σου·
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντας τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου·
Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
Ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου·
Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ·
Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορεύωμαι ἐν μέσῳ θλίψεως, ζώσεις με·
Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρά σου·
Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ·
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

8 Filia Babylonis miſera:
Beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuiſti nobis.

9 Beatus, qui tenebit, & allidet parvulos tuos ad petram.

PSAL. CXXXVII.

Ipſi David.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo:
Quoniam audiſti verba oris mei:
In conſpectu angelorum pſallam tibi.

2 Adorabo ad templum ſanctum tuum:
Et confitebor nomini tuo:
Super miſericordia tua, & veritate tua:
Quoniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

3 In quacumque die invocavero te, exaudi me:
Multiplicabis in anima mea virtutem.

4 Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ:
Quia audierunt omnia verba oris tui.

5 Et cantent in viis Domini:
Quoniam magna eſt gloria Domini.

6 Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit:
Et alta à longe cognoſcit.

7 Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me:
Et ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam:
Et ſalvum me fecit dextera tua.

8 Dominus retribuet pro me:
Domine miſericordia tua in ſeculum:
Opera manuum tuarum ne deſpicias.

Ψ Α Λ. ρλη'.

Τῷ Δαυὶδ. Ψαλμὸς Ζαχαρίου ἐν τῇ Διασπορᾷ.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.
2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου·
Καὶ τὴν ἔγερσίν μου·
Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπομακρόθεν.
3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὸν σχοινόν μου σὺ ἐξιχνίασας·
Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προῒδες.
4 Ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου·
Ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως.
5 Πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·
Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ·
Ἐκραταιώθη, καὶ οὐ μὴ δυνώμαι πρὸς αὐτήν.
7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου;
Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ·
Ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.
9 Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρου·
Καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης.
10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με·
Καὶ κατέξει με ἡ δεξιά σου.
11 Καὶ εἶπα, ἆρα τὸ σκότος καταπατήσῃ με·
Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.
12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτεινιάσει ἀπὸ σοῦ·
Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 Ὅτι

PSAL. CXXXVIII.

In finem, Psalmus David.

DOmine probasti me, & cognovisti me.
2 Tu cognovisti sessionem meam :
Et resurrectionem meam :
Intellexisti cogitationes meas de longe.
3 Semitam meam, & funiculum meum investigasti :
Et omnes vias meas prævidisti.
4 Quia non est sermo in lingua mea :
Ecce Domine tu cognovisti.
5 Omnia novissima & antiqua :
Tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.
6 Mirabilis facta est scientia tua ex me :
Confortata est, & non potero ad eam.
7 Quo ibo à spiritu tuo ?
Et quo à facie tua fugiam ?
8 Si ascendero in cœlum, tu illic es :
Si descendero in infernum, ades.
9 Si sumpsero pennas meas diluculo :
Et habitavero in extremis maris.
10 Etenim illuc manus tua deducet me :
Et tenebit me dextera tua.
11 Et dixi : forsitan tenebræ conculcabunt me :
Et nox illuminatio mea in deliciis meis.
12 Quia tenebræ non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur :
Sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

13 Οτι συ ἐκτησω τοὺς νεφρούς μου·
Αντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας κρυφῇ·
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς.

16 Τὸ ἀκατέργαστόν σου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου·
Καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·
Ἡμέραι πλασθήσονται·
Καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐπιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός·
Λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται·
Ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Εἰ ἀποκτείνοις ἁμαρτωλὸς ὁ θεός·
Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλινατε ἀπ' ἐμοῦ.

20 Οτι εἰρηκάσι σε εἰς διαλογισμούς·
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα;
Καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς·
Εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με κύριε καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου·
Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τοὺς τρόπους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸν ἀνομίας ἐν ἐμοί·
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

13 Quia tu possedisti renes meos:
Suscepisti me de utero matris meæ.

14 Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es:
Mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

15 Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto:
Et substantia mea in inferioribus terræ.

16 Imperfectum meum viderunt oculi tui:
Et in libro tuo omnes scribentur:
Dies formabuntur:
Et nemo in eis.

17 Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus:
Nimis confortatus est principatus eorum.

18 Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur:
Exurrexi, & adhuc sum tecum.

19 Si occideris Deus peccatores:
Viri sanguinum declinate à me.

20 Quia dicitis in cogitatione:
Accipient in vanitate civitates tuas.

21 Nonne qui oderunt te Domine, oderam:
Et super inimicos tuos tabescebam?

22 Perfecto odio oderam illos:
Et inimici facti sunt mihi.

23 Proba me Deus, & scito cor meum:
Interroga me, & cognosce semitas meas.

24 Et vide, si via iniquitatis in me est:
Et deduc me in via æterna.

ΨΑΛ. ρλϑ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ·
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ·
Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως·
Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ·
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου ῥῦσαί με·
Οἵτινες διελογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· Διάψαλμα·
Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου·
Ἐχόμβους τεῖνον σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

6 Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ·
Ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου·
Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ·
Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν· Διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τῶν κυκλούμενον αὐτῶν·
Κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες·
Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς·
Ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

12 Ἔγνων

PSAL. CXXXIX.

In finem, psalmus David.

ERipe me Domine ab homine malo :
A viro iniquo eripe me.

2 Qui cogitaverunt iniquitates in corde :
Tota die constituebant prælia.

3 Acuerunt linguas suas sicut serpentis :
Venenum aspidum sub labiis eorum.

4 Custodi me Domine de manu peccatoris :
Et ab hominibus iniquis eripe me :
Qui cogitaverunt supplantare gressus meos.

5 Absconderunt superbi laqueum mihi :
Et funes extenderunt in laqueum :
Juxta iter scandalum posuerunt mihi.

6 Dixi Domino : Deus meus es tu :
Exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

7 Domine, Domine virtus salutis meæ :
Obumbrasti super caput meum in die belli.

8 Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori :
Cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

9 Caput circuitus eorum :
Labor labiorum ipsorum operiet eos.

10 Cadent super eos carbones :
In ignem dejicies eos :
In miseriis non subsistent.

11 Vir linguosus non dirigetur in terra :
Virum injustum mala capient in interitu.

12 Cognovi

12 Εγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὸ κρίσιν τῶ πτωχῶν,
καὶ τὸ δίκαιον τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου·
Καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛ. ρμ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σε, εἰσάκουσόν μου·
Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου·
Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3 Θὲς κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου·
Καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας·
Τὸ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις·
Σὺν ἀνδράσιν ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν·
Καὶ ὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με·
Ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλὸς μὴ λιπαινάτω τὴν κεφαλήν μου·
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεποθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν·
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδυνήθησαν.

7 Ὡσεὶ παχὺς γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς·
Διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

8 Ὅτι πρὸς σὲ κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου·
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀποσπάσῃς τὴν ψυχήν μου.

9 Φύλαξόν

12 Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis,
& vindictam pauperum.

13 Verumtamen juſti confitebuntur nomini tuo:
Et habitabunt recti cum vultu tuo.

PSAL. CXL.

Pſalmus David.

DOmine clamavi ad te, exaudi me:
Intende voci meæ, cum clamavero ad te.

2 Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in
conſpectu tuo:
Elevatio manuum mearum ſacrificium
veſpertinum.

3 Pone Domine cuſtodiam ori meo:
Et oſtium circumſtantiæ labiis meis.

4 Non declines cor meum in verba malitiæ:
Ad excuſandas excuſationes in peccatis:
Cum hominibus operantibus iniquitatem:
Et non communicabo cum electis eorum.

5 Corripiet me juſtus in miſericordia, &
increpabit me:
Oleum autem peccatoris non impinguet caput
meum:
Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis
eorum.

6 Abſorpti ſunt juncti petræ judices eorum:
Audient verba mea quoniam potuerunt.

7 Sicut craſſitudo terræ erupta eſt ſuper terram;
Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernum.

8 Quia ad te Domine, Domine oculi mei:
In te ſperavi, non auferas animam meam.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι·
Καὶ ἀπὸ σκανδάλου τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί·
Καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ παρέλθω.

ΨΑΛ. ρμά.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

ΦΩνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
Καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν θεὸν, καὶ προσέσχεν μοι·

2 Εκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησιν·
Τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου·
Καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου·
Εν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον·
Καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με·
Απόλετω φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

5 Εκέκραξα πρὸς σὲ κύριε·
Εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου·
Μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχες εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με·
Οτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου·
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου·
Εμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

9 Cuſtodi me à laqueo, quem ſtatuerunt mihi:
Et à ſcandalis operantium iniquitatem.

10 Cadent in retiaculo ejus peccatores:
Singulariter ſum ego donec tranſeam.

PSAL. CXLI.

Intellectus David,
Cum eſſet in ſpelunca, oratio.

VOce mea ad Dominum clamavi;
Voce mea ad Dominum deprecatus ſum.

2 Effundo in conſpectu ejus orationem meam:
Et tribulationem meam ante ipſum pronuntio.

3 In deficiendo ex me ſpiritum meum:
Et tu cognoviſti ſemitas meas:
In via hac, qua ambulabam, abſconderunt laqueum mihi.

4 Conſiderabam ad dexteram, & videbam:
Et non erat qui cognoſceret me:
Periit fuga à me:
Et non eſt qui requirat animam meam.

5 Clamavi ad te Domine:
Dixi, tu es ſpes mea:
Portio mea in terra viventium.

6 Intende ad deprecationem meam, quia humiliatus ſum nimis:
Libera me à perſequentibus me:
Quia confortati ſunt ſuper me.

7 Educ de cuſtodia animam meam:
Ad confitendum nomini tuo:
Me expectant juſti, donec retribuas mihi.

ΨΑΛ. ρμο'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,

Οπότε κατεδίωξεν αὐτὸν Αβεσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κυριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου·
Εν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου·
Οτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου·
Εταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου·
Εν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων·
Εμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου·
Εν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
Η ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ προσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ακουστὸν ποίησόν μοι τοπρωὶ τὸ ἔλεός σου·
Οτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι·
Οτι πρὸς σὲ ᾖρα τὴν ψυχήν μου.

9 Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

10 Δί-

PSAL. CXLII.

Pſalmus David,
Quando perſequebatur eum Abſalom filius ejus.

DOmine exaudi orationem meam: auribus
percipe obſecrationem meam:
In veritate tua:
Exaudi me in tua juſtitia.

2 Et non intres in judicium cum ſervo tuo:
Quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis
vivens.

3 Quia perſecutus eſt inimicus animam meam:
Humiliavit in terra vitam meam:
Collocavit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi.

4 Et anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus:
In me turbatum eſt cor meum.

5 Memor fui dierum antiquorum:
Meditatus ſum in omnibus operibus tuis:
In factis manuum tuarum meditabar.

6 Expandi manus meas ad te:
Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

7 Velociter exaudi me Domine, defecit ſpiritus
meus:
Non avertas faciem tuam à me:
Et ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

8 Auditam fac mihi mane miſericordiam tuam:
Quia in te ſperavi:
Notam fac mihi viam, in qua ambulem:
Quia ad te levavi animam meam.

9 Eripe me de inimicis meis Domine, ad te
confugi.

10 Doce

10 Δίδαξόν με τ̃ ποιεῖν τὸ θέλημά σε·
Τὸ πνεῦμά σε τὰ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ.

11 Ενεκεν τ̃ ὀνόματός σε κύριε ζήσεις με
ἐν τ̃ δικαιοσύνῃ σε·
Εξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχλήν με.

12 Καὶ ἐν τ̃ ἐλέει σε ἐξολεθρεύσεις τὰς ἐχθρὰς με·
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τὰς θλίβοντας τὴν ψυχλὴν με.
Οτι ἐγὼ δ̃λός σε εἰμί.

ΨΑΛ. ρμγ'.

Ψαλμὸς τ̃ Δαυίδ·
Πρὸς τ̃ Γολιάθ.

1 Ευλογητὸς κύριος ὁ θεός με·
Ο διδάσκων τὰς χεῖράς με εἰς παράταξιν·
Τὰς δακτύλας με εἰς πόλεμον.

2 Ελεός με καὶ καταφυγή με·
Αντιλήπτωρ με καὶ ῥύστης με·
Υπερασπιστής με, καὶ ἐπ' αὐτ̃ ἤλπισα·
Ο ὑποτάσσων τ̃ λαὸν αὐτ̃ ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτ̃·
Η υἱὸς ἀνθρώπε, ὅτι λογίζῃ αὐτ̃.

4 Ανθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη·
Αἱ ἡμέραι αὐτ̃ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

5 Κύριε κλῖνον οὐρανὸς καὶ κατάβηθι·
Ἅψαι τ̃ ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Αστραψον ἀστραπὴν καὶ, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς·
Εξαπόστειλον τὰ βέλη σε, καὶ συντερβάξεις
αὐτούς.

7 Εξα-

10 Doce me facere voluntatem tuam :
Quia Deus meus es tu :
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam.

11 Propter nomen tuum Domine vivificabis me, in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam.

12 Et in miſericordia tua diſperdes inimicos meos :
Et perdes omnes, qui tribulant animam meam :
Quoniam ego ſervus tuus ſum.

PSAL. CXLIII.

Pſalmus David.
Adverſus Goliath.

BEnedictus Dominus Deus meus :
Qui docet manus meas ad prælium :
Et digitos meos ad bellum.

2 Miſericordia mea, & refugium meum :
Suſceptor meus, & liberator meus :
Protector meus, & in ipſo ſperavi :
Qui ſubdit populum meum ſub me.

3 Domine quid eſt homo, quia innotuiſti ei ?
Aut filius hominis, quia reputas eum ?

4 Homo vanitati ſimilis factus eſt :
Dies ejus ſicut umbra prætereunt.

5 Domine inclina cœlos tuos, & deſcende :
Tange montes, & fumigabunt.

6 Fulgura coruſcationem, & diſſipabis eos ;
Emitte ſagittas tuas, & conturbabis eos.

7 Emitte

7 Εξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους·
Ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
Ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων.

8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα·
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

9 Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι·
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.

10 Τῷ διδόντι σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι·
Τῷ λυτρωσαμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα·
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

12 Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἐδραιωμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν·
Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.

13 Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα πληθυνόμενα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν.

14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς·
Οὐκ ἔστι κατάκλασις φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος·
Οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.

15 Ἐμακαρίσαν τὸν λαὸν ᾧ τοῦτο ἐστί·
Μακαρίου ὁ λαὸς ᾧ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

7 Emitte manum tuam de alto:
Eripe me, & libera me de aquis multis:
De manu filiorum alienorum.

8 Quorum os locutum eſt vanitatem:
Et dextera eorum, dextera iniquitatis.

9 Deus canticum novum cantabo tibi:
In pſalterio decachordo pſallam tibi.

10 Qui das ſalutem regibus:
Qui redemiſti David ſervum tuum de gladio maligno.

11 Eripe me & erue me de manu filiorum alienorum:
Quorum os locutum eſt vanitatem:
Et dextera eorum, dextera iniquitatis.

12 Quorum filii, ſicut novellæ plantationes in juventute ſua:
Filiæ eorum compoſitæ, circumornatæ ut ſimilitudo templi.

13 Promtuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud:
Oves eorum fœtoſæ, abundantes in egreſſibus ſuis.

14 Boves eorum craſſæ:
Non eſt ruina maceriæ, neque tranſitus:
Neque clamor in plateis eorum.

15 Beatum dixerunt populum, cui hæc ſunt:
Beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

ΨΑΛ. ρμδ'.

Αἰνέσεως τῷ Δαυίδ.

1 Ὑψώσω σε ὁ θεός ὁ βασιλεύς μου·
Καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε·
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου·
Καὶ τὴν δυναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Τὴν μεγαλοπρέπειαν δόξης σου τῆς ἁγιωσύνης λαλήσουσι·
Καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

6 Καὶ τὴν δυναμίν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι·
Καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐρεύξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος·
Μακροθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν·
Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάτωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου·
Καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι·
Καὶ τὴν δυναμίν σου λαλήσουσι.

12 Τ

PSAL. CXLIV.

Laudatio ipſi David.

EXaltabo te Deus meus rex:
Et benedicam nomini tuo in ſeculum:
Et in ſeculum ſeculi.

2 Per ſingulos dies benedicam tibi:
Et laudabo nomen tuum in ſeculum;
Et in ſeculum ſeculi.

3 Magnus Dominus, & laudabilis nimis:
Et magnitudinis ejus non eſt finis.

4 Generatio & generatio laudabit opera tua:
Et potentiam tuam pronuntiabunt.

5 Magnificentiam gloriæ ſanctitatis tuæ loquentur;
Et miribilia tua narrabunt.

6 Et virtutem terribilium tuorum dicent:
Et magnitudinem tuam narrabunt.

7 Memoriam abundantiæ ſuavitatis tuæ eructabunt: & juſtitia tua exultabunt.

8 Miſerator & miſericors Dominus:
Patiens, & multum miſericors.

9 Suavis Dominus univerſis:
Et miſerationes ejus ſuper omnia opera ejus.

10 Confiteantur tibi Domine omnia opera tua:
Et ſancti tui benedicant tibi.

11 Gloriam regni tui dicent;
Et potentiam tuam loquentur.

12 Τὴ γνωρίσιν τοῖς υἱοῖς τ̃ ἀνθρώπων τὴν δύναμίν σ̃υ·
Καὶ τὴν δόξαν τ̃ μεγαλοπρεπείας τ̃ βασιλείας σ̃υ.

13 Η βασιλεία σ̃υ βασιλεία πάντων τ̃ αἰώνων.
Καὶ ἡ δεσποτεία σ̃υ ἐν πάσῃ γενεᾷ & γενεᾷ·
Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτ̃·
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτ̃.

14 Υποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας·
Καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

15 Οπ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι·
Καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ανοίξεις σὺ τὴν χεῖρά σ̃υ, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον
εὐδοκίας.

17 Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτ̃·
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτ̃.

18 Εγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν·
Πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τ̃ φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τ̃ δεήσεως
αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει.

21 Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου·
Καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτ̃
Εἰς τ̃ αἰῶνα καὶ εἰς τ̃ αἰῶνα τ̃ αἰῶνος.
Αλληλούϊα.

12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam
tuam:
Et gloriam magnificentiæ regni tui.

13 Regnum tuum regnum omnium ſeculorum:
Et dominatio tua in omni generatione &
generationem:
Fidelis Dominus in omnibus verbis ſuis:
Et ſanctus in omnibus operibus ſuis.

14 Allevat Dominus omnes, qui corruunt:
Et erigit omnes eliſos.

15 Oculi omnium in te ſperant Domine:
Et tu das eſcam illorum in tempore opportuno.

16 Aperis tu manum tuam: & imples omne animal
benedictione.

17 Juſtus Dominus in omnibus viis ſuis:
Et ſanctus in omnibus operibus ſuis.

18 Prope eſt Dominus omnibus invocantibus
eum:
Omnibus invocantibus eum in veritate.

19 Voluntatem timentium ſe faciet, & deprecationem
eorum exaudiet: & ſalvos faciet eos.

20 Cuſtodit Dominus omnes diligentes ſe:
Et omnes peccatores diſperdet.

21 Laudationem Domini loquetur os meum:
Et benedicat omnis caro nomini ſancto ejus:
In ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

PSAL.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛ. ρμέ.

Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

2 Αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ψαλῷ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων
οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Εξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ·
Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

5 Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ιακὼβ βοηθός·
Η ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ.

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις·
Διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·
Κύριος λύει πεπεδημένους.

8 Κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένους·
Κύριος σοφοῖ τυφλούς·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους·
Ορφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται·
Καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανίσει.

10 Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα·
Ο θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛ.

PSAL. CXLV.

Alleluja, Aggæi, & Zachariæ.

1 Lauda anima mea Dominum.
2 Laudabo Dominum in vita mea :
Psallam Deo meo quamdiu fuero.
3 Nolite confidere in principibus : in filiis
hominum, in quibus non est salus.
4 Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram
suam :
In illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
5 Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus :
Spes ejus in Domino Deo ipsius.
6 Qui fecit cœlum & terram :
Mare, & omnia quæ in eis sunt :
Qui custodit veritatem in seculum.
7 Facit judicium injuriam patientibus :
Dat escam esurientibus :
Dominus solvit compeditos.
8 Dominus illuminat cæcos :
Dominus erigit elisos.
Dominus diligit justos.
9 Dominus custodit advenas :
Pupillum & viduam suscipiet :
Et vias peccatorum disperdet.
10 Regnabit Dominus in secula :
Deus tuus Sion in generationem & generationem.

PSAL.

ΨΑΛ. ρμϛ'.

Αλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός·
Τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυσθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἰερουσαλὴμ ὁ κύριος·
Τὰς ἀφανισμοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν·
Καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλῆθος ἄστρων, τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς
ὀνόμασι καλῶν.

5 Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ·
Καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραΰς ὁ κύριος·
Ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει·
Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

8 Τῷ νεφελοστοιοῦντι τὸν οὐρανὸν ἐν ὑετοῖς·
Τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ χόρτον·
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον.

9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν·
Καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἵππου θελήσει·
Οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Αλληλούϊα.

12 Ἐπαίνει

PSAL. CXLVI.

Alleluja.

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus:
Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

2 Ædificans Jerusalem Dominus:
Dispersiones Israelis congregabit.

3 Qui sanat contritos corde:
Et alligat contritiones eorum.

4 Qui numerat multitudinem stellarum:
& omnibus eis nomina vocat.

5 Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus:
Et sapientiæ ejus non est numerus.

6 Suscipiens mansuetos Dominus:
Humilians autem peccatores usque ad terram.

7 Præcinite Domino in confessione:
Psallite Deo nostro in cithara.

8 Qui operit cœlum nubibus:
Et parat terræ pluviam:
Qui producit in montibus fœnum:
Et herbam servituti hominum

9 Qui dat jumentis escam ipsorum:
Et pullis corvorum invocantibus eum.

10 Non in fortitudine equi voluntatem habebit:
Nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

11 Beneplacitum est Domino super timentes eum:
Et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

12 Εποίησε Ιερουσαλὴμ τὰ κύκλῳ αὐτῆς·
Αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου·
Εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅρια σου εἰρήνην·
Καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ·
Ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

16 Διδοὺς χιόνα αὐτοῦ ὡσὲὶ ἔριον·
Ὁμίχλην ὡσὲὶ σποδὸν πάσσοντος.

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσὲὶ ψωμούς·
Κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά·
Πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ιακώβ·
Δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ισραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει·
Καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.
Ἀλληλούϊα.

PSAL. CXLVII.

Alleluja.

LAuda Jeruſalem Dominum:
Lauda Deum tuum Sion.

13 Quoniam confortavit ſeras portarum tuarum:
Benedixit filiis tuis in te.

14 Qui poſuit fines tuos pacem:
Et adipe frumenti ſatiat te.

15 Qui emittit eloquium ſuum terræ:
Velociter currit ſermo ejus.

16 Qui dat nivem ſicut lanam:
Nebulam ſicut cinerem ſpargit.

17 Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas:
Ante faciem frigoris ejus quis ſuſtinebit?

18 Emittet verbum ſuum, & liquefaciet ea:
Flabit ſpiritus ejus, & fluent aquæ.

19 Qui annuntiat verbum ſuum Jacob:
Juſtitias & judicia ſua Iſrael.

20 Non fecit taliter omni nationi:
Et judicia ſua non manifeſtavit eis.
Alleluja.

ΨΑΛ. ρμή.

Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν·
Καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου·
Οτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς·
Δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος·
Τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί·
Ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη·
Ερπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί·
Αρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι·
Πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων.

13 Αἰνε-

PSAL. CXLVIII.

Alleluja.

LAudate Dominum de cœlis:
Laudate eum in excelſis.

2 Laudate eum omnes angeli ejus:
Laudate eum omnes virtutes ejus.

3 Laudate eum ſol & luna:
Laudate eum omnes ſtellæ, & lumen.

4 Laudate eum cœli cœlorum:
Et aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt.

5 Laudent nomen Domini:
Quia ipſe dixit, & facta ſunt:
Ipſe mandavit, & creata ſunt.

6 Statuit ea in æternum, & in ſeculum ſeculi:
Præceptum poſuit, & non præteribit.

7 Laudate Dominum de terra:
Dracones, & omnes abyſſi.

8 Ignis, grando, nix, glacies, ſpiritus procellarum:
Quæ faciunt verbum ejus.

9 Montes, & omnes colles:
Ligna fructifera, & omnes cedri.

10 Beſtiæ, & univerſa pecora:
Serpentes, & volucres pennatæ.

11 Reges terræ, & omnes populi:
Principes, & omnes judices terræ.

12 Juvenes, & virgines:
Senes cum junioribus.

13 Laudent

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.
Οτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
Τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛ. ρμθ'.

Αλληλούια.

Ασατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.
Η αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ισραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν.
Καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ.
Ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Οτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
Καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.
Καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰ κοίτας αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
Ελεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις.
Καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κέλευμα ἔγγραπτον.
Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

13 Laudent nomen Domini:
Quia exaltatum eſt nomen ejus ſolius.
Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram.

14 Et exaltavit cornu populi ſui:
Hymnus omnibus ſanctis ejus:
Filiis Iſrael, populo appropinquanti ſibi.
Alleluja.

PSAL. CXLIX.

Alleluja.

CAntate Domino canticum novum:
Laus ejus in eccleſia ſanctorum.

2 Lætetur Iſrael in eo, qui fecit eum:
Et filii Sion exultent in rege ſuo.

3 Laudent nomen ejus in choro:
In tympano & pſalterio pſallant ei.

4 Quia beneplacitum eſt Domino in populo ſuo:
Et exaltabit manſuetos in ſalutem.

5 Exultabunt ſancti in gloria:
Lætabuntur in cubilibus ſuis.

6 Exaltationes Dei in gutture eorum:
Et gladii ancipites in manibus eorum.

7 Ad faciendam vindictam in nationibus:
Increpationes in populis.

8 Ad alligandos reges eorum in compedibus:
Et nobiles eorum in manicis ferreis.

9 Ut faciant in eis judicium conſcriptum:
Gloria hæc eſt omnibus ſanctis ejus.
Alleluja.

PSAL.

ΨΑΛ. ρ'.

Αλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυνατείαις αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

PSAL. CL.

Alleluja.

LAudate Dominum in ſanctis ejus:
Laudate eum in firmamento virtutis ejus
2 Laudate eum in virtutibus ejus:
Laudate eum ſecundum multitudinem
magnitudinis ejus.
3 Laudate eum in ſono tubæ:
Laudate eum in pſalterio, & cithara.
4 Laudate eum in tympano, & choro:
Laudate eum in chordis, & organo.
5 Laudate eum in cymbalis bene ſonantibus:
Laudate eum in cymbalis jubilationis.
6 Omnis ſpiritus laudet Dominum.
Alleluja.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

2 Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Δοξολογοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

3 Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε
Θεὲ πατὴρ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενοῦς
Ἰησοῦ Χριστὲ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα.

4 Κύριε ὁ Θεὸς,
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς.

5 Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. Ἀμήν.

HYMNUS MATUTINIS.

GLoria in excelsis Deo,
Et in terra pax,
In hominibus bonæ voluntatis.

2 Laudamus Te,
Benedicimus Te,
Adoramus Te,
Glorificamus Te,
Gratias agimus Tibi,
Propter magnam gloriam Tuam.

3 Domine Deus rex cœlestis,
Deus pater omnipotens,
Domine fili unigenite
Jesu Christe.
* * * * * * * *

4 Domine Deus,
Agnus Dei,
Filius Patris,
Qui tollis peccata mundi,
Miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi,
Suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
Miserere nobis.

5 Quoniam tu solus sanctus,
Tu solus Dominus,
Jesu Christe,
* Cum Sancto Spiritu *
In gloria Dei Patris. Amen.

Κ Αθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καταξίωσον κύριε τῆ τήμερον ταύτῃ,
Ἀναμαρτητὸς φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου,
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγα,
Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς.
Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε.

ODE.

PEr ſingulos dies benedicam tibi,
Et laudabo nomen tuum in ſeculum,
Et in ſeculum ſeculi.
Dignare, Domine, die iſto
Sine peccato nos cuſtodire.
Benedictus es, Domine, Deus patrum noſtrorum:
Et laudandum ac glorificandum eſt nomen tuum in ſecula.
Benedictus es, Domine; doce me juſtificationes tuas:
Benedictus es, Domine; doce me juſtificationes tuas:
Benedictus es, Domine; doce me juſtificationes tuas.
Domine refugium tu factus es nobis,
in generatione & generatione.
Ego dixi, Domine, miſerere mei,
Sana animam meam; quia peccavi tibi.
Domine ad te confugi:
Doce me facere voluntatem tuam; quia Deus meus es tu.
Quoniam apud te eſt fons vitæ:
In lumine tuo videbimus lumen.
Prætende miſericordiam tuam ſcientibus te.

PSALMI.

PSALMI.

Dies.	Matutinæ	Vespertinæ.
i	1 2 3 4 5	6 7 8
ii	9 10 11	12 13 14
iii	15 16 17	18
iv	19 20 21	22 23
v	24 25 26	27 28 29
vi	30 31	32 33 34
vii	35 36	37
viii	38 39 40	41 42 43
ix	44 45 46	47 48 49
x	50 51 52	53 54 55
xi	56 57 58	59 60 61
xii	62 63 64	65 66 67
xiii	68	69 70
xiv	71 72	73 74
xv	75 76 77	78
xvi	79 80 81	82 83 84 85
xvii	86 87 88	89
xviii	90 91 92	93 94
xix	95 96 97	98 99 100 101
xx	102 103	104
xxi	105	106
xxii	107	108 109
xxiii	110 111 112 113	114 115
xxiv	116 117 118	119 *Inde quatuor periodi.*
xxv	*Inde quinque periodi ejusdem.*	*Inde quatuor periodi ejusdem.*
xxvi	*Inde quinque periodi ejusdem.*	*Inde quinque ultimi ejusdem.*
xxvii	120 121 122 123 124 125	126 127 128 129 130 131
xxviii	132 133 134 135	136 137 138
xxix	139 140 141	142 143
xxx	144 145 146	147 148 149 150

FINIS.